

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Captured

LAUREN BIEL

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Yakalandı

Lauren Biel

Telif hakkı © 2023 Lauren Biel Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, olaylar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilere veya gerçek olaylara benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kongre Kütüphanesi Yayın Kataloğu Verileri Yakalanan/Lauren Biel 1.

baskı.

Kapak Tasarımı: Pretty in Ink Creations

İçerik Düzenleme: Sugar Free Editing

İç Tasarım: Sugar Free Editing

Bu kitap ve yazar hakkında daha fazla bilgi için şu adresi ziyaret edin: www.LaurenBiel.com

İçerik uyarılarının tam listesi için lütfen [LaurenBiel.com adresini](http://LaurenBiel.com) ziyaret edin.

Bu benim en karanlık hikayem ve onu okumaya cesaret eden ve keyifle okuyan okuyuculara adanmıştır!

İçindekiler

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23 Son Söz](#)

[Lauren ile bağlantı](#)

[kurun Teşekkürler](#)

[Lauren Biel'in diğer](#)

[kitapları Yazar](#)

[hakkında](#)

Önsöz

ALEXZANDER

On yaşındaki göğsüme dama oyununu içeren kutuyu sıkıca bastırarak annemin odasına doğru sürünerek gittim. Bu, annemle her akşam oynadığımız oyundu, ancak koridorun sonundaki odadan gelen gürültü yüzünden bir sonraki hamlemi düşünmek çoğu zaman zor oluyordu. O geceler çığlıklar dinince ve Adam beni çağırdığında, annem kırık kanatlarıyla beni korumaya çalışırdı.

"Önce oyunumuzu bitirebilir mi?" diye sorardı.

Bazen işe yarardı, ama genellikle o ve kardeşim kadınları yenip bitirdikten sonra benim de gelip kadınlarla oynamamı isterdi. Kadınların artık gücü kalmadığında. Kardeşim on beş yaşındaydı ve o ve babam yeni bir oyuncuyla başa çıkabilirdi. Ben çok küçüktüm.

"Lou," Adam anneme derdi, "sen o çocuğu daha da mahvedeceksin. Biz ona öğretmezsek, bir kadını nasıl becereceğini bilmeyecek."

O hayır dediğinde annem onunla tartışmazdı. İstese de yapamazdı. Sesini çok yükseltirse, o da yumruklarıyla karşılık verirdi. Ve elinin altında ne varsa.

Annem beni, kardeşim dahil kimseyi sevmediği kadar seviyordu. Adamın haline çok üzülüyordu. Adamın peşinden gidip, her fırsatta kadınların etrafında dolanıyordu. Adam, kardeşim de kendisi gibi büyüsün istiyordu ve kardeşim de tam olarak bunu yapıyordu.

O gece çığlık yoktu. Evde sessizliğin hakim olduğu nadir bir akşamdı ve ben bunu en iyi şekilde değerlendirmek istiyordum. Dikkat çekmezsek, Annem ve ben, Adam beni odasından kovmadan önce iki üç oyun dama oynayabilirdik.

Kapıyı yavaşça açtığımda, kutu elimden düştü. Yırtık karton açıldı ve kirli zemine siyah ve kırmızı renkler saçıldı.

Adam, yatakta yatan annemin üzerinde duruyordu. "Lanet olsun!" diye bağırdı annemin yüzüne. Elini geri çekip annemin yanağına tokat attı.

Annem onun altında yatıyordu, hareketsiz, sessiz ve çoktan ölmüştü. O yaşta ölümün neye benzediğini bilmemeliydim, ama yeterince görmüştüm

taniyacak kadar görmüştüm. Yeşil gözleri kapaklarının arkasına gömülmüştü. Normalde pembe olan yanakları bembeyaz olmuştu ve dudakları güzel bir maviye dönmüştü. Onu duvara bağlayan zincir ince boynunu sarmıştı. Yapmıştı. Kardeşim doğmadan önce başladığı acınası hayatına son vermişti. Neredeyse yirmi yıl zincirli kaldıktan sonra kendini özgür kılmıştı.

O gün annem öldüğünde, bir parçam da onunla birlikte gitti. O korkunç karanlığın içinde hâlâ bir parça mutluluk ışııyla parıldayan parçam. O gülünce, yüksek sesle ve içten gülünce, ben de gülüyordum.

Şimdi sessizlik vardı. Annemin kahkahaları yoktu ve beni Adam'dan kurtaracak hiçbir şey yoktu.

Bölüm Bir

20 Yıl Sonra

ALEXZANDER

Solumda kalan yemeği koltuğumun altına sıkıştırarak lokantadan çıktım ve kamyonete bindim. Uzun, koyu saçlı kızın oturduğum masayı temizlemesini izledim. Parmaklarım, paket servisi poşetinin içine sıkıştırılmış fişi aradı. Kağıt parçasına adının *i* harfini kalp şeklinde yazıp imzaladığı hoşuma gidiyordu.

Ophelia.

Her zamanki gibi benim için de paket servisi poşetine fazladan ranch sosu koymuştu. Artık siparişimi biliyordu: çırpılmış yumurta ve ranch sosu. Hayatımdaki her şey gibi, zevklerim de berbat durumdaydı.

Karnım tok, aklım o lanet lokantanın normal hayatında takılı kalmış halde eve döndüm. Bugün orada bir adam ailesiyle birlikte oturuyordu. Yanında zincirlenmemiş bir kadın oturuyordu. Adamın yanında *mutlu* görünüyordu. Arkalarında, bir turta tabağının dibinde mutluluk bulan bir kamyon şoförü oturuyordu. Normal insanlar normal şeyler yapıyordu. Ama belki de onlara ben de oldukça normal görünüyordum.

Kafamı salladım ve ıssız bir yerin ortasında, benim evim dediğim harap bir çiftlik evine giden yola saptım. Çimler uzun ve özgürce uzamıştı. Yabani çiçekler yeşilliği renklerle süslüyordu. Evin arkasında yüksek bir ahır duruyordu, ama bir tek tekmeyle devrilebilecek durumdaydı. Ahır, ben doğmadan çok önce kesilip çakılmıştı ve yıllar boyunca hiç bakım yapılmamıştı. Ahırın içinde ise kemiklerle dolu bir çukura açılan bir kapak vardı.

Yiyecekleri kolumun altında taşıyarak ahıra doğru yürüdüm. Aşınmış rayları üzerinde ağır kapıyı zorlukla açtım. İçeri girdiğim anda, beklendiği gibi ölüm kokusu burnuma çarptı. O ahırda iki neslin çürümüş bedenleri yatıyordu. Babamın ve bizim. Eğer bir gün çocuklarım olursa, o çukura yeni kemikler girmez umarım, ama bunun ne kadar gerçekçi olduğunu bilmiyordum.

gerçekçi olduğunu bilmiyordum. Neyse ki, ikimiz de aldığımız kadınlardan hiçbirini hamile bırakmamıştık. Bruggar soyunun bizimle sona ermesi umurumda değildi.

Çukurun yanındaki tozlu tahta sandalyeye oturdum. "Dışarıda bundan daha fazlası olmalı, anne," diye fısıldadım, başımı geriye yaslayarak. Hayaleti cevap vermedi, ben de sessizliğe cevap verdim. "Biliyorum, biliyorum, elbette yok. Benim gibi birinin gidecek hiçbir yeri yok."

Adam bize bunu hep hatırlatırdı. *Bu* bizim dünyamızdı. Her şey bu kadardı. Hayatlarımız bu tanrının unuttuğu arazide başlıyor ve bitiyordu. Elbette, kardeşim ve ben ara sıra çiftlikten ayrılıp hurda metal çalarak satıp yemek parası kazanıyorduk, ama her zaman eve dönüyorduk. Başka hiçbir yerde kabul edilmezdik. Adam bize Bruggarların farklı bir hamurdan yapıldığını söylerdi. Dünya bizim yaşam tarzımızı anlayacak kadar güçlü değildi, bu yüzden Adam bize kendi dünyamızı yaratmıştı.

Ayağa kalktım ve kot pantolonumdaki kiri silkeledim. Uzun zamandır terk edilmiş eski domuz ahırlarına bakarken tırnaklarım sırtımı çizdi. Çatlamış betona eski kan lekeleri bulaşmıştı. Adam, kadınları domuzlara yem etmekten hoşlanırdı. Hayvanlar kemiklerden eti temizlemede çok iyi oldukları için domuz yemini boşa harcamaya gerek olmadığını söylerdi. Biz onları beslerdik, onlar da kokuyu bastırırdı. Simbiyotik bir ilişki. Bu terimi, çöplükte hurda metal ararken bulduğum bir bilim kitabından öğrenmiştim. Kardeşim kitabı yakmamı istedi, ben de ona üzülüğüm için yaktım. Kendi kendime biraz okumayı öğrenmiştim, ama o tüm bilgisini Adam'dan almıştı. Onun dersleri kitaplar yerine bacakları nasıl açacağımız üzerineydi.

Çukura baktım, küflü kumaşlar ve lekeli deriler bana bakıyordu. Son domuzlar öldükten sonra yenilerini almak akıllıca olurdu, ama onlara bakmak bana kalacaktı ve gürültücü hayvanları hiç sevmezdim. Geceleri kafamda hala ciyaklamaları duyuyordum. Yeni bir yemek gördüklerinde çok kana susamış oluyorlardı.

Ama domuzlara bakmak, daha fazlasını almamamı engelleyen tek şey değildi. Onları beslemek için yapmak zorunda olduğumuz şeyleri de sevmiyordum. Domuzlar öldükten sonra, kardeşim kadınların biraz daha uzun süre ortalıkta dolaşmasına izin vermeye başladı. Akıllı bir adam değildi, ama o çukurda çok fazla çürümüş ceset olmasının dikkat çekeceğini bile biliyordu. Komşularımız soru soracak kadar yakın yaşamıyordu, ama ara sıra uğrayıp hediye bırakıyorlardı.

Yumurta ya da karımın yaptığı ekstra turta. Cesetleri genellikle yakardık, ama koku hala havada kalırdı.

Ve o koku çok güçlenirse, nedenini bilmek isterlerdi.

Bir keresinde, Adam'a neden onları öldürmemiz gerektiğini sormuştum. Neden onları annem gibi yanımızda tutamadığımı sormuştum. Bunun için sırtımın alt kısmını yaktı ve bir daha ona soru sormadım. Annem hayatta olsaydı, bana artık soru sormamayı ve söyleneni yapmam gerektiğini söylerdi. Bunu sevmeyi öğrenmem gerektiğini, çünkü Adam'ın beni öldürmekten bir kıl payı uzak olduğunu. Tabii ki, şimdi o zaman neler olduğunu biliyordum. Artık büyümüşüm ve bunu yaşamıştım. Adam beni öldürmekten bir kıl payı uzak değildi. Bunu çoktan yapmıştı. Onun gölgesinde nefes aldığım günden beri içim ölmüştü. Bruggar soyadıyla doğduğum günden beri.

OPHELIA

Alkol ^{kokusu}, eski çiftlik evimizde gizlenen bir tanrı gibiydi. İşten eve girdiğim anda keskin kokusu beni sardı. Nefesimi tuttum ve çantamı kapının yanındaki kancaya astım. Ustalaştığım sessizlikle ayakkabılarımı çıkardım. Dışlerimi sıkarak ön kapıyı kapatmak için arkama uzandım. Kapıyı sessizce açmayı başardım ve içeri girdim, ama paslı menteşeler kapıyı kapatırken ses çıkardı.

"Hey! Bebeğim, buraya gel!" diye bağırdı babam oturma odasından. Sözleri sert içkinin kokusuyla doluydu. Kulaklarımdan girip mideme ulaştılar ve orada bir yılan gibi kıvrılıp büzülerek bağırsaklarımı sıktılar. "Annen nerede?" diye bağırdı.

Annem yıllar önce ölmüştü. Ölüm nedeni doğal nedenlerdi ve onu yatak odasında bulduğumda her şey normaldi. Tabii, ciğerlerinde hava olmaması dışında. Her zamanki gibi bitkin görünüyordu, ama normalden daha huzurluydu. Bu huzur muhtemelen babamdan kurtulduğu için duyduğu huzurdu. Ölümünden sonra onu cennet, cehennem ya da hiçlik bekliyor olsa da, onunla yaşamaktan iyiydi.

Şimdi o kadar sarhoştı ki, yıllarca ona yemek pişiren, temizlik yapan ve bakan kadının yokluğunu unutmuştu. Kahve masasının üzerinde sinekleri çeken boş şişelere ve kirli tabaklara bakmış olsaydı, belki hatırlardı. Belki de o kadar sarhoştı ki, düzgün göremiyordu.

Onun kel kafası koltuğun üzerinden görüldüğünde koridorda donakaldım. Nikotinle sararmış duvara sırtımı dayadım ve kendimi olabildiğince küçülttüm. Dönüp, birkaç saniye önce durduğum giriş kapısına baktı.

"Kız nerede, Mary Ann?" diye bağırdı.

Titreyerek, daha önce onun peşinden defalarca çıktığım merdivenlere ulaşana kadar diğer tarafa doğru yürüdüm. O kadar sarhoş olduğu için merdivenleri çıkamayacak durumda olduğunda, o kadar bitkin bir adam için o kadar büyük göründüklerinde, o merdivenler beni korumuştı. Odanıma süzıldüm, gıcırdayan kapı beni "eve" hoş geldin dedi. Lokantadaki üniformamı çıkardım ve ertesi gün için dolabın kapısına astım. İşimi nefret ediyordum ama amacına hizmet ediyordu. Beni bir süre evden uzak tutuyor ve para biriktirmem için bir fırsat veriyordu. Şehre kaçabileceğim günü iple çekiyordum. Benim gibi bir kız için o çiftlik kasabasında hiçbir şey yoktu. Sadece bir sürü tarla ve fabrika.

Yatağımın üzerindeki yorganı elime alıp, işe gitmeden önce kıyafetlerimdeki kedi tüylerini temizlemek zorunda olduğum günleri özledim. Birkaç yıl önce bana arkadaşlık etmesi için küçük turuncu bir tekir kedi almıştım. Sevilecek, bakılacak ve karşılığında sevgi verecek bir şeydi. İyi günlerde babam kedinin çenesini kaşır, kulaklarını okşardı. Bazen kornubif sandviçinin son ısırığını bile ona verirdi. Ama iyi günler çok sık olmazdı. Geri kalan zamanlarda kediyi odamda saklamaya çalışırdım. Gözden uzak, gönülden uzak. Bir yıl boyunca bu işe yaradı gibi göründü, ama eve döndüğümde kediyi yatağımın altında kaburgaları morarmış halde bulduğumda, onu daha fazla tutamayacağımı anladım. Babam onu eninde sonunda öldürecekti — beni yavaş yavaş öldürmekten zaten çok zevk alıyordu — bu yüzden onu komşunun evine götürdüm ve çiftçinin karısına ona bakması için yalvardım. Umarım iyidir. Her şey buradan daha iyiydi.

Pijamalarımı giydim, gıcırdayan yatağa oturdum ve tozla kaplı televizyona baktım. Yıllardır kablolu yayınlamızı yoktu ve eski televizyonun tavşan kulakları olsa da, yerel kanalları iyi çekecek kadar güçlü değildi

özellikle de bizim için yerel sayılabilecek hiçbir kanal yoktu. Bu yüzden, yirmi üç yıllık hayatım boyunca yaptığım şeyi yaptım. Var oldum.

Gözlerimi kapattım ve günümü düşündüm. İyi bahşişler kazanmıştım, çoğunu evimizin girişindeki büyük bir taşın arkasına sakladığım teneke kutuya koymuştum. Babam yarın bana paranın bir kısmını vermemi bekliyordu, ama ben elimden geldiğince biriktirmiştim. Para birikiyordu ve bu bana umut veriyordu. Yerel müşteriler çok bahşiş veren insanlar değildi, ama lokantaya uğrayan ve iyi bahşiş veren kamyoncular vardı. Bazıları muhtemelen paranın beni kamyonlarına binmeye ikna edeceğini umuyordu, ama ben o kadar çaresiz değildim. Henüz.

Sadece bir kişi bahşiş bırakmamıştı, ama o da hesabından fazlasını ödemiordu, bu yüzden buna alışmıştım. Ayrıca bana bakması hoş bir şey bırakıyordu. Genellikle kardeşi ile birlikte gelirdi, kardeşi hoş birine *benzemiyordu*. Aç gözleri beni ürkütüyordu.

Ağır botların merdivenlerde çıkardığı uğursuz ses, düşüncelerimi dağıttı. Nefesimi tuttum ve bunun sadece hayalim olduğunu umdum. Ciğerlerimdeki havayı boşaltırken, sesi tekrar duydum, dengesiz ve özensiz, ama açıkça oradaydı. Kaşıntılı battaniyeyi başımın üzerine çektim ve küçük bir çocuk gibi gözlerimi kapattım, öcülerden saklanıyormuş gibi.

Bunun bir faydası olmazdı. Battaniyeler çocukları hayali canavarlardan korurdu, ama odama yaklaşan şeyden beni hiçbir şey koruyamazdı.

Kapım tanıdık, ürkütücü bir sesle gıcırdayarak açıldı. "Ne zaman geldin, melek?" diye mırıldandı babam.

Ağır ayak sesleri yatağa yaklaştı. Ayak ucuna takıldı ve neredeyse yatağın üzerine düşecekti, ama kendini toparlayarak ağır ağır ayaklarımın dibine oturdu. Ekşi alkol kokusu kötü bir alamet gibi üzerime çöktü. Büyük, kirli bir el battaniyenin üzerine düştü ve uyluklarımın üzerine kondu. Kumaşın içinden bile dokunuşu beni yakıyordu. Gözlerim doldu, gözyaşlarımı zorla geri tuttum. Ağladığımı görmesine izin veremezdim. Ağladığımda her şey daha da kötüleşirdi.

"Kenara çekil de baban yanına uzansın." Sesi yumuşak ve babacan bir tondaydı, ama en iğrenç şekilde. Doğal olmayan bir şekilde.

Yatağıma sürünerek girdi ve ben gözyaşlarımın sıcaklığını bastırmaya çalıştım. Bir damla göz kapağımın kıvrımından süzülüp yastığa düştü. Ses kulaklarımda yankılandı ama o çok sarhoştı, duymadı. Kolunu bana doladı ve ben birkaç dakika taş gibi hareketsiz kaldım, en kötüsünü bekledim.

En sonunda, sarhoş horlamaları dudaklarından dökülmeye başlayınca, onun ağır kolunun altında derin bir nefes aldım.

Alkol hem bir lütuf hem de bir lanet olabilirdi.

İkinci Bölüm

ALEXZANDER

Ertesi gün, kendimi yine lokantada buldum. Her zamanki masama oturdum ve tabağımdaki kuru, ufalanmış yumurtaları karıştırdım. Ranch sosu bile onları kurtaramazdı. Muhtemelen sıcak tavada çok uzun süre kalmışlardı.

Koyu saçlı garson kız geldi, elini kalçasına koyarak tabağıma baktı. "Bunlar iyi değil," dedi, tabağı eline alıp koluna dengeledi. "Aşçıya sizin için yenilerini yapmasını söyleyeyim."

Kuru yumurtaları alıp arka tarafa kayboldu, kayan kapılar birbirine çarptı. Yemek salonuna geri dönüp bar tezgahını temizlerken bana bir kez bile bakmadı. Bana bakmamış olabilir, ama gözlerimi ondan ayırmakta zorlandım. Tezgahın arkasına uzanmak için eğildiğinde beyaz eteği uyluklarına kadar çıktı. Gözüm, dizinin hemen üstündeki morumsu bir çürüğe takıldı. Tezgahı son bir kez silmek için bar taburesine yaslanırken bu onu rahatsız etmiyor gibiydi.

Arkadan sert bir zil sesi geldi. Kendi kendine küfretti, tezgahın üzerindeki bezi bırakıp mutfağa koştu. Kapılar tamamen kapanmadan, sanki aşçı tepsiyi eline fırlatıp onu geriye doğru itmiş gibi, sallanan kapılardan geri döndü.

"Bunlar daha iyi olmalı," dedi tabağı önüme kaydırırken. "Daha önce ne kadar berbat olduklarını fark etmedim, üzgünüm. Bugün kafam çok karışık." Yumurtalar kremi ve pürüzsüzdü, önceki tabaktan çok daha iyiydi. Masaya bakındı ve ranch sosunu unuttuğunu fark etti. "Bu tepsiyi götüreyim, sonra ranch sosunu getireyim."

Başka bir masaya hizmet etmek için aceleyle uzaklaşırken göğsüme kıskançlık duydu. O günkü gibi, lokantada çalıştığı günlerde onu benim garsonum olarak görürdüm. Benim. Başkalarına tatlı gülümsemeler sunmasını sevmezdim.

Diğer müşterilere servis yaptıktan sonra, özür dilercesine bana baktı ve ranch sosumu almak için mutfığa koştu. İki küçük fincan getirdi ve önüme koydu. "Özür dilerim," dedi.

"Kontrol edemediğin şeyler için özür dileme, Ophelia."

"Oh... adım hatırladın," dedi, hazırlıksız yakalanmış gibi.

Aslında onun hakkında çok şey biliyordum. Örneğin, eski arabasıyla eve gitmeden önce koyu renk saçlarını at kuyruğu yapmasını. Ama her zaman araba kullanmazdı. Bazen yürüyerek gider ve evine giderken yol üzerindeki çiftlikte midillilerin kafasını okşardı. Nerede yaşadığını ve babasının eski kamyonetinin lastikleri neredeyse patlak halde evinin önünde durduğunu biliyordum. Babasının evden pek çıkmadığını düşünüyordum.

Bir keresinde, o isteyken yatak odasından gizlice çıkarken neredeyse onunla karşılaşırıyordum. Sadece o lokantanın dışında nasıl biri olduğunu merak etmişim. Nasıl yaşadığını. Her yere mayın gibi dizilmiş kırık içki şişeleri beni şaşırtmıştı. Bu yerde kimse çıplak ayakla yürüyemezdi. Onun odasının boşluğu beni daha da şaşırttı. Orada hiçbir yaşam izi yoktu. Çiçek desenli bir pijama pantolonu katlanmış olarak yatağının üzerinde duruyordu. Onu aldım, burnuma götürdüm ve kokusunu içime çektim.

Çok temizdi. Dokunulmamış gibiydi.

Odası sanki hiç büyümemiş ve kendine ait hale getirmemiş gibi, sanki hala çocukluğunda sıkışıp kalmış gibi görünüyordu. Soluk pembe abajurlu başucu lambası bile bir çocuk odasına aitmiş gibi görünüyordu. Bu beni rahatsız etti.

Evet, o anda karşımda duran kız, o yatak odasında uyuyan kızla hiç uyuşmuyordu. Evine adım attığı anda ruhu da benimki gibi yok olmuş muydu acaba? Lokanta, bu küçük, boktan kasabada bizi boğan evlerden bir nefes uzaklıktaydı. Lokantada Bruggar olduğumu *neredeyse* unutabiliyordum. O da evde onu bekleyen şeyi unutabiliyor muydu acaba?

Ophelia bana beyaz bir gülümseme attı. Ön dişlerinden biri çok az eğriydi ve bu çok sevimliydi. Hesabımı yazarken yanakları pembeye döndü ve hesabı bana vermesini beklerken bakışlarımın sıcaklığını hissetmiş olmalıydı.

"Adınızı öğrenebildim mi?" diye sordu, kalemi önlüğüne sokarken. Çan öfkeyle çaldı, sanki aşçı elini masaya vuruyormuş gibi

. "Üzgünüm, gitmem gerek. Bir dahaki sefere görüşürüz," dedi ve beni sessizliğe boğarak gitti.

İşimi bitirdim, tezgahdan bir paket alıp onu tekrar rahatsız etmemek için parayı masaya attım ve kamyonetime doğru yürüdüm.

Gürültülü, rölantide çalışan araçta birkaç dakika oturdum, onu biraz daha içime çekmeye çalıştım. Mavi gözlerini pencereden bana doğru çevirdi ve bana el salladı, dilimin altında biriken tükürüğü yutkunmamı sağladı. Onu bütün gün izleyebilirdim, ama sırf onu görmek için lokantaya gitmeye devam edersem, kardeşim kadar şişman olurdum. Bir iç çekip ona son bir kez baktıktan sonra eve doğru yola çıktım.

İçeri girince, poşetten paketleri çıkardım ve buzdolabına koydum. Eski buzdolabı, yiyecekleri güvenli sayılabilecek kadar soğuk tutamıyordu ama başka seçeneğimiz yoktu. Kapıyı kapatırken kolu neredeyse kopuyordu. Biraz bantla halledilebilecek bir şeydi.

"Alex!" kardeşim bodrumdan bağırdı.

Bana öyle seslenmesinden nefret ediyordum.

Annem bana Alexander adını vermişti, ama okumayı hiç öğrenemediği için adımı kulağa geldiği gibi yazmıştı. "Z" harfi de buradan geliyordu. Alexzander, Yunanca kökenli bir *kelime* ve "*halkın savunucusu*" anlamına geliyor. Yaptığımız işi düşününce oldukça ironik. Adam benim ismimi sevmezdi ve bana kız gibi geldiğini söylerdi, bu yüzden bana Alex dememe izin vermez, yerine Zander'ı tercih ederdi. Benim için fark etmezdi. Zaten ismimin onun ağzından çıkışı hoşuma gitmezdi.

Kardeşimin adı Gunnir'di, ki bu da berbat bir isimdi. O ismin iki doğru yazılış şekli olmasına rağmen, annem yine de onu mahvetmeyi başardı. Ona karşı ironik bir Yunan ismini tercih ederdim.

Ama isimlerimizden çok daha kötü durumdaydık. Adam okula gitmemize izin vermiyordu. Bu hayatta öğrenmemiz gereken her şeyi kendisinin öğretebileceğini söylüyordu. Aptal olmaktan nefret ediyordum, bu yüzden kitaplardan öğrenebildiğim kadarını kendim öğrendim. Kadınlardan da şaşırtıcı derecede çok şey öğrendim. Bir tanesi psikoloji öğrencisiymiş ve bizi analiz etmeyi çok seviyordu. Bizi şartlandırdıklarını, aptal çocuklar büyüüp aynı izinden yürüyerek aile sırlarını saklayan aptal yetişkinler olacağımız için eğitilmediğimizi söyledi. Ona bu konuda daha fazla soru sormak istedim, ama The Man benden önce ondan bıkmıştı. Yine de haklıydı. Gunnir kadar sıkı olmasa da, The Man öldükten sonra bile onun izinden gitmeye devam ettim.

Bir ığlık bodrum merdivenlerinden yukarıya doğru yayıldı. O sesi tanıyordum ve Pavlov'un lanet köpekleri gibi salya akmaya başladım. Acı dolu çaresizliğin sesiydi ve doğrudan sikime gitti. Vücudum otomatik pilota tepki verdi, ne olduğunu bile anlamadan heyecandan terlemeye başladım. Sırtımdaki yara izleri karıncalandı, o sesi zevk almayı öğreten tüm kırbaçlamaları hatırlattı.

Kan izini takip eden bir av köpeği gibi, bodrum merdivenlerini ikişer ikişer indim. Köşeyi döndüğümde, melodinin kaynağını gördüm. Kardeşimin tulumu kopmuştu ve ayak bileklerinde toplanmıştı. Koyu, yağlı saçları yüzünün etrafında bir perde gibi sarkmış, neredeyse siyah olan küçük gözlerini gizliyordu. Önünde bir kadın vardı, marangoz masasının üzerine eğilmiş, kardeşim onu sikerken zincirleri tıkır tıkır ses çıkarıyordu. Yüzü gözyaşları, sümük ve tükürükle kaplıydı, artık dayanamayana kadar onunla mücadele ediyordu. Gözleri benimkilerle buluştu, yalvaran ve çaresiz bir bakışla, ama yanlış adama yalvarıyordu. Ben Gunnir'den pek de farklı değildim. Kot pantolonumun ön tarafına sürtünen acı veren ereksiyonum bunun kanıtıydı. Kardeşimin o zavallı kızı akılsızca sikmesini izlemek beni sertleştirmemeliydi, ama işte oradaydım. Sertleşmişim.

"Sana başlamak için izin verecektim," dedi Gunnir inleyerek, "ama çok muhtaç görünüyordu."

Kalın yapısı ve uzun boyuyla Gunnir babamıza benziyordu. Sanki bu hastalıklı dünyaya kopyalanıp yapıştırılmış gibiydi. Düz ve yuvarlak burnunun şekline kadar, babamın tıpatıp aynısıydı. Hatta babamız gibi sikiyordu.

"Sikini çıkar, Alex," dedi Gunnir, kızın gömleğini yırtarak ağır göğüslerini ortaya çıkarırken.

"Hayır, lütfen," diye yalvardı kız.

Bu sözler beni acıttı. Onun yalvarışına karşı bu şartlanmış tepkiyi direnmek imkansızdı. Onu sıcak bir günde suya ihtiyaç duyduğum kadar ihtiyacım vardı. Yaklaştım ve çenesini okşadım, parmaklarım gözyaşı ve salya nehirlerinin içinden kaydı.

Sarışın saçları başının iki yanında karışık bukleler halinde sarkıyordu. Şişmiş dudakları kırmızıya boyanmıştı ve parlak mavi gözlerinin etrafındaki kirpiklere maskara topakları yapışmıştı. Gunnir ona makyaj malzemelerini vermek ve onu aldığımız günkü gibi yapmasını söylemekten hoşlanıyordu. Onu kasabadaki üniversitenin yakınından almıştık, ama o öğrenci değildi. Konuşma tarzından ve giyiminden bunu anlayabilirdik. Belki **b i r** fahişeydi. Adam bize, kimse tarafından aranmayacak kadınları seçmemizi öğretmişti

o da bu tanıma uyuyordu. Onları o halde sevmiyordum, yorgun ve yıpranmış, ama güzeldi ve müthiş göğüsleri vardı.

"Beni ısırma," dedim ona, kot pantolonumun fermuarını açarken.

Ben sikimi çıkarıp ağzının önünde okşarken o başını salladı. Çenesinden tutup yüzünü sikime doğru kaldırdım, sıcak nefesinin sikimin başını okşadığını hissedene kadar. Vücudunun masaya her titremesi sikimin ucundan damlamasına neden oluyordu.

Saçlarını tutup dudaklarına sürtündüm. "Aç ağzını, ama ısırma. Tanrı şahidim olsun, bir şey yapmaya kalkarsan seni kendi ellerimle öldürürüm."

Öldürmeyi sevmezdim, o kısmı Gunnir'e bıraktım. O bu işten zevk alırdı. Ben kadınları sadece amaçları için kullanmak istiyordum: zevk almak.

Kız benim için şişmiş dudaklarını açtı ve ben de onları geçip boğazının derinliklerine ittim. Dişleri derimi sıyırdı. Çekilip solgun yanağına bir tokat attım. "Dişlerini kullanma," diye bağırdım.

"Özür dilerim," diye fısıldadı ve ağzını tekrar açtı.

"Çok iyi geliyor," diye inledi Gunnir, kalçalarının hareketini durdurup kızın tatlı direnişinin tadını çıkarırken. "Onun bir fahişe olduğunu neredeyse anlayamazsın." Güldü ve kız, sanki bizim siklerimizin toplamından daha fazla acı veriyormuş gibi, o kelimeye karşı gözlerini sımsıkı kapattı. "Ben bitince sen de sikacak mısın?" diye sordu.

Başımı salladım. Onun ya da başka birinin peşinden gitmek hoşuma gitmiyordu. Başkasının boşaldığı yerden geçmek beni tahrik etmiyordu.

Kıza baktım ve burun deliklerini tıkayarak nefes almasını engelledim. Nefes almaya çalışırken yanakları şişti ve elleri kalçalarımnda çırpınarak pelvisime tırnaklarını geçirdi. İhtiyacım olan buydu. Mücadele.

Serbest elimle başının arkasından tuttum ve sadece bir Bruggar erkeğinin yapabileceği şekilde yüzünü sikmeye başladım. Tutuşu gevşediğinde ve bilinçsizliğe doğru kayarken, boğazını doldurdum ve burnunu bıraktım.

Gunnir içinden çıkarken, o nefes nefese soludu. Onun mücadelesi, Gunnir'in de zevkini kaçırmıştı. Gunnir, yarı yolda vazgeçmelerinden nefret ederdi. Onu sık sık, kadını tekrar kıvrandırmak için sikini kadının kıkına sokarken görmüştüm. Acı, onları zihinlerinde saklandıkları güvenli yerlerden koparırdı. Başa çıkma mekanizmaları. Bu da psikoloji öğrencilerinin

bahsettiği bir şeydi. Durumla başa çıkmak için kendilerini soyutlayıp kafalarının içindeki mutlu yerlere kaçıyorlardı. New York'un derin doğusunda, ormanlarla çevrili boktan bir evin bodrumunun dışında bir yerlere.

"Tanrım, onunla hiç kimseyle olmadığım gibi oldum," diye bağırdı Gunnir, tulumunu silkelip yerine çekerek. "Karşı koymasa bile sikimi sıkı sıkı tutuyor. Sıra sende, emin değil misin?"

Gözlerimi devirdim ve boşalmış sikimi pantolonuma soktum. "Senin meninle doluyken olmaz."

"Annen seni küçük bir orospu yaptı, tıpkı The Man'in dediği gibi." Gunnir güldü ve tulumunun sol askısını ilikledi. Sağ tarafını sarkık bıraktı, altındaki kirli tişörtü ortaya çıkardı. "Amcık amcık, içine girilmiş olsun ya da olmasın." Omuz silkti ve beni geçerek kızla başa çıkmam için beni yalnız bıraktı.

Hiçbir konuda orospu gibi davranmıyordum. Başkasının menisinin hissini ya da sikimin dibinde birikmesini sevmiyordum ve kasık kıllarımda kardeşimin kurumuş menisinin parçalarını bulmak da tam olarak benim için eğlenceli bir şey değildi.

"Lütfen..." Onun yalvarması beni düşüncelerimden kopardı.

"Yapma. Lanet olsun, bana bunu yapma," dedim, onu ayağa kaldırıp ona bakarak. Dağınık sarı saçlarını düzelttim. "Bir şeyin yok. Yaralanmadın. Sadece biraz penis. Alışık olduğun bir şey."

Gunnir'in kanı soluk, kirli uyluklarından damlayarak betona düştü. Dudaklarımı kısıp, duvardan çıkıntı yapan musluğun altındaki kovayı işaret ettim.

"Ne yapacağını biliyorsun," dedim. "Git kendini temizle."

Musluğa doğru yürüdü ve kolu çevirdi. Pas rengi su musluktan fışkırarak yerdeki giderin etrafında dönmeye başladı. Metalik koku, vücudunun keskin kokusunu neredeyse bastıracak kadar güçlüydü, ama tam olarak bastıramadı. Suyu avuçlarında topladı ve vücuduna döktü. Soğuktan tüyleri diken diken oldu. Bacaklarının arasını öfkeyle ovuşturmasından, Gunnir'e onun Gunnir'e duyduğu sevgiyi duymadığı belliydi. Akıllı olsaydı, en azından numara yapmaya başlardı.

Birinci kata çıkan merdivenleri tırmanırken cebimde aradım ve lokantadan aldığım fişi çıkardım. Kot pantolonumun içine sıkıştırmıştım

kağıt buruşmuştu ama altındaki Ophelia'nın imzasını hala okuyabiliyordum. Adını görünce dudaklarım kıvrıldı. O gerçekten çok tatlı bir kızdı.

Mutfağa girdiğimde Gunnir'i açık buzdolabının önünde, neredeyse boş olan buzdolabında yiyecek bir şeyler ararken buldum. "O güveçten kaldı mı?"

Onu kenara itip alt raftan metal tencereyi aldım. Tencereyi görmüştü ama kendisi ısıtmak için çok tembeldi. Sormak, onun ima etme yöntemiymi.

Tencereyi hala çalışan tek ocak gözüne koydum ve ocağı en yüksek dereceye ayarladım. Yemek için kullanacağımız kaseler hala dün gecedan kalmıştı, ben de onları yıkayıp tezgahın üzerine koydum. Gunnir bir sandalyeye çöktü ve her zamanki gibi yardımsever bir tavırla mutfak masasına doğru kayd. Kocaman elinde bir kaşık tuttu ve onu ritmik bir şekilde masaya vurmaya başladı.

Güveç kaynamaya başlayınca kaseleri doldurdum ve onun kasesini masanın üzerinden ona doğru ittim. Çatlak ahşap masada tıkırdadı. Lanet olası bir çocuk gibi kaşığını masaya vurmaya bıraktı ve yemeğe başladı: annemizin yaptığı gibi geyik eti güveç. Gunnir'i yemek yerken izledim, sanki açlıktan ölmüş gibi kaşığı ağzına bir kaşık bir kaşık sokuyordu. O koca aptal hayatında bir öğün bile atlamamıştı.

Gözlerimi devirdim, karşısına oturdum ve yemeye başladım. Gunnir ağzı açık konuşmaya devam etti, ağzının kenarlarından sos dökülüyor, el kol hareketleri yaparken kaşığından sıçırıyordu. Onu yargılamamalıydım, ben de bir Bruggar olarak doğmuştum, ama lanet olsun.

"Onu neden sikmek istemediğini anlamıyorum," dedi ağzı doluyken.

Başımı salladım ve ağzımdakileri yuttum. "Onunla yatmak istemediğinden değil. Sen ona açıkça ilgi duyuyorsun ve onu sevdiğinde oyuncak bir köpek gibi davranıyorsun."

Bana bakarak yüksek sesle çiğnedi. "Bunun ne alakası var?"

"Sana bunu açıklamaya devam etmek zorunda değilim. Kimsenin sikini takip etmek istemiyorum."

"Neden böyle söylüyorsun? Sanki ben siklerin peşinden koşmayı *seviyormuşum* gibi?"

Ben öyle biri değilim... öyle biri değilim..."

Nefesimi verdim. Kafasında toplam beş beyin hücresi vardı ve orada nefes almak için savaşıyorlardı. "Tanrım, kes şunu. Sana bir şey demiyorum. Hoşuma gitmiyor. Hepsi bu. Başka bir şey yok. Sen ve The Man öyle oynadınız, ama ben oynamam."

"Bana ensest mi diyorsun?"

Şakağımı ovuşturdum. "Dünkü yol kazası kadar aptalsın."

Gunnir bana bakıp çiğnedi. "Sana da bir tane bulsak?"

"Neyden bir tane?"

Sırıttı. "Bir kız. Sana bir kız bulalım." Kaşığını çevirdi. "Bir de bana aptal diyorsun."

Yutkundum. "Bu oldukça iyi bir fikir."

"Gördün mü, ben de anlıyorum! Sadece sen değilsin, ana kuzusu."

Yemeğimi bitirdim. Et sertti, annemin yaptığı gibi değildi. O her şeyi mükemmel yapardı. Yemek tarifi kitabı okuyamayabilirdi, ama kimseye bakmadan akşam yemeği hazırlamayı çok iyi bilirdi.

"Ee?" Gunnir yemeğini bitirince sordu. "Hazır mısın?" "Yarın." Başımı salladım. "Bana bir kız bulalım."

Tam olarak kimi istediğimi biliyordum.

Üçüncü Bölüm

OPHELIA

"Siparişler hazır!" mutfaktan sert bir ses geldi.

"Geliyorum!" diye bağırdım. Böyle bağırmasından nefret ediyordum. Bana babamı hatırlatıyordu, ölmesini ve beni tepedeki küçük evde yalnız bırakmasını dilediğim adamı. Bazıları yalnızlığı nefret ederdi, ama sınır tanımayan öfke patlamalarıyla geçen bir ömürden sonra, ben sessizliği memnuniyetle karşılardım.

"Teşekkürler," dedim, alnımdan sarkan koyu renkli saç telini üfleyerek.

Bir elime, kirli bardaklar, kaseler ve tabaklarla dolu tepsiyi dengeledim. Nemli mutfğa girdiğimde, aşçı aceleyle başka bir tepsiyi elime tutuşturmak için neredeyse beni devirecekti. Kirli tabakları lavabonun yanına koydum ve aşçı kalp krizi geçirmeden siparişleri aldım. Yumurta ve mısır lapası kokusu burnuma geldi. Cennet gibi kokuyordu. Aşçı pisliğin teki olabilir, ama mısır lapası yapmayı biliyordu.

Plastik bir bardak ranch sosu alıp hemen salona geri döndüm. Dördüncü masa. Her geldiklerinde hep aynı şeyi sipariş ederlerdi. Yakışıklı olan için ranch soslu çırpılmış yumurta, iri olan için ekstra tereyağlı mısır lapası.

Yumurtaları kumral saçlı adamın önüne koydum. Flanel gömlek giymişti, düğmeleri yukarıya kadar iliklenmişti ama kumaşın altından kol kaslarının hatlarını görebiliyordum. Aşırı kaslı değildi ama güçlü görünüyordu. Ona gülümsedim.

"Teşekkürler, bayan," dedi sıcak bir gülümsemeyle.

Mısır lapası tabağını karşısındaki adamın önüne koydum. Adam huysuz görünüyordu, sakalı dağınıktı ve uzun, koyu renk saçları bir ip parçasıyla bağlanmıştı. Kirli tulumu bir tarafı açık duruyordu ve sigara ve küf kokuyordu. Aç bir hayvan gibi yemeğine saldırmadan önce başını bile sallamadı.

Diğer adam çatalını kaldırdı ve masanın etrafına bakındı. Ona gerekli olan tuhaf sosu vermeyi unutmuştum. Tepsiden iki fincanı alıp önüne koydum ve o kremalı sosu yumurtalarının üzerine dökerken dudaklarımı kıvrırmamak için kendimi zor tuttum.

Bana gülerek baktı. "Güzel. Denemeden yargılama."

"Sözüne güveniyorum," dedim. "Başka bir şey ister misiniz?"

Başını salladı ve tekrar teşekkür etti.

Kasiyere gidip hesaplarını yazmak için kasaya doğru yürüdüm, ama gözlerimi ondan ayırmak mümkün değildi. Yemek yerken, dikkatli ve neredeyse zarif bir şekilde tabağındaki yiyecekleri seçiyordu. Kirli kot pantolonu ve yıpranmış botları olmasaydı, onu şehirli bir çocuk sanırdım. Karşısındaki adam ise

ve kokusu domuz ahırından çıkmış gibiydi. İkisi birbirinden tamamen farklıydı.

Yemeği bitirmek üzereyken, hesabı masaya koyup uzaklaşmaya başladım.

"Görüşürüz," dedi iri olan.

Diğer adam ona daralmış gözlerle baktıktan sonra benimle göz göze geldi. Başımı salladım ve mutfığa doğru yürüdüm. İri adam daha önce benimle hiç konuşmamıştı, ama tabakları ve kahve fincanlarını temizlemeye giderken bu tuhaf karşılaşmayı aklımdan çıkardım. Geri döndüğümde, iki yerli adam da dahil olmak üzere herkes gitmişti. Masalarını temizlemeye gittim ve bahşiş beklemiyordum ama ödeme bekliyordum.

İkisi de bırakmamıştı.

"Orospu çocukları," diye mırıldandım.

Dışarı baktım ve park yerinin uzak tarafında eski bir kamyonetin ışıklarını gördüm. Çakıl taşların üzerinden yürüyerek sürücünün camına vurdum. Yakışıklı olan camı indirdi ve kabinden düşük tonda country müziği sesi geldi.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Ödeme yapmadınız. Borcunuzu ödemezseniz, kendi cebimden ödemek zorunda kalacağım," dedim, elimi belime koyarak.

"Gunnir, doğru mu?" dedi, yolcu koltuğundaki iri adama dönerek. "Kadına ödeme yapmadın mı?"

Gunnir omuz silkti. "Sanırım unuttum."

Park yerini gözden geçirdim. Kamyon ve lokanta kapısının önündeki aşçının küçük sedanı dışında boşdu. İşe yürüyerek gitmeye karar vermiştim.

O öğleden sonra, ve şimdi pişman olmuşum. Ağaçlar rüzgarda sallanıyor, sazlıkların birbirine sürtünmesiyle düşük bir uğultu çıkıyordu. Bir an gökyüzüne baktım; bulutlu ve ağır, tek bir yıldız bile görünmüyordu. Loş otopark ışıkları karanlığı delmeye yetmiyordu, özellikle de bir tanesi son nefesini verirken, diğeri tamamen sönmüştü.

Sürücü pencereden uzanıp elini koluma koydu. Boynumdaki tüyler diken diken oldu ve midem düğümlenerek kıvrıldı. Burada başıma bir şey olursa, kimse çığlıklarımı duymazdı. Aşçı mutfağı temizlemekle meşguldü ve otoparkta kalan tek kişi bizdik.

"Güzel külotunu buruşturma," dedi şoför. "Hemen ödeyebilirim."

Kolumu bıraktı ve ben sessizce rahat bir nefes aldım. Sadece korkaklık yapıyordum. Eski deri cüzdanını karıştırdı, buruşuk banknotları çevirdi. Banknotları çıkarırken - tabii ki hepsi bir dolarlık - elimi ona doğru uzattım. Elime ulaşmadan banknotları bıraktı ve gece rüzgarı onları benden uzaklaştırdı.

Adi herifler.

"Çok üzgünüm bayan. Size yardım edeyim," dedi ben banknotları kovalamaya başlarken.

Kamyonun kapıları çarptı ve yaklaşırken botlar yere vurdu. Arka lastiğin yanında iki teklik almak için çömeldiğimde, ben almadan ayağını üstüne koydu. Gözlerim onun gözlerine takıldığında nefesim kesildi.

"Sadece uçasın diye. Tanrım, çok gerginisin. Sakin ol, Ophelia."

Eğilip botunun altından doları çıkardı. Ayağa kalkıp parayı elinden almak üzereydim ki, kafatasımın arkasında bir acı hissettim ve boynuma doğru yayıldı. Keskin bir yanma hissettim ve sonra hiçbir şey hissetmedim.

Kafamın etrafını sis gibi ^{kalın} bir bulanıklık sardı. Bir adamın omzuna yaslanmışım ve her hareketimde başımdan şiddetli bir acı geçiyordu. Şakaklarımdaki kurumuş kanı kaşımak için kendimi zor tuttum. Adamın parmakları uyluğuma batıyordu ve ses çıkarmaya çalıştım ama sesim bile çıkmıyordu. Yakınlarda bir kadının bir şey söylediğini duydum ama gözlerimi açmaya korkuyordum. Gözlerimi açarsam bu kabus gerçek olacaktı.

"Buraya gel, fahişe," dedi derin bir ses.

Kız, yüksek bir hışırtı sesinin betonun üzerine metalin çarpmasıyla sona ermesiyle inledi. Kafamı kaldırdığımda, bir kızla seks yapan birinin bulanık gölgesini gördüm. Bir zincir, kızın ayak bileğini duvara bağlamıştı.

İçimdeki her şey mücadele etmemi söylüyordu, ama yapamıyordum. Vücudumu istediğim gibi hareket ettirebilseydim bile, bileklerim bağlıydı.

Beni tutan adam beni yere yatırırken beton dirseklerimi sıyırdı. Başka bir zincir tıkırdadı ve bir şey ayak bileğimi sardı.

"Alex, onu sikmezsen, bunu çıkarıp ona sokacağım," dedi kaba ses yine. Çok uzaklardan geliyordu.

"Uyurken yapmayı sevmiyorum. Ne anlamı var?" arkamdaki adam dedi.

"Anlamı boşalmak. Uyanık, uyuyor, ölü ya da diri olmaları kimin umurunda? Lanet olsun, böyle amcıklar ne olursa olsun iyidir."

İnleyerek, uyluklarımdaki meraklı ellerden uzaklaşmak için öne doğru çekilmeye çalıştım, ama hareket etmek imkansızdı. Uzuvarım çok ağırdı, kendimi hiçbir yere sürükleyemiyordum. Eteğim belime kadar yükseldi ve arkamdan düşük bir homurtu geldi. Sert eller kalçalarımı kavradı ve beni dizlerimin üzerine kaldırdı, beton derime batıyordu. Yüzüstü düşecekmişim gibi hissettim ama o, kıcıımı yukarıda tutmak için her şeyi yaptı. Arkamdaki adam eline tükürdü ve sıcak tükürüğü bacaklarımin arasına sürdü.

"Hayır," diye fısıldadım, ama sesimin dışarı çıktığından ya da kafamın içinde kaldığından emin değildim.

O da cevap vermedi. İçime girdi, neredeyse karnımın üstüne düşecektim. Kafamı çevirip köşedeki bulanık gölgenin, ritmik darbelerle kıcıımı siktiği sırada, dehşet içinde çılgılık atan bir kızı siktiğini izledim. Gölge, daha sert vururken bana bakmaya devam etti ve kızı masaya çarptı.

Zihnimde kaybolmaya çalıştım, ama orada da içim çok acıyordu. Darbe, özellikle arkamdaki adam ağırlığını üzerime verip daha sert ittiğinde, geçmek bilmeyen bir acıya neden oldu. Her hareket

hassas kafatasıma titretiyordu. Kafamı korumak için kollarımı vücuduma doğru çektim.

"Siktir, nasıl hissediyor?" bulanık gölge inleyerek dedi. "O inanılmaz," arkamdaki adam homurdandı.

"Onu kendim becermek için sabırsızlanıyorum," diye inledi gölge.

Arkamdaki adam alaycı bir şekilde güldü. "Hayır, Gunnir, o benim."

"Biz her şeyi paylaşırız. Her zaman öyle oldu. Kardeşler böyle yapar."

Dönmeye çalıştım. İstedğini zorla alıyor olsa da bana sert davranmıyordu. Odanın diğer ucundaki gölgenin diğer kıza yaptığı gibi beni parçalamadı. "Lütfen," diye yalvardım, sesim hala acıdan boğuktu.

"Neredeyse bitti," diye fısıldadı, parmaklarını kalçalarıma gömerek.

İçimden gelen bir sesle bağırdım. "Bağırmaya devam et," diye inledi üstümde, kalçaları durdu.

O geldi. "İstedğin kadar bağırabilirsin. Hatta, bağırmanı istiyoruz."

Beni sırt üstü çevirdi ve zincir yere çarptı. Sonunda onu görebildim ve onu tanıdığım anda içimden bir çığlık daha yükseldi. Bulanık görüşümle yüzünü hala seçebiliyordum. Lokantadaki "zarif" adam. Otoparka paraları saçan adam. Ranch soslu yumurta adam.

Başımı yanımdaki çığlıklara çevirdim ve daha iri olanın başka bir kızı zorladığını fark ettim. Bana bakarken beni izlediğini görünce daha sert girmeye başladı.

Üstümdeki adam, penisini amımın etrafındaki ince, koyu renkli kıllara dayadı. Çırpındım ve ne kadar direnirsem, penisi o kadar içime girmeye çalışır gibi titriyordu. Sanki tekrar içime girmekten kendini alıkoyuyormuş gibi. Menisi kalın beyaz bir iz bırakarak içimden akıyordu. Boğazım çığlıklardan yanıyordu. Başım çok ağrıyordu. Kafatasımın sol tarafından keskin bir ağrı yayılıyordu. Başım dönüyordu, ama dayanmam gerektiğini biliyordum. Bacaklarımın arasında oturan adama tekme attım.

Nerede olduğumu bilmiyordum, ama üzerime kalın bir battaniye gibi yayılan küflü kokudan bodrum katında olduğumu anlayabiliyordum. Beton, sperm, idrar ve terin ezici kokusunu hapsedmişti. Babamın yatak odasını hatırlattı, o duvarların içinde uyuyan kötülük gibi kokuyordu.

Babamın içki içtiği bir gecenin ardından merdivenlerdeki ağır adımlarını düşününce titredim. Akşamları sessizce beni fark etmemesini umarak geçirirdim. İçimdeki gerçek kötülüğün ne olduğunu zaten biliyordum. Beni koşulsuz seven

, bir babanın yapmaması gereken şekilde bana dokunmaya dönüşen kötülük. Şimdi aynı kokuların ve aynı kötülüklerin olduğu yeni bir yere nakledilmişim.

"Neden?" diye sordum bacaklarımın arasındaki adama.

Boxer şortunu giyip pantolonunun fermuarını çekti. Bir iç çekerek üzerime eğildi ve kot pantolonunun fermuarının olduğu yerle bacaklarımın arasını ovuşturdu. Dudaklarını kulağıma yaklaştırdı ve ucuz sigara kokusu burnumu yaktı. "Çünkü artık benimsin, O," diye fısıldadı. "Temizlen." Duvardaki musluğu işaret ettikten sonra bileklerimdeki bandı kesip merdivenlere doğru yöneldi.

"Lütfen!" diye yalvardım. Beni orada bırakmasını istemiyordum. Beni bırakmasını istiyordum. O istediğini elde etmişti.

Bana dönmek için hiçbir hareket yapmayınca, dizlerimin üzerine çöktüm ve titrek ellerimle başımı ovuşturdum. Bu hareketle içimden daha fazla sıvı sızdı ve uyluklarımdaki sıcaklık midemi bulandırdı. Belki de kendimi temizlemek o kadar da kötü bir fikir değildi. Musluğa doğru sürünerek ilerledim, ama iri adam sert bir bakışla bana döndü.

"Henüz değil!" diye bağırdı ve önündeki kadını sarsacak kadar güçlü bir itmeyle beni geriye attı.

Geriye yaslandım ve titremeyen ellerimle iç çamaşırlarımı çekmeye çalıştım.

Gunnir kızı öne doğru itti, onu masaya çarptı ve önlüğünün önünü kaldırarak bana doğru yürüdü. "Külotunu çekmeye çalışma, güzel şey," dedi eğilirken. Eski kot pantolon, giysilerini yırtacak gibi olan uyluklarının üzerine çömeldiğinde küçük penisini emdi. Islak eliyle bana uzandı ve yüzüme dokundu, şakağıma dokunduğunda irkildim. "Seni vurmak zorundaydım. Kendi isteğinle bizimle gelmeyeceğini biliyordum."

Bacaklarımı sıkıp eteğimi olabildiğince aşağı çekmeye çalıştım ama nafiye. Gözleri, kardeşinin menisinin hala üzerimde olduğu bacaklarımın arasındaki gölgeye kilitlenmişti. Gunnir büyük ellerini dizlerimin arasına koydu ve bacaklarımı ayırdı. Yağlı saçları uyluklarıma değene kadar eğildiğinde inledim. Nefes aldı, sonra iğrenç, sıcak nefesini üfledi.

"O seninle sevişmemi istemiyor," dedi ve tekrar derin bir nefes aldı.

Tavana baktım, başımın üstünde çaprazlanan tahta kirişlere. Her bir kalın tahta kirişteki siyah çürüme şeritlerini saydım ve onun yapacağını yapmasını bekledim. Gözlerimi kapattım, o

büyük parmaklarından birini inleyerek içime soktuğunda gözlerimi kapattım. Başka bir parmağıyla içime girerken göz kapaklarımın kıvrımlarından gözyaşları damladı. İnledi, oturdu ve yüzünü boynumun kıvrımına gömdü. Ter ve eski tütün kokusu, çürümüş bir bulut gibi etrafında asılı kalmıştı.

"Gunnir, buraya gel. Daha fazla istiyorum," dedi diğer kız. Seksi konuşması onun ilgisini çekti, kendini toparladı ve ağzındaki çiğnediği şeyi tükürdü. Elimin yanına sıçradı.

Bana sırtıttı. "Oynamak için beklememiz gerekecek galiba," dedi ve içimde olan eliyle yanağıma dokunarak kardeşinin menisini yüzüme sürdü. Diğer kadına geri döndü, saçlarını tuttu ve yüzünü tekrar masaya bastırdı.

Diğer kurban, avcısını bacaklarımın arasından çekip kendi bacaklarının arasına aldığı anda, geçici bir rahatlama ile derin bir nefes aldım.

Musluğu açmak için kendimi küçük ve sessiz tutmaya çalışarak ilerledim, musluğu biraz açıp yüzümdeki ve bacaklarımın arasındaki meniye yıkadım. Eğilip şakağımdaki kanı yıkadım. Kırmızımsı su betona damladı ve ayaklarıma sıçradı. Muhtemelen bir daha asla temiz hissetmeyecektim, ama olabildiğince temizdim. Yerime geri kayarak iç çamaşırımı çekip duvara yaslandım. Dizlerimi göğsüme çekip sessizce ağlarken, sert zemin çıplak tenime sürtünüyordu.

Gunnir işini bitirip diğer kızı ağlayarak bırakarak üst kata çıktı ve bizi karanlık, nemli bodrumda yalnız bıraktı. Kız ortak musluğa sürünerek gitti, bacaklarını şiddetli su akıntısının altına açtı ve suyun üzerine akmasına izin verdi.

"Teşekkürler," diye fısıldadım. Bacaklarının arasındaki acıyı dindirmeye çalışmasını izledim.

"Gunnir iğrenç bir adam," diye fısıldadı. "Ve çok kaba." Derin bir nefes aldım. "Kardeşinin adı ne?"

"Gunnir ona hep Alex diyor."

Midem sıkıştı. "Senin adın ne?"

Gülerek, "Bana 'fahişe' de. Buraya geldiğimden beri adım bu," dedi.

Kafamı salladım. "Ne zamandır buradasın?" "Bugün günlerden ne?"

"Sekiz Eylül," dedim.

Kız zayıf bir kahkaha attı. "Nisan'dan beri buradayım." Dudakları sıkılaştı. "Eğlenirken zaman çabuk geçiyor galiba."

Kalbim sıkıştı. Beş ay mı? Nasıl? Bir gün daha nasıl dayanabilir ki? O, morarmış bacaklarına kirli bir pijama pantolonu giyerken konuşmadık.

"Sana öyle seslenmeyeceğim," dedim sonunda. "Gerçek adın ne?"

Bana baktı ve gülümsedi. "Sam."

"Ophelia," diye cevap verdim, o sormamasına rağmen.

"Cehenneme hoş geldin, Ophelia."

Dördüncü Bölüm

OPHELIA

Zinciri ellerimle çevirirken tıkırdadı. Uzunluğunu uzatırken pürüzlü, paslı metal parmaklarımın arasından kaydı. Zincir halkaları hareket ettirilebilecek kadar hafifti, ama aynı zamanda inanılmaz derecede sağlamdı. Adamlar bodrumdan çıktıktan sonra, ayak bileğimdeki kelepçe ve zinciri bir süre incelemiştım, ama onları kırmanın bir yolu yoktu. Bu durumda tek bir seçenek kalıyordu.

Sam, beton zemindeki kirli battaniyeden başını kaldırdı. "Ne halt ediyorsun?" Sesi uykudan ağırlaşmıştı.

"Ne kadar zincir var bakmaya çalışıyorum," dedim, zincirin uzunluğunu test etmek için duvardan uzaklaşarak sürünerek. Yapmam gereken şey için yeterince uzun görünüyordu.

"Ne için?"

"Bunu boynuna dolayabilirim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Yapma Ophelia. Seni öldürürler. İyi olan bile yaparsan seni öldürür."

Kıçımın üstüne oturdum. "Öylece pes mi edeyim? Kendimi onların iğrenç oyuncaklarından biri haline mi getireyim?"

Sam omuz silkti. "Alex'i öldürürsen ne olacak? O zinciri kardeşinin boynuna takmanın imkanı yok. Her halükarda öleceksin. Sonra ben de öleceğim çünkü burada açlıktan öleceğiz."

"İçlerinden biri anahtarı yanında taşımak zorunda."

Sam omuzlarını indirdi. "Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

Sam'e baktım. Bu bodrumda geçirdiği aylar onu bitkin düşürmüştü. Yapılması gerekeni yapacak gücü yoktu, deneyeceğini düşünsem bile. "Dikkatini dağıtabilir misin?"

Kafasını salladı. "Bu işe karışmak istemiyorum. Durum bu, Ophelia. Ne kadar çabuk kabullenirsen o kadar iyi."

Dizlerimin üzerine oturdum. "Lütfen, Sam. Denemeliyim."

Sam battaniyesine kıvrıldı ve bana sırtını döndü. "Öksüreceğim. Hepsi bu. Yapabileceğim tek şey bu. Gunnir, benim bir ilgim olduğunu düşünürse beni öldürür."

Derin bir nefes aldım. "Tek ihtiyacım olan bu."

"Senin cenazen, Ophelia," dedi. "Ama benim de cenazem olmasın."

ALEXZANDER

Yatağa uzanmış, o akşamı düşünüyordum. Gunnir'in sopayla ona vurup yere düşmesini gördüğümde içimde bir suçluluk duygusu uyanmıştı. O anda muhtemelen hiçbir şey hissetmemişti, ama şimdi hissediyordu. O evde, bizimle birlikteyken çok şey hissedecekti.

Ophelia'nın vücudu mükemmeldi ve çok tatlı bir kızdı. Lokantada her zaman çok misafirperverdi. Onun gibi birini kaçırdığım için yine suçluluk duydum, ama o benim ihtiyacım olan her şeydi. Bana annemi hatırlatıyordu, ama Freudcu bir şekilde değil. Sağlıklı ve nazikti. Tanıdık birine karşı körü körüne bir çekim hissettim. Tanıdık geliyordu.

Bodruma girdiğimiz anda Gunnir kızın üstündeydi. Ophelia'ya vurduğundan beri sertleşmişti. Ben, onu omzuma attığımda elim onun sıcak uyluğuna değene kadar sertleşmemiştim. Ondan sonra, beklenti beni ele geçirdi ve ona dokunmadan önce hissetmediğim bir açlıkla içimi sardı.

Aklım onu ters çevirdiğim ana gitti. Sersemlemiş halde bile beni tanıdı. Mavi gözlerini çevreleyen koyu makyaj solgun yanaklarına bulaşmıştı ve koyu ruj dudaklarını boyamıştı. Çok lezzetli görünüyordu. Önümde duran bir biftekten daha iyiydi. Annemin geyik eti gibiydi, yumuşak ve hassas. Yaralı olduğu için bu isteğe karşı koymak istedim, ama Gunnir'in tehdidi başımın üzerinde asılı duruyordu. Onu almamış olsaydım, Ophelia'ya saldırırdı ve onun ona önce ulaşması düşüncesine dayanamazdım.

Uzun zamandır görmediğim şeyin, ondan damlayan menimin düşüncesi beni titretti. Kardeşimin menini yeterince görmüştüm.

önümüzdeki dört ömür boyunca, ama onların amlarına dalalı çok uzun zaman olmuştu. Her zaman onların ağızlarında son buluyordum, kardeşimden olabildiğince uzak.

Ama bu kız? O benimdi.

Onun içine girdiğimde, sanki benim için yaratılmış gibiydi ve Gunnir'in onu almasına izin vermeden onu kurutana kadar kanını akıtacaktım. Bu düşünce, bodrumdan çıktıktan çok sonra bile içimde öfke uyandırdı. Onu ondan olabildiğince uzak tutmak istedim. Onun batabileceği bir fahişesi vardı. Benimkine ihtiyacı yoktu.

Yataktan kalkıp oturma odasına girdim. Gunnir kanepede oturmuş, parmaklarını burnunun altına dayamıştı. Yanındaki sandalyeye otururken gözlerimi kısarak ona baktım ve yüzünde sinsî bir gülümseme belirdi.

"Ne kokluyorsun?" diye sordum.

"Parmaklarımdaki senin kızın," dedi Gunnir inleyerek. Onun ve benim kokumuzun tadını çıkarıyordu.

"Ona dokunma demiştim," dedim ayağa kalkarken. "Ve parmaklarında benim spermimin tadını çıkarıyorsun, seni hasta pislik."

"O sadece senin değil, Alex."

Gözlerim onun üzerinde kaldı. Gunnir benden her şeyi almıştı. Babamızın ona yaptığı gibi, bizim sahip olduğumuz her kız önce onun, sonra benim oluyordu. Önce istediğimi almalı, ikinci sırayı beklemeli ya da onların ağızlarıyla yetinmeliydim. Testislerimde ağrı hissettiğimde aşağı inip kızımın dokunulmamış amını sıkma özgülüğü istiyordum.

"Bana bir şey ver. Tek bir şey, Gunnir," dedim, o bana karşı dururken.

Benden çok daha uzundu ama ben tereddüt etmedim.

"İstediğin her şey senin. O kızı *senin için* aldık, ama o sadece senin kullanman için değil. Belki bu sana sakin peşinden koşmanın o kadar da kötü olmadığını öğretir."

"Siktir git," diye bağırdım. "Sen kesinlikle babamızın oğlusun."

Gunnir güldü. "Elbette öyleyim. Belki bir gün sen de onun oğlu olduğunu anlarsın. Bir Bruggar erkeği mücadeleden zevk alır, sen de mücadeleden zevk aldın," dedi parmaklarını yavaşça yalayarak.

"İğrençsin. Neden bir dahaki sefere benim spermelerimi ondan emmiyorsun?"

Gunnir'in gözleri parladı. "Bana fikir verme, Alex."

Gunnir'in kafası çalışmıyordu. O bunu kesinlikle yapardı ve ben bunu önerdiğimde aklım başımdan gitmişti. Benim de kafam çalışmıyordu, ama kendimden başka birini önemseme şansı bulmuştum: annem. O beni korkak yapmamıştı, ama hem zarar verme dürtüsü hem de zararı azaltma kontrolü olan tuhaf bir yaratık yaratmıştı. Ama yetiştirilme tarzımı asla değiştiremezdim. Adamın ağır eli, bilinçaltımda onun benden istediğini almam gerektiğini hatırlatıyordu. Sonuçta ben lanet olası bir Bruggardım.

Beşinci Bölüm

ALEXZANDER

Kardeşimle yaptığım konuşmanın ardından, sinirli ve öfkeli bir şekilde uyanık kaldım. Gunnir aşağı inerse ayak seslerini duyabilmek için kapımı açık bıraktım. Gece sessiz geçmişti, ama ben hâlâ sinirliydim. Onun içine girmenin nasıl bir his olduğunu düşünmeden edemiyordum, ardından Gunnir'in kirli parmaklarının izleri aklımdan çıkmıyordu.

O kızı istese de istemese de, elimden geldiğince sık sık alacağım anlamında bir Bruggardım, ama istediğimi elde etmek için ailevi bağları hiçe saymayı sevmiyordum. Amcığın boş sıcaklığını seviyordum. Bana duyduğu tiksinti yüzünden çok kuru olması umurumda değildi. Başka bir erkeğin sıcak, kaygan ıslaklığı içeri girmeyi kolaylaştırmıyordu. Onların amına ya da elime tükürmek istiyordum, böylece içlerini kaplayan tek şey benim olacaktı. Babam, onları takip etmeyi reddettiğim için benden nefret ediyordu ve kardeşim bunu anlamıyordu. Ben o konuda onlara benzemiyordum.

Adam, doğmadan çok önce esir aldığı annemle geçirdiğim zamandan da nefret ediyordu. Ondandır bıkmıştı ama onu terk edemiyordu. Ondandır önce ve sonra pek çok kadını terk etmişti ama içindeki insani bir ses, çocuklarının annesini öldüremeyeceğini söylüyordu. Ama bu, onun tek insani yanıydı. Adam, Gunnir dışında herkesin korktuğu bir canavardı. Gunnir ise ona tanrı gibi bakıyordu. O tanrı değildi. Göğsüne haç işareti yapıyordu, ama bunu sadece tulumunun askılarını çıkarmak için yapıyordu.

Ben yargılayıcı davranıyordum. Sonuçta, kızları kullanma konusunda ben de en az onun kadar suçluydum. Ama Adam'ın klonu olmayı reddettim. Günahlarla dolu bir yol olsa da kendi yolumu çizdim. İstedğim zevki almak için bir kızın bedenini parçalamama gerek yoktu. Gunnir gibi, babamıza saygı göstermek için onları olabildiğince sert sikmek zorunda olan biri gibi değildim.

Ophelia benden istediği kadar nefret edebilirdi, ama en azından o *Gunnir'in* değildi. Onun bedenini istediğim kadar alabilirdim, ama en azından bacaklarının arasında Gunnir'in sikini hissetmeyecekti.

Mutfaktan ayak sesleri geldi. Kulaklarım dikleşti ve sırtım düzeldi.

Gunnir aşağıya gizlice inmeye çalışmasın.

Ophelia benimdi. O da benim olduğunu *biliyordu* ve benden başka kimse ona dokunamazdı. Onun Ophelia'ya tekrar dokunacağı düşüncesi içimdeki öfkeyi alevlendirdi.

Bir eşofman altı giyip bodruma indim. Işığı açtım ve iki kız da kıpırdadı. Fahişenin dikkati bana yöneldi, ama Gunnir olmadığını fark edince gözlerini ışıktan korumak için battaniyeyi başına çekti. Ophelia, yerde kıvrılmış pozisyonundan başını kaldırmadı. Bodrumda sadece birkaç saat geçmesine rağmen, beyaz yemekhane üniforması kahverengi lekelerle kaplanmıştı.

Yanına gidip, sırtının arkasına çömelerek oturdum. Koyu renk saçları yanağına düşmüştü ve onu çekmek istedim. Yüzünü tekrar görmek istedim. Kalın kirpikleri ve dolgun dudakları beni çağırıyordu.

Fahişe öksürdü ve ona baktığımda Ophelia birden ayağa fırladı.

Soğuk ve sert bir şey boynuma bastırdı. Parmaklarım kaynağa doğru uçtu ve bunun zincir olduğunu fark ettim. Gerçekten bunu düşünmemişti. Zincirin bir ucu ankraja bağlıyken, diğer ucu ayak bileğindeki kelepçeden geçiyordu. Eğilip zinciri tuttum ve dengesi kaybolana kadar çekmeye başladım. Ne yazık ki bunu da düşünmemiştim ve şimdi tüm ağırlığı boynumdaki zincirden sarkıyordu.

"Siktir git," dişlerimi sıkarak söyledim.

Ağırlığımı geriye vererek onu duvara çarptım. Ciğerlerindeki hava boşaldı ve zinciri bırakmak zorunda kaldı. Döndüm ve zinciri boynuna dayadım. Elleri metale yapışmış, nefes alabilmek için yeterli boşluk yaratmaya çalışıyordu.

Yüzüne yaklaştım. "Buraya lanet olası kardeşim sana dokunmayacak diye gelmişim, sen de bana bunu mu yapıyorsun?"

Yüzü kızardı, nefes alamamak için yanaklarını şişirmeye çalıştı.

"Bir daha böyle aptalca bir şey yapmaya kalkarsan, seni öldürürüm.

Anladın mı?

Anladın mı? Sen benimsin. Benim malım. Benim kullanacağım. Doğru davranmazsan benim atacağım. Seni korumaya çalışıyordum, O." Boğazını sıkıca kavrayarak zinciri yerine taktım

boğazını sıkıca kavradım ve diğer elimle aşağı uzanıp sikimi çıkardım. "Bu gece seni tekrar sikmeyecektim, ama bu hatadan ders almalısın." Eteğini kaldırdım ve kışını kavradım. Gözlerimi onun gözlerine dikip baktım.

Lütfen, diye fısıldadı, gözyaşları bileğime damlıyordu.

Elime tükürdüm ve bacaklarının arasına dokunduğum anda gözleri tavana doğru yükseldi ve ellerini benden çekmeyi bıraktı. Sıcak, ıslak elimle bacağına kaldırdım ve içine girdim. Ağzından küçük bir ses çıktı ama gözleri hala bizim üzerimizdeydi.

"Bana bak," diye emrettim, ama kalçalarımı öfkeyle itmeme bile dikkatini bana çekmedi. Zihninde başka bir yere gitmişti.

Parmaklarımı uyluğuna gömdüm ve kalçalarımı daha da içeri soktuğumda çığlık attı. Zihninde başka bir yere gidebilirdi, ama vücudu hala buradaydı.

Oyunca

k.

Benim.

Onun içinde en son noktaya geldim, sikimin sadece bir santimi kalmıştı. Kalçalarımı daha derine ittim, son parçamı da onun içine zorlayarak, yumuşak tüylerini benimkilerle hissedene kadar. Acıyla mücadele ederken yanaklarını şişirdi ve dudaklarını büzdü. Tırnakları bileğime battı, bana verdiği en küçük mücadele işareti buydu. Bana karşı koymaması ve gözyaşlarının sessizce akması beni sinirlendiriyordu. Parmakları bana batarken bile, başına gelenleri kabul etmiyordu. Fahişenin direnmeyi bırakması uzun zaman almıştı, ama Ophelia benim penisim ona dokunmadan önce çoktan kırılmıştı.

Eğildim ve omzunu vücudu sarsacak kadar sert ısırdım, ama gözleri tavanda kalmaya devam etti. Elimi çekip terli alnından koyu saçlarını silkeledim. "Sen benimsin, O. Buna alışsan iyi olur."

"Hayır," diye fısıldadı. Başını geriye düşürdü, bu odaya benimle birlikte geri döndüğünün tek işareti buydu.

"Evet. Ve bir daha böyle bir şey yaparsan" — zinciri işaret ettim — "seni sikmek yerine öldürürüm." Cevap vermediğinde ona tokat attım. Yanağı tokatın etkisiyle kızardı. "Anladın mı?"

Başını salladı.

Ondan çekildim ve bacağına bıraktım. Gözlerimden kaçmaya devam etti, bunun yerine spermimin bacaklarından aşağı akmasını izlemeyi tercih etti. Bacaklarının arasına uzandım ve spermimin mümkün olduğunca çoğunu topladım.

fahişeye doğru döndüm, çarşafı yırttım ve onu saçlarından kaldırıp, spermle kaplı parmaklarımı ağzına soktum. Vücudu çaresizlikle sarsılana kadar burnunu tuttum. Nefes almak için hırıltıyla soluduğunda, ağzına tükürdüm. "Aptal olma. Sen ona yardım etmeye çalışmasaydın, bu gece sikilmezdi," diye bağırdım ve tekrar tükürdüm, geri çekilmeye çalışırken çenesini ıslattım. Saçlarını bıraktım ve o dört ayak üstünde öğürerek kusmaya başladı.

Ophelia duvara yaslanıp sessizce ağladı ve öfkem suçluluk duygusunu bastırmadan önce bir an suçluluk duydum. Onu gerçekten sikmeyecektim, ama o beni öldürmeye çalışmıştı.

Altıncı Bölüm

OPHELIA

Zinciri yerde sürükleyerek, bulduğu her kusura takılmasını sağladım. Zincirin çıkardığı ses duvarlarda yankılandı. Böyle boş bir işle meşgul olursam, Alex'in beni sert duvarlara bastırmasından dolayı kışımındaki yaraları düşünmezsin. Aptalca bir şey yapmışım ve bacaklarımın arasındaki ağrı bunu bana hatırlatıyordu. Sam'i dinlemeliydim. Özgürlük hayaliyle o kadar kör olmuştum ki, işin sonunu düşünmemiştim. Alex'i öldürmek, onun kardeşine kalmak anlamına geliyordu, ki bu daha da kötüydü. Çok daha kötü. Öfkesine, yüzünün öfkeden çarpmasına rağmen, Alex bana zarar vermek için özel bir çaba göstermedi. Beni daha sert sikti, elbette, ama çok daha kötüsünü de yapabilirdi.

Merdivenlerde ayak sesleri duyuldu ve toz bulutları etrafa yayıldı. O ağır adımlar Alex'e ait değildi ve kendimi içgüdüsel olarak onun gelmesini dilerken buldum. Gunnir iğrenç bir adamdı, ilkel zekalı, çirkin bir adam.

"Kötü bir kız olduğunu duydum, orospu," diye fısıldadı Gunnir, Sam'in yanına çömelirken. Sam gözlerini onun vücuduna dikti.

"Ben yapmadım..."

Gunnir, Sam'in yüzüne tokat attı ve onu geriye doğru savurdu. "Bana yalan söyleme. Ne yaptığını biliyorum."

Sam eğilip kızın yanağını okşadı.

"Siz birbiriniz için iyi değilsiniz," diye bağırdı Gunnir. "O seni cesur yapıyor ve bunu iyi düşünüsen iyi olur çünkü ben ikinizin dün gece yaptığından daha azı için kadınları öldürdüm." Gunnir güldü. "En iyi kısmı ne biliyor musun? En iyisini saldırdınız. Annesinin oğlu. Küçük korkak adam."

"Neden korkakmış?" diye sordu Sam, çenesini meydan okurcasına kaldırarak. "Çünkü ikinci el malını sevmiyor mu?"

"Ben deli miyim? Neden ilk kim geldi diye düşünüyorsunuz?" Gunnir başını salladı.

Ne yapıyordu? Neden onu zorluyordu? Onları onun kadar iyi tanımiyordum, ama Gunnir ve Alex arasında birçok sorun olduğunu biliyordum. Bu sorunların ne olduğunu bilmiyordum ve dürüst olmak gerekirse, öğrenmekten korkuyordum.

Dizlerimi kendime doğru çektim, zinciri yere bastırarak ses çıkarmamaya çalıştım, kendimi olabildiğince küçük ve sessiz hale getirmeye çalıştım. Gunnir'in beni fark etmesini istemiyordum. Varlığımı hatırlamasını bile istemiyordum.

"Ne yapmaya çalıştığını biliyorum. Kafamın içine girip her şeyi alt üst etmeye çalışıyorsun." Gunnir, Sam'i saçından yakaladı ve masaya sürükledi. Nefesim kesildi. Onun Sam'e tekrar zorla dokunmasını görmek ya da duymak istemiyordum, ama onun yaptığı şey beni daha da dehşete düşürdü. Bir çekiç aldı ve Sam'in elini tutup masaya bastırırken çekiçle oynadı. "Kardeşim bir orospu. Ama biz aileyiz." Gunnir, Sam geriye doğru atılınca elinin üzerine tüm ağırlığını verdi.

"Beni istediğin gibi sikebilirsin Gunnir, ama bunu yapma," diye yalvardı.

Gunnir'in bakışları kızın yüzüne çevrildi. "Seni istediğim gibi sikebilirim. Senin iznine ihtiyacım yok. Bu ne biçim bir rüşvet? Bir şey teklif edersen, daha önce almadığım bir şey olsun."

Sam bana baktı ve nefes alamadım. Hava ciğerlerimde sıkışmıştı. Gunnir'e henüz almadığı tek şeyi, yani beni teklif edeceğinden korktum.

Ama yapmadı. Omuzlarını düşürdü ve benden başka yere baktı. "Bitir şunu," dedi.

Gunnir ona doğru eğildi, çekici kaldırdı ve mide bulandırıcı bir sesle indirdi. Sam'in çığlıklarını duymamak için kulaklarımı tıkadım, ama çaresiz sesler bariyerden geçip beynime ulaştı. Gunnir çekici kaldırdı ve tekrar indirdi.

Yerde gürültülü adımlar duyuldu ve Gunnir'in bana doğru koşarak geldiğini görmekten korktum, gözlerimi açtım. Yukarı baktım ve Alex'in kardeşini geri çekmeye çalıştığını gördüm. Sam kolunu çekip diğer eliyle iki çarpık, rengi değişmiş parmağını sıktı. Gunnir bana doğru işaret edince ellerimi indirdim.

"Sıra sende," dedi, devasa vücudunu bana doğru çevirerek.

Alex aramıza girdi. "Hayır."

"Ne demek istiyorsun? O numaradan dolayı cezalandırılacak tek kişi benim kızım değil." Gunnir parmağını bana doğru uzattı. "O

seni öldürmeye çalışan oydu!"

Alex dik durdu. "O dün gece cezasını aldı."

"Ne, onu tatlı tatlı, nazikçe mi sikmişsin?" Gunnir bana doğru yürüdü ve kolumdan tutup ayağa kaldırdı. Kirli eli uyluğumun üzerinde gezerken çığlık attım. Beni döndürdü ve göğsümü duvara itti. "Ona gerçek cezanın ne olduğunu göstermem mi gerekiyor? Belki kıcını sikmeliyim?"

Beton yanağıma sürtündü ve elleri eteğimin altına girip kıcını kavradığında ağladım. Parmakları, Alex'in dün gece yaraladığı yerlerin üzerinden geçti. Gözyaşları yanaklarımdan ağır damlalar halinde göğsüme düştü.

"Oh, tatlı anneciğin dün gece seni iyi sikmiş, ha?" Gunnir kulağıma inleyerek söyledi. Nefesi sıcak ve keskin kokuyordu, sanki barbekü yemiş gibiydi.

"Onu bırak," dedi Alex, ses tonu keskin bir şekilde yükseldi. Ama bu iyilikten değildi. Gunnir'in oynamayı bitirmediği bir oyuncağı elinden almış gibi, sahiplenme duygusundan kaynaklanıyordu.

"Küçük amcığın nasıl? Acıyor mu?" diye sordu bacaklarımin arasında el yordamıyla ararken ve parmaklarını içime soktuğunda irkildim. Vücudum kaskatı kesildi ve bacaklarımin arasındaki acı omurgama yayıldı.

"Dur dedim, Gunnir. Yeter!" Alex kardeşinin omuzlarını tuttu ve onu benden uzaklaştırdı.

Gunnir ıslak parmaklarını kaldırıp geri çekilirken yaladı. "Siktir, Alex. Ben am yalamam ama onunki çok tatlı ve temiz, yiyebilirim."

Tanrım, hayır. Onun ağzının vücudumun herhangi bir yerine dokunmasına tahammül edemezdim. İkisine de. İkisi de iğrenç pisliklerdi.

"Siktir git!" Alex bağırdı. Kardeşine karşı durdu.

Gunnir gömlek kollarını sıvadı, kavga etmeye hazırlandı ve Alex de geri çekilmedi. Flanel gömleğinin düğmelerini açmaya başladı ve beyaz iç çamaşırı ortaya çıktı. Kimse yumruk atamadan, kapı zili çaldı ve herkesin dikkatini çekti.

"Muhtemelen lanet komşular yine yumurta ve süt getirmişlerdir," dedi Gunnir homurdanarak. "Bu orospuları sessiz tut."

"O fahişenin lanet parmaklarını kırmasaydın çok daha kolay olurdu," diye tersledi Alex.

Gunnir durdu ve merdivenleri çıkmadan önce gözleri ateş saçarak Alex'e döndü. Bodrum kapısı çarptı ve Alex bize döndü. Sam köşede elini göğsüne bastırdı. Ben duvara yaslanıp sırtımı betona dayadım.

"İkiniz de sessiz olsanız iyi olur. Ses çıkarırsanız, polis gelmeden önce av tüfeğini alıp beyninizi dağıtırım."

"Alex..." diye fısıldadım. "Bizi bırakabilirsin. Anahtarlar sende, değil mi?"

Alex'in gözleri kısıldı. "Sanırım yanlış anladınız. Gunnir kadar pis olmayabilirim, ama iyi biri de değilim." Yaklaşıp saçımı yumrukladı, boğazımdan bir inilti çıktı. "Sizi kurtarmak istemiyorum. Sizi becerdiğim anda siz benim oldunuz. Siz benim malımsınız. Vücudun ne zaman ve nasıl istersem kullanmak için benim. Seni neden bırakayım ki? Seninle işim daha bitmedi."

Sözleri karnıma bıçak gibi saplandı. Elini boğazıma indirirken gözlerimi kapattım, beni tekrar zorlayacağını sandım.

Bodrum kapısı birden açıldı. "Alexzander!" Gunnir üst kattan bağırdı.

Alex derin bir nefes aldı. "Ağzın ve amın şimdilik güvende, O, ama senin için geri geleceğim."

ALEXZANDER

Arkamdaki bodrum kapısını ^{kapattım} ve Gunnir'in yumurta kartonları ve süt şişelerini dengelemeye çalıştığını gördüm. Koşarak yanına gittim ve yükünü hafiflettim, birkaç kartonu kolumun altına aldım ve yarım galonluk şişelerden birini aldım. Onları buzdolabına taşıdık ve hepsini içeri koyabilmek için kapıyı ayağımla açtım. Komşularımız nazikti, her zaman bize taze yumurta ve çiğ süt vermek için uğrardı, ama hiç oyalanmazlardı ya da içeri davet edilmeyi beklemezlerdi, bu da bizim için iyiydi çünkü buraya misafir almıyorduk.

"Bunu yaparken çok zayıf görünüyorsun, biliyor musun?" Gunnir son şişeyi koydu ve kapıyı kapatırken camlar birbirine çarptı.

Başımı ona doğru eğdim. "Ne?"

"Seni öldürmeye çalıştılar, ama kaçmalarına izin verdin."

Alaycı bir şekilde güldüm. "O beni öldürmeyecekti. Sadece özgürlük için yarı yürekli bir girişimdi. Hepsi en az bir kez büyük bir kaçış dener."

Gunnir gözlerini kısarak baktı. "Senin kızının biraz sikmek için yaptığı yarım yamalak bir girişim yüzünden benim kızımın parmaklarını kırmadım."

Gözlerimi ona çevirdim. "Ophelia'nın parmaklarının kırılmasını, benimle yatmaya tercih edeceğini garanti ederim."

Gunnir güldü. "Haklısın. Ama bence birbirlerine yakışmıyorlar. Aşağıda, hepsi ekim yapıyorlar."

Plan yapıyorlar, ekim yapmıyorlar. Ama şimdi onu düzeltmenin sırası değildi. "Ne yapmamı öneriyorsun? Seninkileri mi öldüreyim, benimkileri mi?"

"Benimkini ortadan kaldırabiliriz," dedi Gunnir omuz silkerek.

"Ne istersen yap, ama Ophelia'yı fahişeyi paylaştığımız gibi paylaşmayacağım. Eski bir çoraba mastürbasyon yapmaya başlamak istemiyorsan, onu hayatta tutmanı öneririm."

Gunnir, küçük mutfakta yankılanan kahkaha attı. "Başlamak mı? Ben çoraba mastürbasyon yapmayı hiç bırakmadım."

Bir an düşündüm. "Ophelia'yı benim odama zincirleyebiliriz. O zaman hiçbir şey 'ekemezler'," diye alay ettim.

Gunnir başını salladı. "Hayır. Sen onu benden uzak tutmak istiyorsun. Ben kendiminkini sikerken onu izlemeyi seviyorum. Çok güzel bir kız. Beni daha çok boşaltıyor."

Aptal olmasına rağmen, benim gizli niyetimi anlamıştı. Ben de tam olarak bunu yapmak istiyordum. Onu kendime saklamak bencilce ve Bruggar'lara yakışmayacak bir davranıştı, ama umurumda değildi. Hayatım boyunca Gunnir'in istediği her şeyi ve herkesi elde etmesini izlemiştim. Artık benim de bir şeye sahip olma sırası gelmişti.

"Tamam," dedim dişlerimi sıkarak. Bir planım vardı ve işe yaraması için Gunnir'in bunun kendi fikri olduğunu düşünmesi gerekiyordu.

Odama gidip dolaba baktım. Kapı menteşelerinden düşmek üzereydi ve bazı tahta çitaları eksikti. Bir an önce tamir etmem gerekiyordu. Orada annemin bazı eşyalarını saklıyordum ve Gunnir onları bulursa, gözümün önünde yakardı. Kütüphaneden aldığımız bir kitapla yazmayı öğrendiğimiz zamanlardan kalma kağıtların olduğu kutuya dokundum.

Gunnir hâlâ okuma yazma bilmiyordu ve bu yüzden araba kullanamıyordu. Yalnız kalsaydı, yanlış yöne gittiğini fark etmeden Meksika'nın yarısını geçecekti. Okuma yazma bilmemden ne kadar nefret etse de, yol işaretlerini okuyabildiğim için mutlu olduğumu biliyordum. Bu sayede bir mil çapındaki alanda kadınları bulmak daha kolay oluyordu. Eve çok yakın avlanırsak yakalanma ihtimalimiz daha yüksek oluyordu. En azından Adam bize hep öyle söylerdi.

Kutuda ayrıca annemin ince saçlarını yüzünden çeken toka ve onun için yaptığım boncuklu bileklik de vardı. Adam onu diğerleriyle birlikte kemik çukuruna atmadan önce her ikisini de cesedinden almıştım. Gunnir hepsini yok edecekti çünkü bunlar, annemle benim aramdaki ilişkinin gerçek olduğunu ona gösteren somut kanıtlardı. O istemese de, onunla hiç böyle bir şeyi yaşamamıştı.

O gün yanlış ebeveyn öldü. Bu adaletsizliği daha sonra telafi ettim, ama keşke bunu daha önce yapabilecek gücüm olsaydı. Annemi ve diğer birçok kadını kurtarabilirdim. Ama olan olmuştu ve biz de bizdik.

Duvara yaslanmış çürümüş komodini baktım. Sert ahşaba sıkıca vidalanmış metal plakayı görebilene kadar onu çekip çıkardım, üstünde paslanmış bir zincir halkası vardı. Anılar akın akın geldi. Ben de gençken zincirlenmişim, sistemine başkaldırdığım için cezalandırılmışım. Annemi zincirden kurtarmaya çalışmışım, ama o buna izin vermedi. Benim için özgürlüğün başkaları için esaret anlamına geldiğini öğrenene kadar beni yatak odama zincirledi. Bundan kaçış yoktu. Sistemi öğrenmek zorundaydım, yoksa ahırın zemininde çürüyen bir pislik olacaktım.

Şimdi Ophelia'yı bu zincire bağlamak istiyordum. Onu benimle yatakta yatırmak. Her itişte yumuşaklık olsun diye altına eski yatağı koyup onu sikmek. Belki benim varlığımda, benim annemin varlığında bulduğum rahatlığı bulur. Belki bana aşık olur. Ama olsa bile, bunun bir önemi olmazdı. Bu duvarlar içinde aşk asla yeterli olmamıştı.

Yedinci Bölüm

OPHELIA

Alex beni kullanırken odaklandığım ritmik metal sesleri. Gunnir'in Sam'i sikerken çıkardığı inlemeleri ve homurtuları duymazdan geldim ve Sam'in hıçkırıklarını ve tekerleklerin zemindeki çukurlarda ileri geri gıcırdadığı sırada masanın sallanmasını bir şekilde engelledim. Bunun yerine zincirlerin melodisine odaklandım. Alex vücudumu öne doğru ittiğinde zincirlerim yumuşak bir sesle şarkı söylüyordu. Sam'in melodisi şiddetli ve ritimsizdi, notaları eksik bir şarkı gibiydi.

Alex'in sıcak nefesi üzerime çarptığında başımı ondan uzak tuttum. Gunnir'in Sam'in kışına parmaklarını sokarken dudaklarını yalayıp bana donuk gözlerle baktığını göreceğimi bildiğim için yana bakamıyordum. Yukarı bakarsam üstümdeki adamı görebilirdim. Kafamın içinde kaybolabileceğim tek yer, tozlu bir kırbaç yapışmış çividen sarkan paslı kanca idi. Üzerindeki koyu lekeler kesinlikle eski kandan kalmıştı.

"Bana bak," diye Alex üstümde homurdandı.

"Hayır," dedim başımı sallayarak. "Bedenimi alabilirsin, ama zihnimi alamazsın." Gunnir duymasın diye sesimi alçak tuttum.

İtmeleri sertleşti, zihnimdeki saklanma yerimden beni sarsarak çıkardı. Gerçeklik, mide bulandırıcı bir ses ve koku tsunamisiyle üzerime çöktü. Akıntıya karşı mücadele ederek tekrar güvenli alanıma sığınmaya çalışarak gözlerimi kuvvetle kırpıttım, ama her şeyi yaşadım. Betona sürtünen kışım. Beni gerip bacaklarımı açması. Üniformamın açılmış düğmelerinin altındaki göğüslerime dokunan elleri. Gunnir'in idrar ve vücut kokusu ve neredeyse tadını alabileceğim zehirli sperm kokusu. Muhtemelen en çok korktuğum için, en baskın kokuydu. Yukarıdan sabun kokusu burnuma geldi. Alex pisliğin tekiydi, ama en azından Gunnir değildi. En azından temizdi. Seçmek zorunda kalsam Alex'i tercih ederdim, ama ikisini de istemiyordum.

Ondan nefret ediyordum. Hepsinden nefret ediyordum.

Zincirin tıktısına odaklan, diye kendime hatırlattım, Alex'in eli yanımdan aşağı kayarak kıcıma yapıştı. Bana doğru eğildi ve ben gözlerimi kapattım.

"Bu bodrumdan çıkmak ister misin, O?" diye kulağıma fısıldadı. Ne demek istediğini anlamadım, ama açıklamasına fırsat vermeden evet diye mırıldandım. Kaçmayı kastetmediğini biliyordum. Bildiğim kadarıyla ölüm demek de olabilirdi, ama yine de başımı salladım. "Bana uslu bir kız ol."

Onun için hep uslu durmuştum. Geçen gün iki kez bana tecavüz etmesine rağmen direnmeyi bırakmışım. Onu tekrar öldürmeye çalışmamışım. Elimden gelenin en iyisini yapıyordum.

Vücut kokusu yaklaşıyordu ve ağır ayak sesleri kafama yaklaştıkça midem bulandı. Gunnir'in eli kalçasında, pantolonunu tutuyordu, sikini ortaya çıkarmıştı ama boşalmıştı. Çömeldi ve saçlarımı yanağımdan çekti. Sikini yüzüme çok yaklaştırmıştı, şişmiş başının ucunda bir damla sperm vardı. Bakışları, Alex'in bacaklarımın arasında yaptıklarından daha rahatsız ediciydi.

"Onun sikimi emmesini istiyorum," dedi Gunnir dişleri aralıklı bir gülümsemeyle.

Elini yanağımdan geçirdi ve gözlerim Alex'e kaydı.

Alex başını salladı ve onu görmezden geldi.

"Oh, böyle yapma Alex," dedi Gunnir.

Alex, sahiplenmek için ağzını ağzıma koydu, dudaklarımı dudaklarıyla yakaladı ve sertçe öptü. Eli boynumun arkasına dolandı ve beni kendine doğru çekti. Gunnir'in boğazından bir hırıltı çıktı. Alex'in öpücüğünden kurtulmak istedim, ama bunun yerine ağzıma ne gireceğini biliyordum. Gunnir'in sikini her zaman Alex'in diline tercih ederdim.

Gunnir ayrılmayınca Alex ağzımı bıraktı, içimden çıktı, beni karnımın üstüne çevirdi ve kendine doğru çekti. Saçımı yumrukladı ve yanağıma tozlu betona bastırdı. Nefes verdiğimde, yere biriken toz havaya uçtu. Üstüme eğildi ve kendini içime itti, vücuduyla beni kapladı.

Alex'in neden böyle yaptığını biliyordum. Beni kardeşinden kurtarmak için değildi. Beni kendine saklamak içindi. Her halükarda kabul ederdim.

"Siktir git, onunla işim bitmedi," diye homurdandı Alex.

"Onu paylaşmaman hoşuma gitmiyor," diye Gunnir hırladı.

"Ben de senin kokman hoşuma gitmiyor. Git kendini temizle."

Gunnir, bir sürü küfürlü sözler mırıldandıktan sonra ayağa kalktığını ve geri çekildiğini hissettim. Ensemdeki tüyler rahatladı.

Alex kulağıma eğildi. "Senden inanılmaz derecede aptalca bir şey yapmanı istiyorum," diye fısıldadı.

Cevap vermedim.

Veremedim. "Beni tekrar öldürmeye çalış."

İnledim, ama bu onun ağırlığından değildi. Şoktan dolayıcıydı.

"Alex!" Gunnir üst kattan bağırdı.

Hayal kırıklığını dışa vururken sıcak nefesi kulağıma çarptı. "Şimdilik söylediklerimi unut. Kimseye söyleme."

O inleyerek içime boşalırken başımı salladım, ama söylediklerini nasıl unutabilirdim ki? Soracak o kadar çok şey vardı ki. Ve tabii ki kimseye söylemeyecektim, özellikle Sam'e. Benim aptallığım yüzünden parmakları kırılmıştı. Onu bir daha böyle bir şeye, hatta daha kötüsüne maruz bırakmayacaktım.

Alex içimden çıktı ve başka bir şey söylemedi. Sanki aramızda garip bir konuşma geçmemiş gibi kalkıp merdivenleri çıktı. Sırt üstü yattım ve göğsüm nihayet tekrar genişleyince nefes nefese kaldım.

Sam alaycı bir şekilde güldü. "Ona sahip olduğun için çok kıskandım. Tecavüzcü olabilir, ama en azından kalbinde birazcık da olsa bir şey var gibi görünüyor." Kendini yıkarken ikimizin arasında acı bir kahkaha yankılandı. "Öpüşmenizi gördüm," dedi.

"O bunu sadece Gunnir'in sikini ağızımdan uzak tutmak için yaptı," dedim ve musluğu yanına ona katıldım.

Sam omuz silkti. "Siktir, bu çok tatlı."

Gözlerim onun gözlerine kaydı. "Senin standartların çok düşük."

"Gunnir tarafından aylarca sikil de senin standartlarının ne kadar düşük olduğunu gör." "Nasıl yapıyorsun bilmiyorum," dedim.

"Başka seçeneğim var mı?"

O haklıydı, bu yüzden iç geçirdim. Tamamen onların merhametine kalmıştık.

ALEXZANDER

Kafamda dolaşan fikri formüle etmek için içinde birkaç dakika daha kalacağımı sanmıştım. Gunnir de durumu pek kolaylaştırmamıştı. Onun sikini ağzından uzak tutmaya çalışırken bir plan dışunemiyordum. O daha *beni* ağzına bile almamıştı. O benimdi ve o benim olan şeye çok fazla yaklaşıyordu. Ophelia buraya geldiğinden beri Sam'i sikmeye çalıştım mı? Bir kez bile.

Onun payı vardı. Benim payım vardı.

Durumun stresi beni gerginleştirmişti. Sinirlerimi yatıştırmak için bir şeye ihtiyacım vardı, bu yüzden yatak odamın dolabına gidip eski bir battaniyenin altındaki saklama yerinden dama kutusunu çıkardım. Annemle bu basit oyunu oynamayı özlemiştim. Akıllıca bir hamle yaptığımda gururla gülümserdi. Onu da özlemiştim.

Ophelia'ya karşı akıllıca bir hamle mi yapmıştım, yoksa kendimi köşeye mi sıkıştırmıştım?

Ona daha fazla zarar vermeden onu bodrumdan çıkarmam gerekiyordu. Parmakları onun içindeydi ve amını tatmıştı. Onu çok fazla tatmıştı. Ama dikkatli olmalıydım. Eğer bir şey "yerleştirdiğimi" dışünürse, tıpkı annemi zincirden kurtarmaya çalıştığımı öğrendiğinde yaptığı gibi çılgına dönerdi. O olaydan sonra beni yere zincirlemekle kalmamıştı. O sırada siktiği kıza da öfkesini boşaltmıştı. Onu yakmış ve neredeyse tüm evi ateşe vermişti. Ondan sonra haftalarca her nefesimde yanık kokusu aldım, oysa kız ona hiçbir şey yapmamıştı. Ben onu kızdırdığımda sadece kol mesafesindeydi.

Gunnir benim ona komplo kurduğumu dışünürse, Ophelia'yı ateşe vermekten çok daha kötü bir şey yapardı. Onu o adamın kopyası olarak görüyordum, elbette, ama o daha da fazlasıydı. O daha kötüydü.

Ophelia'yı bu işe karıştırmak büyük bir hata olabilirdi, ama ona söylediğim şeyi Sam'e anlatırsa bunu çok geçmeden anlardım. O fahişe çok gevezeydi. İkisi de öyleydi.

Sekizinci Bölüm

OPHELIA

Sam ve ben uyuduk, uyandık ve tekrar uyuduk. Bodrumda yapacak başka bir şey yoktu. Zaman yoktu. Güneş ışığının girip yıldızlı gökyüzünü görebileceğimiz bir pencere yoktu. En iyi zaman ölçüsü yemek saatleri gibi görünüyordu, ama midem sık sık unutulduğumuzu söylüyordu. Fazla konuşmuyorduk. Seslerimizin merdivenlerden yukarıya ulaşıp istenmeyen dikkatleri çekmesinden çok korkuyorduk.

Sessizce otururken, üst kattan erkeklerin bir şey hakkında bağırdıklarını duyduk. Kelimeleri anlayamıyorduk, ama tartışmanın tonu çok netti. Konu ne olursa olsun, onları çok kızdırmıştı.

Gunnir'in adımları merdivenlerden gürültüyle inerken, Sam dizlerinin üzerine oturdu. Ben olabildiğince küçülüp gölgelerin içine saklandım. Beni fark etmesini istemiyordum. Fark etmemesi için dua ettim.

"Alex tam bir kaltak!" diye bağırdı Gunnir ve sesi bana doğru yaklaşıp kaçınılmaz hale geldi. Sam ve ben, o odada dolanırken sessiz kaldık. Kalbim, onun ayak seslerinden daha yüksek sesle çarpıyordu. "O çok bencil!"

Bencil mi? diye düşündüm, ama onu düzeltmeye cesaret edemedim. "Bencil mi?" dedi Sam, volta atmayı bırakarak.

Siktir.

"Evet, aynen öyle dedim," diye hırladı. "Paylaşmak istemiyor. Ama bizim işimiz bu. Paylaşmak."

"O onun yeni oyuncağı, Gunnir. Bırak onu. O kadar parlak ve yeni olmaktan çıkınca sıkılır."

Gözlerim Sam'e kaydı. Onun gibi birine verdiği fikrin farkında olup olmadığını bilmiyordum.

"Haklısın, fahişe. O çok yeni." Kocaman elini saçlarında gezdirdi, parmakları karışık düğümlerin arasına dolandı. Bana doğru adım attı ve bana ulaşmadan kokusunu aldım. Eli saçlarımı buldu ve beni saçımdan tutup dizlerimin üzerine çöktürdü. "Daha az parlak olmalısın, değil mi?"

Kafamı salladım, onun elinde inleyerek. Çığlık atıp Alex'i çağıramadan, Gunnir'in kirli eli ağzımı kapattı. Alex'i istediğimden değil, ama en azından beni iğrenç kardeşinden kurtarırdı. Gunnir, ölümden beter bir kaderi vardı.

"Şşş, tatlı şey," diye kulağıma fısıldadı.

Vücudu bana bastırdı ve midem kasıldı, karnım burkuldu. Tulumunun kayışlarından birini çözerken göğsünden alçak bir kahkaha attı. Elinin altında başımı salladım, çığlık atmak için yeterince uzaklaşmaya çalıştım, ama tutuşu zayıflamadı. Gunnir'in tulumu yere düştü ve serbest eliyle kıcıma doğru koştu ve beni duvara itti. Kısa penisiyle bacaklarımın arasına dokundu, sonra eline tükürdü.

Onu durdurmam gerekiyordu. Çığlık atmayı başarsam bile, Alex Gunnir içime girmeden merdivenlerden aşağı inemezdi. Onun teninin tadını almamak için dilimi olabildiğince geri çekip ağzımı açtım. Dişlerimin arasına sıkışan eti ısırdım ve kanın tadını alana kadar ısırmaya devam ettim. Bağırarak bir adım geri attı.

"Siktiğimin orospusu!" diye bağırdı. Omuzlarımdan tuttu ve beni döndürdü. Hızlı bir hareketle kolunu geri çekti ve yumruğunu yüzüme indirdi. Çığlık attım ve soluk soluğa, gözyaşları içinde yere düştüm.

Merdivenlerde bir kez daha ayak sesleri duyuldu ve başımı kaldırıp Alex'i gördüm. O da olanları gördü. Gunnir'in pantolonu hala aşağıdaydı. Eteğim hala havadaydı. Kardeşi elini göğsüne koydu ve burnumdan kan giysilerime akıyordu.

"Ne oluyor, Gunnir?"

"Sadece onu biraz daha az yeni yapmak istedim," dedi elini sallayarak.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Onu biraz kırarsam, onu paylaşmaya daha istekli olursun diye düşündüm."

Alex bana döndü, yanıma geldi ve çenemi kaldırdı. "Burnunu kırmış olabilirsin, seni lanet olası vahşi."

"Hak etti." Gunnir önümdeki yere tükürdü ve yaralı elini kullanmadan tulumunu çekmeye çalıştı. "Seninle işim bitmedi, parlak şey," dedi bana. Yaralı elini bir yavru kuş gibi göğsüne sıkıştırarak yukarı çıktı.

Alex beni ayağa kaldırdı ve eteğimin kenarını indirdi. Çenem, göğsüm ve elbisenin önü kanla kaplıydı. "Seni temizleyelim," dedi ve beni musluğa doğru sürükledi.

Musluğun yanına diz çöktük ve Alex gömleğinden bir parça koparıp soğuk suya tuttu. Parça ıslanınca yüzümü nazikçe silmeye başladı. Bu yumuşak dokunuşun bir canavarın hareketlerinden geldiğine inanmak zordu.

"Bunu anneme de yapardım," dedi burnumun altındaki bezi silerek. Metalik su ağzıma damladı.

"Ona ne oldu?" diye sordum.

Eli nazikçe aşığı doğru hareketini durdurdu. Daha fazla konuşmayı düşündü, ama kelimeler ağzından çıkmadan fikrini değıştirdi. "Biz arkadaş değiliz, O. Burada bir tür arkadaşlık kuruyormuş gibi geçmişimizden bahsetmemize gerek yok. Bunu kafandan çıkar."

O sessizce yüzümü temizlemeye devam ederken ben ondan başka yere baktım. Kanı temizledikten sonra parmaklarıyla ağrayan burnumu yokladı. Parmağını burnumun uzunluğu boyunca gezdirip köprüsünün üzerinde durdu. Orayı bastırduğında yüzümde derin bir ağrı hissettim ve irkildim.

"Kırılmamış. Ama yarın çok acıyacak."

"Şu anda çok acıyor," diye mırıldandım.

Alex, bir şey söylemek ister gibi bana baktı ama söyleyemedi. Dudakları seğırdi. "Ne kadar ileri gitti?" diye sordu sonunda. "Seni sikti mi?"

Kafamı salladım. "O yapamadan onu ısırdım."

Çenesi gevşedi. "Aferin kızım," dedi Alex, ıslak saçlarımı geri iterek. Daha fazla konuşmasını bekledim ama konuşmadı. Kafası karışmış gibiydi.

ALEXZANDER

öfkeden titriyordu. Karşılaştığım manzara tam da korktuğum gibiydi. Gunnir'in pantolonu indirilmiş, penisi dışarı çıkmış ve Ophelia'nın eteği beline kadar kaldırılmıştı. Bunu gördüğümde gözüm karardı. Ophelia'nın yüzüne yaptıkları öfkemi daha da artırdı. Lanet olası barbar. Onu bodrumdan çıkarmalıydım. Ona söylediklerimden bahsetmemiştii, yani sırrımı saklamıştı. O anda onu sikmek istemiyordum, ama şüphe çekmeden onunla konuşmam gerekiyordu. Musluk fahişeye çok yakındı, ama Ophelia'yı sikmek için onu çekersem daha rahat olurduk. Onun yanında oturup sohbet edemezdik.

Ayağa kalkıp onu ayağa kaldırırken yüzüm sertleşti. Su, elbisesinin önünü ıslatmıştı, ince kumaşın altında meme uçlarının silik gölgesini görebiliyordum. Onu ters çevirip duvara ittim, tıpkı kardeşim gibi. Kalçalarını ona bastırdım ve eteğini kaldırdım. Külotunu çoktan çıkarmışlardı ve bunu kimin yaptığından şüphem yoktu. Lanet olası Gunnir. Fermuarımı açtığımda, tartışmak için bana döndü.

"Alex, hayır," diye fısıldadı.

Onun yalvarışlarını duymazdan geldim. Öyle yapmam gerekiyordu. Sapkın ve çarpık bir şekilde, bunu onun için yapıyordum.

Bana karşı neredeyse hiç direnmedi. Benim oyuncağım olmaya o kadar alışmıştı ki. Bundan nefret ettiğini biliyordum, ama eskisi kadar direnmiyordu, bu neredeyse hayal kırıklığı yaratıyordu. Elime tükürdüm, ama her zamanki gibi sikime sürmedim. Bunun yerine, bacaklarının arasına uzandım ve sıcak tükürüğümü amına sürdüm. Uğraştığım yerdeki bacakları gerildi. Kalçalarını kendime doğru çektim ve içine girdim, sıcaklığı beni sararken inledim. İçine girdikten sonra onun verdiği hazzın dışında başka bir şeye odaklanmak zordu, ama odaklanmam gerekiyordu.

Odaklan, dedim kendime. Başımı boynunun kıvrımına bıraktım. Esaret kokuyordu ve ona banyo yaptırmak istediğimi fark ettim. Onu buraya ilk getirdiğimizde kokusunu sevmiştim. Tatlı masumiyet kokuyordu.

"Sana ne dediğimi hatırlıyor musun?" diye fısıldadım, kalçalarını kıvrıp ona doğru ittim. O başını salladı. "Bir şey söyledin mi?" diye sordum. O başını salladı. "Aferin, O."

Kalçalarım ona çarptı ve istemeden inlemeler ağzından çıktı. "Şimdi daha fazla açıklayabilir misin?" diye fısıldadı ve ben sert bir itmeyle cevap verdim.

"Hiçbir şey söyleme," dedim.

Sessiz kaldı ve başını bodrum duvarına düşürdü.

"Odama gel. Seni benden başka herkesten korumak istiyorum." Eğilip kalçasını tuttum. "Musluğun yanında, drenaj kanalının hemen yanında bir çivi bırakacağım. Beni tekrar öldürmeyi denemeni istiyorum."

Kafasını salladı.

"Eğer yapmazsan, burada Gunnir'in insafına kalacaksın. O sana tecavüz edecek. Ben biliyorum, sen de biliyorsun."

Bir gözyaşı yanağından süzülüp göğsüne koyduğum elime düştü.

"Ne kadar istesen de beni öldürmeyeceksin," dedim, ağzımdan çıkan kelimelerin kesinliğinden emin olarak. Beni öldürmek, Gunnir'e ait olmak anlamına geliyordu. "Bunu benim için yapabilir misin?"

Ben ona girerken hareketsiz kaldı, başım hala boynuna gömülüydü, nefesim kulağına esiyordu. Sonra başını salladığını hissettim.

"Aferin kızım," diye fısıldadım, ellerimi başının iki yanına indirip onu yavaş, derin darbelerle sikerek onu önündeki pürüzlü duvara doğru ittim. "Boşalacağım," diye bağırdım, fahişenin duyabileceği kadar yüksek sesle.

Ophelia başını öne eğdi ve kalçalarımın sert hareketleriyle onu doldurmamı sağladı. Onu döndürdüm. Sanki onu tuzağa düşürüyormuşum gibi çok şaşkın görünüyordu, ama fikrimin işe yaraması için onun beni öldürmeye çalışması gerekiyordu.

Parmaklarımı içine ittim, spermimle kapladım. Dokunuşumla dudakları kıvrıldı, başını geriye attı ve gözlerini sımsıkı kapattı. Elimi ağzına götürdüm, parmaklarım dudaklarına değdiğinde başını salladı. "Aç," emrettim. Dudaklarını sıktı ama burnunu tuttum. Ciğerleri ağzını açmaya zorlayana kadar bana karşı direndi ve parmaklarımı ağzına soktum. Dişlerini parmaklarıma geçirdi. Beni ısırarak sandım ve ısırırsa ona yumruk atmaya hazırdım. Ama o, dişlerini gevşetip parmaklarımı ağzından çıkarmama izin verdi.

Sanki cildimden spermleri yıkamak istercesine ellerimi sıktım. Spermler beni rahatsız etmiyordu, ama musluğa yaklaşmak için bir bahane olmuştu. Duvarın kenarında duran sabunla ellerimi yıkadım. Fahişenin görüşünü engellemek için vücudumu ona sırtımı dönerek cebime uzandım ve

uzun, paslı bir çiviye attım. Ellerimi pantolonumla kurulayıp fermuarını kapatmadan önce Ophelia'nın gözlerine bir kez daha baktım.

Ona herhangi bir planımdan bahsetmek için vaktim yoktu, bu yüzden o güzel kafasında ne planladığını görmek için gözlerimi açık tutmam gerekiyordu. O gece geç saatlerde onun için geri dönecektim.

Akşam yemeği tabaklarımızı lavaboya ^{koydum} ve Gunnir doygun bir homurtuyla arkalarına yaslandı. Karnını okşadı, tulumunun önündeki lekeyi sildi ve parmaklarını yaladı.

"Onlara akşam yemeğini götürmek için çok rahat mısınız?" diye sinirli bir şekilde sordu.

Gunnir güldü. "Şu anda merdivenlerden inemem bile."

Planımın ilk kısmı sorunsuz gitti: Gunnir'i neredeyse yemek komasına girene kadar beslemek. Bu oldukça kolaydı; onu beslemeye devam edersem, o da yemeye devam ederdi.

Biraz sığır yahnisi iki kaseye ayırdım ve aşağıya indim. Arkamdan kapıyı kapatırken bodrum kapısı gıcırdadı. Kızlar korkuyla gergin bir şekilde yerlerine kıvrılmışlardı, ama beni görünce ikisi de biraz rahatladılar.

Önce fahişeye bir kase güveç verdim. Yemeğin kokusunu alır almaz gözleri açıldı. Onları besledik, ama akşam yemeği günün tek doyurucu öğünleriydi. Gunnir, daha fazla yemek verirsek zincirlerin içinde şişmanlayacaklarından endişeleniyordu, ki bu çok ironikti. Gunnir'in her öğünde belini genişletmesini engelleyen bir zincir yoktu.

Kaseyi Ophelia'ya götürüp uzattığımda, gözleri vücudumda dolaştı. O gece boğazıma zinciri doladığı zaman bile görmediğim bir bakış vardı yüzünde. Tabii, saldırmadan önce gözlerini sadece bir anlık görmüştüm, ama bu sefer ruhumun derinliklerine bakıyordu. Dizlerinin üzerine çöktü ve uzattığım kaseyi almak için elini uzattı. O bakışlarını kaçırıp benden yemeğini alırken kaşlarımı kaldırdım. Çivi ile bacağıma saldırmadan bir saniye önce bir hareket gördüm. Kase elinden düştü ve betona çarparak parçalandı

betona parçalandı. Çivinin sivri ucu kot pantolonumu yırtıp derimi delmek üzereyken bileğini yakaladım. Üstüne atladım. Her bıçak darbesi için harcadığı güçle, ne kadar yanıldığımı anladım. O ciddiydi.

"Siktiğimin orospusu!" diye bağırdım, onun çırpınan bacakları ve kollarıyla boğuşurken. Öfke gözlerini kararttı ve fırsat bulsa boğazıma atlardı. Bileğini yakaladım ve yere bastırdım. "Bunu için kolunu kırmalıyım."

Mücadele beni sertleştirdi. Altımda kıvranırken odaklanmam dağıldı ve kanım penise hücum etti. Gözleri şaşkınlıkla açılmış fahişeye baktım. Ophelia'yı cezalandırmak için bir şey yapmalıydım, bunu gerçek gibi göstermek için.

Elinden tırnağını kopardım ve bodrumun diğer tarafına fırlattım. Duvara çarptı ve yerde yuvarlandı. Onu sırt üstü yatık halde tutarken, tüm ağırlığımı elime verip boğazını sıktım. Diğer elimle kot pantolonumu çıkardım.

"Büyük hata," dedim.

O itiraz etmeden, sikimi dudaklarının arasına ittim. Her ne kadar çok iyi hissetse de, ağzının tadını çıkarmak için bir an bile zaman ayıramadım. Bu bir cezaydı. Burnundan sümük fışkırıncaya kadar kalçalarımı ileri doğru ittim.

Altımda korkunç bir ses çıkardı ve boğulurken boğazının sarsıldığını hissettim. Göğsü inip kalkıncaya kadar sikimi orada tuttum. Tam zamanında çıkardım ve o kusmak için başını çevirdi. Gözleri yaşardı ve öksürürken yüzünden iri damlalar süzüldü. Nefes alması için bir an izin verdim, sonra onu tekrar aşağı bastırıp aynı şeyi yaptım, midesi şişene ve safra kusana kadar her santimimi içine almasını sağladım. "Siktir git," diye bağırdım ve kendimi bir kez daha ağzına soktum.

Boğulurken dişleri sikimi sıyırdı. Son kez ağzından çıkardığımda ter ve gözyaşlarıyla kaplıydı. Kendimi sakladım ve duvardaki tabağa gittim. Cebime uzandım, anahtarı çıkardım ve kilidi çapadan açtım. Sonra ayak kelepçesini çıkardım. Nefes nefese, hareketsiz dururken zinciri boynuna doladım ve kilitledim.

"Lütfen," diye yalvardı.

"Yalvarmak için çok geç." Zincirin ucunu tutup onu merdivenlere doğru sürükledim. Bana yetişmeye çalışırken metal halkaları boynuna geçmemesi için sıkıca tuttu

boynuna batmasın diye tutunurken, onu ana kata çekip bodrum kapısını çarptım.

Gunnir'in gözleri bana çevrildi. "Ne oldu?" diye sordu.

Ophelia'yı ayağa kaldırıp yere ittim. "Beni yine öldürmeye çalıştı," dedim, pantolonumdaki yırtığı göstererek. "Lanet olası bir çiviyle beni bıçaklamaya çalıştı." Işıқта, yanaklarında kelebek gibi yayılan morluğu gördüm. Yüzündeki öfke erimiş, vücudu korkudan titriyordu.

Gunnir'in gözleri benimkilere kaydı.

"Sana söylemiştim," dedim sert bir sesle. "Onlar birlikte olamazlar. Kendi evimde öldürülmekten endişelenerek yaşayamam."

"O zaman ne yapmamızı istiyorsun?" diye sordu Gunnir. "Onları ayırmamamız gerektiğini söylediğimi biliyorum, ama başka bir yol olduğunu sanmıyorum."

Ne söylemem gerektiğini zaten bilmeme rağmen, bir an durup düşündüm. Bu Gunnir'in fikri olmalıydı ve öyleydi de, ama düşünüyormuş gibi yapmam gerekiyordu. "Onu şimdilik odamdaki kancaya bağlayabilirim. Ayrı katlarda olurlarsa konuşamazlar."

"Her şeyi mahvediyorsun!" Gunnir, Ophelia'ya bağırarak masaya yumruğunu vurdu. Ophelia onun sözlerine irkildi. "Lanet olası fahişeler."

Ophelia'yı odama sürükledim ve kapıyı arkamızdan kapattım. Komodini kenara çekip onu yere zincirledim. Korkmuş bir hayvan gibi duvara yapıştı, dudakları hala benim saldırımdan dolayı kırmızı ve şişmişti. Yatağıma oturdum ve alnımdaki teri sildim.

"Bu çok aşırıydı," diye fısıldadım ona, pantolonumdaki yırtığı ovuştururken.

Gözleri benimkilere baktı. "Yeterince aşırı değildi." Kafamı salladım. "Öyle demek istedin, değil mi?"

"Her bıçak darbesi."

"Eh, en azından lanet bodrumdan çıktın."

Gözleri yere indi ve kollarını dizlerinin etrafına doladı.

Planım işe yaramıştı, ama ne kadar süreliğine? Onu yatak odamda ne yapacaktım ki? Ne yapmak istediğimi biliyordum. Sonuçta o hala esiriydi ve öyle muamele görecekti.

Dokuzuncu Bölüm

OPHELIA

Lex beni yatak odasına kilitlemişti. Bazı yönlerden bodrumdan daha iyiydi, ama daha da kötüydü. Onunla bir odada kapalı kalmak pek iyi bir fikir gibi gelmiyordu. Onun emrinde olacaktım, istediği zaman kullanacağı bir şey. Gunnir'le yalnız kalmaktan kurtulmuştum, ama bu gerçekten daha mı iyiydi?

Eski yatak odasına baktım ama dikkatimi çeken pek bir şey bulamadım. Odanın ortasında paslı metal iskeletli büyük bir yatak duruyordu. Duvara yaslanmış bir şifonyer, kapısı kırık küçük bir dolabı yarı yarıya kapatıyordu. Yatağın yanındaki komodin, düz olmayan ayakları üzerinde sallanıyordu. Tabii bir de yeni odanın merkezi olan ben vardım.

Odasında sidik, seks ve vücut kokusu olmasa da, temizlenmek için musluk ya da tuvalet için kova yoktu. Başka seçeneğim olmadığı için, ağrıyana kadar idrarımı tuttum. Alex odaya gelip beni zincirden kurtarana kadar beklemek zorunda kaldım, ancak o zaman tuvalete gidebildim.

Zinciri, bodrumda yaptığım gibi yerde yuvarladım. Bu, kafeste hapsolmuş bir hayvanın duvarları boyunca volta atmasına benziyordu. Hasta zihnimi rahatlatmak için tekrarlayan bir davranıştı. Duvara yaslandım ve iç geçirdim.

Kapı açıldı ve Alex odaya girerken başımı kaldırdım. Dudakları sıkıydı. "Gunnir bu yeni düzenlemeden memnun değil," dedi başını sallayarak. "Seni buraya daha sık sikebilmek için getirdiğimi düşünüyor."

"Sebep bu değil mi?" diye sert bir fısıltıyla sordum.

Gözleri bana dikildi. "Nankörlük ediyorsun."

Bakışlarımı ondan ayırdım ve parke zemindeki bir deliğin etrafında daireler çizerek dans eden bir karıncaya baktım. Karınca durup tekrar başlıyordu, hiçbir yere varamayacağını fark etmiş gibi görünüyordu ama bu döngüden nasıl çıkacağını bilmiyordu. Hayatımda hiç bir böcek bu kadar özdeşleşmemişti.

"Seni buraya daha çok sikmek için getirmedim," dedi yatakta otururken. Yaylar gıcırdadı ve bana doğru esen eski kokulu hava, çarşafı çok uzun zamandır yıkamadığını, hatta hiç yıkamadığını gösterdi. "Gunnir'in ellerini senden uzak tutmak için yaptım. Nankör sürtük. Eğer bunu sadece seni daha fazla sikmek için yapsaydım, seni bu yatağa yatırıp çoktan becermiş olmaz mıydım?"

Ona bakmadan başımı salladım. "Sam iyi mi?"

Dudakları sıkılaştı. "İyi olacak."

Sözleri içimi parçalarken suçluluk duydum. Sam, hiçbir ilgisi olmayan bir planın kurbanı olmuştu. Gunnir'in ona hak etmediği bir cezada korkunç şeyler yaptığını düşünerek titredim.

"O hiçbir şey yapmadı, bunu sen de biliyorsun," dedim, buz gibi bakışlarımla ona baktım.

Alex alaycı bir şekilde güldü. "Hayatta kalmak için ne yapman gerektiğini öğrenmelisin, O. Eğer seni Gunnir'in altına atarsa, bodrumdan kurtulabileceğini bilse yapardı."

"Hayır, yapmaz. Yapabileceği halde bile yapmadı."

"Esaretin insana ne yaptığını bilmiyorsun, değil mi? Ben biliyorum. Ben kendim yaşadım. Sonunda, tek önemsemen gereken şey kendin olur."

"Sam öyle değil," dedim başımı sallayarak. "Ben de değilim."

be

n "Buradasın, değil mi?"

de Ondan uzaklaştım. "Tuvalete gitmem lazım," diye fısıldadım.

öy Zincirimi yakaladı, beni yere bağlayan kilidi açtı

le

de

ğil

im

."

ve beni yatak odasının kapısına doğru sürükledi. Koridoru geçmeden önce etrafa bakındım, Gunnir veya Sam'in sesini arıyordum. Ev ürkütücü bir sessizlik içindeydi. Alex bizi banyoya götürdü ve kapıyı arkamızdan kapattı.

Ona baktım. "Burada seninle gidemem," dedim.

"Gitmek zorundasın."

Derin bir nefes aldım, eteğimi kaldırdım ve sallanan tuvalete oturdum. İşerken gözleri benden hiç ayrılmadı ve utançtan yanaklarım alev aldı. Bakışlarım duvardaki delikten duşa kaydı. Bir an için, duş benim yeni takıntım haline geldi ve onun önünde işediğimi unuttum.

"Duş alabilir miyim?" diye sordum, heyecandan dilimin altında kurumuş boşlukta salya birikmişti.

Alex elini çenesine koydu. Yağlı, keçeleşmiş saçlarım, kanla kaplı cildim ve giysilerimle berbat görüldüğüme emindim.

"Zararı olmaz herhalde," dedi. Yanımdan geçip duşu açtı. Su, duvarın arkasındaki borulardan gürültüyle akmaya başladı, sonra duş başlığından düzensiz bir sel gibi döküldü. Alex dolaba uzanıp bir havlu çıkardı. "Sıcak su yok."

Başımı salladım. Kendimi temizleyebilirim, bodrumda süngerle yıkamak değil, gerçekten temizlenebilirim, umurumda değildi.

Alex kapıya yaslandı ve beni izledi. Ona gitmesini söylemek istedim, ama tahtaya yaslanmış, kendinden emin ve odaklanmış hali, bunun boşuna olacağını bilmemi sağladı. Parmaklarım üniformamın üstündeki düğmeleri açtı ve gözleri göğsüme indi. Kumaş her santim açıldıkça yanaklarım daha da kızardı. Göğüslerim açılan yerden dışarı çıkmaya başladı. Dönmeye çalıştım, ama o boğazını temizledi. Daha fazla tenimi ortaya çıkarırken ona bakmaktan başka seçeneğim yoktu. Onun görmesini istemediğim daha fazla yerim. Üniformamın geri kalanını da çıkardım ve bakışları beni yakıyordu. Ağız köşesindeki kasları, sırtımayı engellemek için seğirdi. Gözlerim pantolonunun önündeki gergin fermuara düştü. Bana saldırmadığına şaşırdım. Kardeşinden çok daha fazla kontrolü vardı.

Kollarımı göğsüme doladım ve göğüslerimi saklamaya çalıştım. Diğer elim kasıklarımın altına indi, duşa doğru geri çekilirken kendimi örtmeye çalıştım. Duş perdesini açtım ve içeri girdim, küvetin yüksek kenarından atlamaya çalışırken neredeyse kayıyordum. Perdeyi kapatmak için uzandığımda Alex boğazından bir ses çıkardı.

"Açık bırak."

"Her yer su olacak," dedim, bu çok aptalca bir şeydi ama ağızımdan çıkıverdi.

"Su umurumda değil. Seni izlemek istiyorum."

Başımı soğuk suyun altına soktum ve saçlarım sırtıma ve omuzlarıma yapıştı. Kirleri yıkamaya çalışırken fermuarının açılma sesini duymazdan gelmek zordu. Kısa süre sonra, mastürbasyon yaparken çıkardığı sesler diğer tüm sesleri bastırdı. Ona bakmaya utanıyordum ama vücudumu temizlerken omzumun üzerinden bakışlarının ateşini hissediyordum. Alex'in ikisi arasında daha kibar olanı olduğunu düşünüyordum ama o homurdanarak ve bencilce vücuduma boşalırken, ikisinin aynı kişi olduğundan daha da emin oldum.

"Bana dön, ey," dedi Alex homurdanarak.

Soğuk su omzuma çarptı ve tüylerimi diken diken etti.

"İstediyimi verirsen seni sikmem," diye ısrar etti.

Dönerek, saklamaya çalıştığım mahrem yerlerimi ona gösterdim. "Ne istiyorsun?" diye sordum, ama biliyordum. İçimdeki bir his, onun ne istediğini söylüyordu. Gözlerim, bir eliyle kotunu kenara itip diğer eliyle uzun penisini okşayan eline kaydı.

"Kendine dokun." İnledi ve başını kapıya yasladı. "Alex... lütfen..."

"Kendini tatmin edebilirsin ya da ben seni sikebilirim, hangisini istersen."

İç çektim ve parmaklarımı bacaklarımın arasına soktum. Eski erkek arkadaşımı düşünmeye çalıştım ve onun eliymiş gibi hayal ettim. Klitorisimi okşarken dilinin üzerimde olduğunu hayal ettim. Gözlerimi kapattım ve yattığım diğer erkeklerin dokunuşlarına kendimi bıraktım, çünkü en kötüsü bile bundan iyiydi. Hiçbir işe yaramadı. Uyuşmuştum. Hiçbir fantezi, kendimi bu kadar izleniyormuş gibi hissetmemi engelleyemedi. Daha az ihlal edilmiş gibi hissetmemi engelleyemedi.

Daha şiddetli bir şekilde ovuşturduğumda, boğazımdan sinirli bir nefes çıktı ve su damlacıkları öne doğru sıçradı.

Alex kendini okşamayı bıraktı. "Seni bu kadar mı iğrendiriyorum?" diye sordu bana doğru yaklaşırken. Vücudum titriyordu, soğuk sudan değil, sert penisıyla bana yaklaşmasından dolayı.

Başımı salladım ve gözlerimi kapalı tuttum. "Bana yaptığın şey beni iğrendiriyor."

"Bu, bana haksız bir şekilde avantaj sağlayan bu küçük düzeneden biraz zevk alman için bir fırsattı," diye hırladı Alex, perdeyi çubuktan yırtmak için uzanırken.

Perdeyi yakaladım ve açık tutmaya çalıştım. Boğazımı yuttum ve onun gözüne girmeye çalıştım. Onun zevk aldığını düşünmesi için gerçekten zevk almam gerekmiyordu. Eski ben tiyatro derslerinde bir numara bir öğrenciydim. Rol yapmayı bilirdim.

Gözlerimi ondan ayırmadan bir kez daha bacaklarımın arasında ovuşturdum, o kendini okşamaya başladığında parmaklarımı klitorisimin üzerinde kıvrarak. Ben inleyip kalçalarımı öne doğru ittiğimde nefesi boğazında takıldı. Diğer elimi göğsüme kaldırıp mememi sıkarken, onun numara yaptığımı anladığından emin değildim.

"Siktir, O," diye inledi, vuruşları hızlanırken. "Ağzımı sana koymak istiyorum."

Bunu istemiyordum. Kafamı salladım ve bacağıma kaldırıp ayağımı küvetin kenarına koydum, böylece yayılmış amımı daha iyi görebilirdi. Parmaklarımı içime soktum ve inledim. Başından damlayan sperm ve düzensiz vuruşları, boşalacağına emin olmamı sağladı. Ağzını bana koymadan onu boşaltacaktım.

"Benimle birlikte boşal," dedim, başımı geriye atıp kendimi sikerek. Orgazmı taklit ettim ve o tereddüt etmeden bana doğru adım attı ve saçımı yumrukladı. Beni dizlerimin üzerine çöktürdü.

"Geriye yaslan," dedi ve elini daha yavaş pompalarken, beni istediği yere getirmeden boşalmamak için penisinin tabanını sıktı. Boynumu uzattım ve o yüzümün üzerinde kendini okşadı. Sıcak menisi dudaklarımı boyadı ve ben kusma isteğiyle mücadele ettim. Menisini yanaklarıma sürdü ve parmağıyla bir kısmını ağzıma itti. Tuzlu tadı dilime değdiği anda kusma isteğiyle mücadele etmek boşunaydı. "Aferin kızım," diye inledi ve yanağıma okşadı.

Bana aitmişim gibi yüzüme boşalmasını sevmedim, ama içime boşalmasını daha da çok nefret ettim. Bana sikini okşaması, beni sikmesinden daha iyiydi. Bir gün daha amım güvendeydi, ama yüzüm ve ağzım o kadar şanslı değildi.

ALEXZANDER

ONA BAKTIM. Menim tatlı yüzünü kaplamıştı. Büyük gözleri bana baktı ve bir an için yaptığımızın rızaya dayalı olmadığını neredeyse unuttum. O bunu istememişti ve orgazmını taklit ettiğini biliyordum, ama tek umursadığım yüzüne boşalmakti.

Kapıya doğru geri çekilirken kendimi sakladım. Duştan çıktı, temiz ve koyu saçları boynuna yapışmış, daha da tatlı görünüyordu. Taşaklarım boşalmış olmasına rağmen onu çok istiyordum. Takıntılıyım. Ona takıntılıyım. Ve ne kadar çok düşünürsem,

onu odama getirerek en iyi kararı verdiğimi düşünüyordum. Onu sürekli sikmemem önemliydi, çünkü Gunnir onu hemen bodruma geri atardı. Bunun sadece benim için değil, ikimiz için de daha iyi olduğunu kanıtlamalıyım.

"Giyinme," dedim onu koridorda sürüklerken, çıplak vücudu ince bir havluyla örtülüydü.

Kapıyı kapattığımda gözlerini sıktı ve ona ne yapmayı planladığımı bildiğini anladım. İnan bana, yapmak istedim, ama ona dokunmak yerine, komodinin arkasına uzandım, dolaba girdim ve bir flanel gömlek aldım. Tekrar tecavüze uğrayacağı düşüncesiyle vücudunu saran adrenalin, tüm vücudunu titretmeye başladı, ben de onu giydirdim. En üstteki düğmeye kadar her düğmeyi ilikledim, parmaklarımın her santimetresiyle onun tenini yavaşça sakladım. Geri çekildim ve ona baktım.

Benim gömleğim içinde çok seksi görünüyordu. Göğüsleri kumaşa bastırarak üstteki üç düğmenin sağlamlığını test ediyordu. Belden aşağısı hala çıplaktı, ben de çekmeceye uzanıp ona bir çift boxer verdim. Onları görünce dudakları kıvrıldı ama giymesine yardım etmeme izin vermedi. O etekten daha rahat olurdu ama. Hassas cildini yerden korurdu. Sonra bana teşekkür edebilir.

Zincirini yerdeki çiviye bağladım ve yatağımın kenarına oturup boxer şortunu giymesini izledim. Vücudunu kıvrımlarla saklayarak, daha önce gördüğüm ve istersem tekrar görebileceğim yerleri gizlemeye çalıştı. Boxer şortunu giydikten sonra köşeye oturup duvara yaslandı.

Şimdi ne yapacaktım? Akıllı ya da değil, bunu yapmışım. Oyunağımı odama getirmiştim ve şimdi onunla ne yapacağımı bilmiyordum. Gunnir muhtemelen uyuyakalmıştı ve ona zorla sahip olarak onu uyandırmak istemedim. Çılgık atardı. Tekmeler, çırpınır ve direnirdi. Bu görüntüleri kafamdan attım. Beni çok heyecanlandırıyordu.

Gözlerim dolaba gitti ve aklıma bir fikir geldi. Yataktan kalktığımda, kasları gerildi ve dizlerini göğsüne çekti. Ona rahatlamasını söylemedim. Bir faydası olmazdı. Bu evde neden olduğunu biliyordu ve onu rahatlatmak için yalanlar söylemeyecektim. Kardeşimle ben aynı değildik, ama yine de aynı hamurdan yapılmıştık.

Dolaba gittim ve yerden buruşuk bir battaniyeyi çıkardım. Onu onun önüne koydum ve yıpranmış kenarlarını açarak, dama oyununu içeren yıpranmış karton kutuyu ortaya çıkardım.

"Nasıl oynanır, biliyor musun?" diye sordum.

Gözlerini benden ayırıp kutuyu baktı, sonra başını salladı.

"Güzel. Gunnir'e küçükken oynamayı öğretmeye çalıştım ama bir türlü öğrenemedi." Kutudan tahtayı çıkardım. Ortasındaki dikiş çoktan yırtılmıştı ama iki parça hala oynanabilir durumdaydı. Siyah ve kırmızı taşları tahtaya yerleştirdim, kırmızı taşlar onun önünde, siyah taşlar benim önümde. Her zaman siyah taşlarla oynardım çünkü ilk hamle siyah taşlarla yapılırdı.

İlk oyunun yarısında, sonunda konuştu. "Bunu neden dolabında saklıyorsun?"

Omuzlarımı silktim ve onun taşlarından birini aldım. "Gunnir bundan hoşlanmaz. Bulursa yakar."

Hamlem ona bir fırsat verdi ve o da benim iki pulumu atlayarak ikisini de ele geçirdi. "Neden?"

Bodrumda annem hakkında sorduğunda, bu konuyu konuşmak istememiştim, ama şimdi ne zararı olabilirdi ki? Konuştuklarımızı başkasına anlatacak değildi ya. "Annem eskiden benimle bunu oynardı ve babam onu hatırlatan her şeyi sevmez, çünkü annemin beni yumuşak başlı yaptığını düşünüyor." Tahtada taşlarımdan birini ileri ittim.

"Bana pek yumuşak gelmiyorsun," diye mırıldandı. "Sıra sende," dedim.

Tahtayı inceledi. "Hâlâ annene ne olduğunu söylemedin. Öldüğünü varsaymak zorundayım." Eli kırmızı bir dama taşına doğru uzandı, ama parmağını geri çekip düşünmeye devam etti. "Öyleyse, bu bizim ortak bir noktamız."

"Annen intihar mı etti?"

Dama taşlarından birini ileri iterek bana bir fırsat verdi. Onun taşını atlayıp aldım. "Bir bakıma öyle," dedi. "Babamla kalmayı seçti ve o insanın yaşama arzusunu yok etmekte çok başarılıdır."

Hamlem beni başka bir çift atlamaya açık hale getirmişti. O iki taşı aldıktan sonra tahtada fazla taşım kalmamıştı. Bir sonraki hamlemi yaparken, annemin nasıl öldüğünü ona anlatmayı düşündüm, ama ona fikir vermek istemedim. "Baban hakkında konuşmak ister misin?" diye sordum, ama o başını salladı.

Onun farkında olmadığı kadar çok ortak noktamız vardı.

Onuncu Bölüm

OPHELIA

Ertesi sabah, önceki gece dama oyunumuzu bitirdikten sonra benimle konuşmayan Lex odaya girdi. Bana uyumam için bir battaniye ve yatağından lekelenmiş yastıklardan birini vermişti, böylece başımı kirli parkeye dayamak zorunda kalmayacaktım. Minnettar olmaya çalışmış ve lekelerin nedenini düşünmemeye çalışmıştım. Sinirli bir nefesle, kalın saçlarını eliyle düzeltti.

"Ne oldu?" diye sordum, dikkatini bana çekerek. Bir insan olarak ona ulaşmaya çalışıyordum, ama bana baktığı ve gözlerini kısıdığı anda bu girişim geri tepti. Sessiz kalıp onu kendime çekmemek daha iyiydi.

"Gunnir, o fahişeyle oynamadığım için kızgın. Kadının yüzü paramparça olmuş ve ben..." Başını sallayarak cümlesini yarım bıraktı. Öfkeyle titreyerek odada bir ileri bir geri yürümeye başladı.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordum. Dizlerimin üzerine çökmüşken, ince battaniyenin altından tahta cildime sürtünüyordu.

"Bu kadar sinirliyken yok. Sen buraya geldiğinden beri başlayan lanet olası kavgalardan bıktım."

Silah sesleri duyuldu.

Topuklarımın üzerine oturdum. Buraya gelmeyi ben seçmedim. Kavga benimle alakalı değildi, tamamen onların meselesiydi. Yine de, öfkesini benden çıkarmadan bu durumu yatıştırmam gerekiyordu. Yürümeye devam etti, her adımında gözlerindeki öfke artıyordu.

"O sadece *seni* kullanmak için *onu kullanmamı* istiyor," dedi dişlerini sıkarak. Boynundaki damarlar elektrikle dolu kalın teller gibi belirginleşmişti. Yürümekten vazgeçti ve bana döndü. "Gel, sırt üstü uzan." Alex yatağı işaret etti ve ben dediğini yaptım.

Yatağa sürünürken, dün gece birlikte geçirdiğimiz zaman uzak bir anı gibi geldi. Bir an için, iki kişi

dama oynuyor ve geçmişimizden bahsediyorduk. Artık onun için bir insan değildim. Kullanılacak bir şey.

Alex omuzlarımı kavradı ve başım kenara düşene kadar beni yatağın kenarına doğru çekti. Kan beynime hücum ederken tatlı baş dönmesini kucakladım. Şanslıysam, o başlamadan bayılabılırdım. Alex parmaklarını saçlarımın arasına geçirdi ve boynumu destekledi. Bir eliyle eşofman altını aşağı çekti ve penisi yüzümün önüne düştü. Uçunu dudaklarımın üzerinde gezdirdi ve ağzımı açmayınca saçlarımdan tutup salladı.

"Şu anda benimle uğraşma, O. Havamda değilim."

Dudaklarımı açtım ve onu ağzıma aldım. Boğazımın derinliklerine zorla girdi ve ben öğürme hissini bastırdım. İnledi ve saçlarımı daha sıkı tuttu, kalçalarını ileri itip geri çekerek nefes almama izin verdi. Bana baktı. Yeşil gözlerindeki öfke, bir anlık parıltıdan ibaret kalmıştı. Şimdi orada başka bir duygu gizleniyordu, öfkesini boğana kadar büyüyordu.

Bu onun arzusu
idi. Bana olan
arzusu.

Visceral sesler, kendini tekrar ağzıma ittiğinde kayboldu. Eli boynumun arkasına dolandı, beni sabit tutarken öne eğildi ve ağzımı daha sertçe çalıştırdı.

"Ne kadar iyi bir kızsın," diye inledi.

Ondan nefret ediyordum, ama bana iyi kız demesi beni istenmeyen bir gururla doldurdu. Onun için iyi olmak istemiyordum, ama onu memnun ettiğim için iğrenç bir başarı duygusu hissettim.

Çekildi ama sikini ağzıma sokmak yerine, sikini burnuma kaydırıp ve taşaklarını dudaklarıma getirdi. Ne yapmamı istediğini söylemesine gerek yoktu. Taşaklarını ağzıma aldım ve emmeye başladım. Onları ısırma dürtüsüyle mücadele etmek zordu. Bunun vereceği acıyı hayal ettim. Ya onları koparırsam? Bu onu mahvederdi.

Bacaklarımın arasındaki bir his şiddetli düşüncelerimi kesti. Yumuşak bir dokunuştı, ondan hiç beklemediğim bir şeydi. Elini boxerimin içine soktu ve beni okşadı. Testislerini ağzımdan çekip neden bana dokunduğunu sormak istedim. Ne yaptığını sanıyordu?

Beni okşarken bacaklarımın arasındaki elini görmezden gelmeye çalıştım. Deneyimsiz bir sevgilinin beceriksiz dokunuşlarını bekliyordum, ama parmakları vücudumu

. Benden zevk almasını engellemek için bacaklarımı birbirine sıkıştırdım ve o da testislerini ağzımdan çıkardı.

"Sana dokunmamı sevmiyor musun?" diye sordu, parmak uçlarıyla klitorisimin etrafını daireler çizerek.

Başımı salladım.

"Neden?"

"Çünkü senden hoşlanmıyorum," diye fısıldadım. Dürüstlüğüme kızmasını bekliyordum, ama o sanki anlanmış gibi içini çekti.

"Benden hoşlanmana gerek yok," dedi, sesinde ürkütücü bir sakinlik vardı. "Banyoda yaptıklarının sahte olduğunu biliyorum."

Bunu nasıl biliyordu? Bir kadını memnun etmekten ne anlardı ki?

Onun dokunuşlarından tekrar uzaklaşmaya çalıştım. "Lütfen yapma," dedim. Bana dokunmasını istemiyordum ve buna gerek de yoktu. Beni kullanabilirdi. Hepsı bu.

"Gunnir kimseyi orgazm etmezdi. Denese bile yapamazdı." Eli boynumu sıktı. "Onlar dirense bile orgazm etmeyi öğrendim. Direnme Ophelia."

İnce tehditlerle dolu bu sözlerle titredim. Bacaklarımın arasında Gunnir değil de onun olduğu için minnettar olmamı söylüyordu. Zaten minnettardım.

Uyluklarımı sıkıştırıp onun penisini tekrar ağzıma aldım.

"Sen bil," dedi, elini bacaklarımın arasından çekip üzerine ağırlığını vererek yüzümü sikmeye başladı.

Onun acımasız darbelerinin boğazımı dövmesi üzerine kusmamak için direndim. Kalçaları sonunda titremeye başladı ve sıcak menisi dilimin arkasına çarptı. Kalçalarını içime derinlemesine bastırdı, böylece ne yutabiliyordum ne de nefes alabiliyordum. Boğuldum ve menisi burnumdan fışkırarak sinüslerimi yaktı. Onu içimden çıkarmak için uyluğuna vurdum ama o beni orada tutmaya devam etti, onun sikinde boğuluyordum.

Sikini boğazımdan çıkardı ve ben nefes almaya çalışırken kulağıma eğildi. "Bir dahaki sefere seni memnun etme isteği duyduğumda, izin ver yoksa seni spermimle boğarım," diye fısıldadı.

Parmaklarının beni okşamasına izin vermek, bundan kat kat daha iyi olurdu. Stratejimi yeniden düşünmem gerekiyordu.

ALEXZANDER

Bunu çok kötü idare ettim. Bunun farkındaydım. Dudakları hala şiş, yanakları kızarmış halde ona bakmak bana acı veriyordu. Onu orgazm etmek istiyordum. Tek istediğim buydu, ama o bana direndi. Benim istediğimi yapana kadar beni zorladı. O diğer kadınlar gibi değildi. Diğerlerini orgazm ediyordum çünkü bunu yapabiliyordum, ama onu orgazm etmek istiyordum çünkü onun iyi hissetmesini istiyordum. Ben özverili davranıyordum, o ise beni bununla dalga geçti. Ben de daha da bencil oldum. Lanet olası kardeşim gibi oldum.

Siktir.

O anda ne kadar özür dileysem de işe yaramazdı. Gözlerinde gördüm. Beni siktiğim zamankinden daha çok yaptığım şey için üzgündü. Belki de en iyi bildiğim şeyi yapmaya devam etmeliyim, okumayı öğrenmeden önce öğrendiğim güç ve kontrolü.

Onu yatak odasında bırakıp bodruma indim. Gunnir hala fahişesini kullanıyordu ama neredeyse bitirdiğini biliyordum. İtmeleri hızlanırken elleri masaya gömülmüştü.

"Nasıl biriydi?" diye sordu.

"Onunla hiçbir şey yapmadım," diye yalan söyledim. Onu odama kullanmak için getirdiğimi düşünmesini istemedim. Onu o odaya o yüzden istememiştim. Onu ondan korumak için istemiştim. Onu kullanmak sadece bir bonusdu.

"O zaman pantolonunun önündeki leke ne?" diye sordu.

Aşağı baktım ve onun benim üzerime sıçradığını fark ettim.

Kahretsin. "Ağzı bozuktu, ben de boğazını siktim."

Gunnir, Sam'in ağzını yakaladı, parmaklarını kancalayıp dudaklarını çekti. "Ama ağzı sana yetmiyor mu?" Kırmızı, donuk gözlerle bana daha önce hiç görmediğim bir çaresizlikle baktı.

"Siktir git, Gunnir. Ophelia'nın ağzını kullanmayı da planlamamıştım."

Gunnir bitirirken inledi. Islak sikini çıkardı ve kirli eliyle silip temizledikten sonra tulumunu yukarı çekti. Sam'in yüzüne tokat attı, Sam inleyerek yanaklarındaki kanlı kesikleri kapattı.

Yüzünü ve göğsünü keserek, bazı yerlerinde derisini neredeyse yüzerek, saldırıda kendi payını itiraf etmesini sağlamaya çalışmıştı. O hiçbir şeyi itiraf etmedi çünkü saldırının planlayıcısı o değildi. Ben planlamıştım. Beni bile satmadı. Hak etmediği cezayı, saygı duyabileceğim bir stoiklikle kabul etti.

Bir bakıma, bana kendimi hatırlatıyordu. Ben de bazen Gunnir'in suçunu üstlenirdim ve Adam beni kanayana kadar kırbaçlardı. Kırbacı su dolu kovaya batırırdı, böylece derimi yırtıp daha da acıtırды. Nedense, Gunnir'in kötülüğü benimkini aşmasına rağmen onu korumam gerektiğini hissedirdim. Gunnir, Adam'ı aştığında, onun dayaklarını kendi üstüme aldım.

Gunnir omzumu sıktı ve yukarı çıkmamı söyledi. Yürürken kot pantolonunun sürtünme sesini takip ettim.

"Ne düşünüyordum biliyor musun?" diye sordu, doygun bir iniltiyle mutfak masasına çökerek.

"Ne?"

"Bence o güzel kışını bizim için yemek yapmalı. Annem eskiden yaptığı gibi. Bulaşıkları yıkarken eğilmesini izlemek çok hoşuma giderdi."

Mantıklıydı. Ophelia üst katta kalacaksa bir işe ihtiyacı vardı, ama bu, onun istediğini yaparsam onu ona sergilemek anlamına da geliyordu. Ama belki yemek pişirmek o kadar da kötü olmazdı. Gerekirse müdahale ederdim. "Onu mutfığa götürüp yemek pişirmesini sağlarım."

Gunnir'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bunun için mükemmel bir kıyafetim var!" Masadan kalkıp odasına gitti ve birkaç dakika sonra hizmetçi kıyafeti ile geri döndü. O kıyafeti aylar önce, Cadılar Bayramı indiriminden almıştı ve fahişeye giydirmeyi planlıyordu. Ben de tamamen unutmuştum. Keşke o da unutmuş olsaydı. Ona siktirip gitmesini söyleme dürtüsüne karşı koydum, ama zaten şüpheleniyordu ve ona daha fazla malzeme veremezdim. Omuz silktim ve o da kıyafeti bana attı.

Odama gidip Ophelia'nın önüne bu daracık kumaşı tuttum. Bana büyük gözlerle baktı.

"Bu ne?"

"Gunnir, kahvaltı hazırlarken bunu giymeni istiyor." "Dalga mı geçiyorsun?" dedi, ağzı açık kalmış halde. "Dalga geçmiyorum."

Dudaklarını sıkıştırdı ve ince kumaşı aldı. "En azından giyinmeme izin verir misin?"

O zaten cevabı bildiği için başımı ona doğru eğdim. "Devam et," dedim.

Ayağa kalktı ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Arkasını döndüğünde, homurdandım. "Önümde, O. Sen daha iyi bilirsin."

Arkasını döndü ve düğmeleri açmaya devam etti, ta ki göğüslerinin kıvrımlarını görebilene kadar. Lanet olsun, çok güzeldi. Ve o benimdi.

Beyaz dantelli askıyı boynuna attı ve ucuz kumaşı beline çekti. Arkasını döndü ve çıplak sırtını gösterdi. Dantelli ipleri bağlamasına yardım ettim, ayakkabılarımı bağladığım gibi, çok yavaş, tavşan ağacın altında koşarken.

Benim boxerımı, ön tarafında sevimli bir önlük asılı olan siyah külotla değiştirdi. Elleri arkasına gitti, kışının kenarlarını örtmeye çalıştı. Yiyesi gelirdi, bu da beni tedirgin etti. Onu yere yatırıp kahvaltı etmek istersem, Gunnir'in de aynısını yapacağından şüphem yoktu. O dokunulmazdı ve dokunulmaz olan hiçbir şey "dokun bana" diye bağırırmazdı.

Zincirini açtım ve onu mutfağa götürdüm. Gunnir, odaklanmış ve yavaşça, onu tamamen içine çekerek gözleriyle vücudunu yiyip bitirdi. Yanakları, benim sikimle boğduğumda olduğundan daha kırmızıydı.

"Lokantada yaptığın gibi bana yumurta yap," diye emretti

Gunnir. Ophelia bana baktı. "Ben hiç yemek yapmadım," diye fısıldadı. Ona doğru eğildim. "Biliyorum, ama o bilmiyor."

Zincirini çözdüğümde mutfağa doğru geri çekilmeye çalıştı.

"Hayır. Senin uzaklaşmanı görmek istiyorum," diye bağırdı Gunnir. Büyük parmağını havada çevirerek, Ophelia'nın her açıdan görünmesini istedi.

Gözlerini kapatıp dudaklarını sıkıca kapatan Ophelia döndü ve ellerini kalçalarından indirdi. Gunnir bağırp çağırdı ve sandalyeden kalkıp Ophelia'nın üzerine atlayacağından emindim. Ama yapmadı. Sadece dudaklarını yaladı ve tulumunun kasık kısmını ovuşturdu.

Ophelia itaatkar bir şekilde buzdolabına gitti, bir karton yumurta aldı ve ocaktaki tavaya kırmaya başladı. Gunnir yumurtalarını az pişmiş severdi, ben ise yumuşak çırpılmış severdim. Hatırlayıp hatırlamayacağından emin değildim, ama hatırlamasını umuyordum. Masaya oturup onu yemek yaparken izledim, bir gözüm de kardeşimdeydi.

Gunnir tulumunun askısını çözdü ve kot kumaş, kirli beyaz gömleğinin altından sarkan şişkin karnının üzerine düştü. Gözleri, çalışırken kadının vücudunu

Vücudunu çalışırken izledi. Yumurtaları her karıştırışında göğüsleri sallanıyordu. Her bacağına değiştirirken kalçaları, kıcını dışarı çıkaran bir şekilde hareket ediyordu. Gunnir, benimle masada otururken dalgın dalgın okşuyordu, kısa penisi elinin en ufak hareketiyle kayboluyordu. Eğer bir tanrı varsa, Gunnir ve Adam'a küçük penisler vererek kadınlara daha az zarar vermelerini sağlamıştı. Bu konuda şanslıydım. Bu kadar nazik olmasaydım, onlara çok daha fazla zarar verebilirdim. Onları nasıl aldığım konusunda her zaman bu kadar kontrol sahibi değildim ve seksin hala yeni ve heyecan verici olduğu gençlik günlerimde epey zarar vermiştim.

Onun kendini okşaması ve Ophelia'nın üzerine salya akıtması beni içten içe yiyip bitiriyordu, ama ne yapabilirdim ki? Eğer gürültü çıkarırsam, onu bodruma geri götürmek isterdi ve onu orada koruyamazdım. Ondan korkmuyordum. O benden daha iriydi, ama ben daha kaslıydım. Ve daha zekiydim. Yine de işin o noktaya gelmesini istemiyordum. Dünyada tek sahip olduğumuz şey birbirimizdi ve Ophelia ile fahişe gittiğinde, biz hala burada olacaktık. Birlikte.

Midem sıkıştı. Ophelia'nın artık burada olmayacağı bir günün düşüncesi içime sinmiyordu, ama ona başka ne yapabilirdim ki? Yatak odasına zincirlenmiş, zayıf ve sefil haldeki annemi düşündüm. Ophelia için bunu istemedim.

Onun için ne istiyordum?

Ophelia yumurtaları tabağa kazımak için eğildiğinde derileri birbirine sürtündü. Adam daha hızlı ve daha sert mastürbasyon yapıyordu ve heyecandan lanet şeyi koparacağından korktum. Ophelia dönüp adamın ona bakarak mastürbasyon yaptığını görünce gözleri fal taşı gibi açıldı ve yemek tabaklarını düşüreceğini sandım. Bu büyük bir hata olurdu. Gunnir kızlardan daha çok tek bir şeyi severdi, o da yemekti.

Ophelia'ya başımı sallayarak onu fark etmemesini işaret ettim. O da onu görmezden gelmeye çalışarak önüne bir tabak omlet, Gunnir'in önüne ise akışkan, sarısı her yere bulaşmış yumurtaları koydu. Hatta buzdolabından ranch sosunu da alıp tabağımın yanına koydu.

Gunnir'in gözleri Ophelia'dan ayrılıp yemeğe kaydı. Dilini ağzından çıkardı ve vuruşları yavaşladı. "Buzdolabına bak," dedi Gunnir, Ophelia ondan uzaklaşmadan kolunu tuttu. "Alt rafta mayonez kavanozu var. Buraya getir."

Gunnir'in ne yapmaya çalıştığını biliyordum ve bundan hoşlanmıyordum.

O, Gunnir'in dediğini yaptı ve yüzünü buruşturarak kavanozu buzdolabından çıkardı. Kavanozun içindeki hafif sarımsı karışım mayonez değildi.

"Dizlerinin üzerine çök," dedi ve tekrar kendini okşamaya başladı.

Kız başını salladı ve ben durumu daha da kötüleştirmeden araya girmek zorunda kaldım. Gunnir, kız hayır derse çok daha kötü bir şey yapacaktı ve onun planladığı şey, kızın ağzını veya ağını almak daha iyiydi. Kızın dizlerine tekme attım ve kız kavanozu hala elinde tutarken yere düştü.

Gunnir dudaklarını yaladı. "Kavanozu aç ve göğüslerinin arasına tut."

Ophelia bana baktı, gözleriyle yardım istedi. Onu bu işe devam etmesi için cesaretlendirerek onu kurtardığımı fark etmemişti. Kavanozun kapağının açıldığını duyana kadar başka yere baktım. Tekrar baktığımda, boğuluyordu ve kavanozu göğüslerinin arasında tutuyordu.

Gunnir, penisini daha hızlı okşadı, cam gibi gözleri Ophelia'nın göğüsleri ile tabaktaki yumurtalar arasında gidip geldi. Ağır bir iniltiyle boşaldı ve menisini kavanoza fişkırttı. Ophelia'nın boğazı kasıldı ve yukarı aşağı hareket etti. Bu sefer midesinin içeriğini kusacağını sandım, ama yüzündeki ifadeyi yumuşatmayı başardı ve sakinleşti.

"Onu buzdolabına geri koy ve erkekler yemek yerken bulaşıkları yıkamaya başla," diye emretti Gunnir, tulumunu bağladıktan sonra.

O da başını salladı ve ayağa kalkarak buzdolabına koştu, spermleri temizlemek için. Lavaboda, sanki çığ lağım suyuna dokunmuş gibi ellerini yıkadı. Bir bakıma, öyle de sayılırdı. Tavayı aldı ve her sünger darbesinde gözlerindeki parıltıyı bastırmaya çalışarak ovuşturdu. Kahvaltımı, tam istediğim gibi, mükemmel bir şekilde yedim.

"Tuvalet gidebilir miyim?" diye sordu, lavabonun yanında duran yırtık havluyla ellerini kurularken.

Başımı salladım ve onu koridora götürdüm. Tuvalet koşarken hiç tereddüt etmedi ve işini bitirdiğinde gözleri benimkilere dikildi. "Neden ona izin verdin?"

Başımı salladım. "Bana soru sorma, O. Kardeşimi senden daha iyi tanıyorum. Eğer ona karşı çıkmış olsaydın, sana bunu ödettirirdi. Daha fazlasını yapardı."

Omurgasından bir titreme geçti. "Ne zamandır bunları biriktiriyor?" Cümleyi tamamlayamadı.

"Birkaç aydır," dedim omuz silkerek. "Bana da yapmamı istedi, bir süre yaptım ama birkaç hafta sonra bıraktım çünkü bunun bir anlamı yoktu."

. Sadece buzdolabındaki ranch sosunun yanındaki kola şişesinden içme."

Ellerini yıkadı, ben de onu yatak odasına sürükleyip zincirini kilitledim. "Kahvaltı için teşekkürler," dedim, kıyafetlerini ona doğru iterek.

Giysileri kendine doğru çekti ve göğsüne sıkıca sarıldı. Ben uzaklaşırken, odanın diğer ucundan yumuşak sesi kulağıma ulaştı. "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim."

On Birinci Bölüm

OPHELIA

Cehennemin oyun bahçesinde yanan alevlerin içinde yaşıyordum ve şeytanın oyuncağıydım. En kötüsü neydi? Onun yanında olmaktan hoşlanmaya başlamıştım. Ya da en azından alışmıştım. Sahibini bekleyen bir köpek gibi, köşemde oturup onun dönüşünü bekliyordum. Yanlış nedenlerden dolayı da olsa, onun ilgisini istiyordum. Garipti, çünkü babamın evinde yalnızlığı sevmiştim, ama *bu* evdeki yalnızlık beni delirtiyordu. Benimle konuşmasını ve beni kardeşinden korumasını istiyordum.

Birkaç saat sonra odaya geldi ve dolaba gitti. İçinden sakladığı dama oyununu çıkardı ve yüzündeki ifadeye gülümsemeden edemedim. Şakacı ve neredeyse... tatlıydı. Gunnir yatmış olmalıydı, yoksa oyunu saklandığı yerden çıkarmaya cesaret edemezdi. Karşımda oturdu ve kırık tahtayı masanın üzerine koydu.

"Hiç satranç oynadın mı?" diye sordum, o taşları yerleştirirken.

Gözleri parladı. "Oynamayı öğrenmek istiyordum, ama sadece dama vardı."

Çocuksu heyecanı beni gülümsetti. Annesinin neden Gunnir'den çok onunla vakit geçirmeyi tercih ettiği anlaşılabilirdi. Annelerinin yaşadığı korkunç şeyleri ve onu intihara sürükleyen şeyleri ancak hayal edebiliyordum. Muhtemelen benim yaşadıklarımın bile daha kötüydü. Aslında, öyle olduğuna emindim.

"Annen nasıldı?" diye sordum.

Alex, muhtemelen bu konuşmanın iyi bir fikir olup olmadığını düşünmek için zihnine dalmış gibiydi. Bir süre sonra ayağa kalktı ve dolaptan bir kutu aldı. Kutuyu yere koydu, uzun bacaklarını kutunun etrafına doladı, içinden bir fotoğraf çıkardı ve bana uzattı. Fotoğraftaki kadın Alex gibi kumral saçlıydı ve gözlerinin yeşil tonu da aynıydı, ama benzerlikleri bununla sınırlıydı. Diğer özelliklerini babasından miras almış olmalıydı.

diğer özelliklerini babasından miras almıştı. Fotoğraftaki yatağı ve duvarları tanıdım.

Ve boynundaki zinciri.

"Bu benim annem," dedi gururla. Fotoğrafi benden aldı ve konuşmaya devam ederken ona bakakaldı. "O da senin gibi dama oynardı. Ve çok güzel şarkı söylerdi. Ama Adam şarkı söylemesini sevmezdi, o yüzden pek söylemezdi."

"Adam mı?" diye sordum. "O senin baban mıydı?"

Yumuşak gülümsemesi kayboldu ama cevap vermedi. "Annen öldükten sonra babanla mı yaşadın?"

Dudaklarım sıkılaştı ve cevap veremedim.

"Sorun değil, konuşmak zorunda değilsin," dedi Alex tahtadaki bir taşı hareket ettirirken, ama konuşmak zorunda olmadığımı söylemesi, konuşmak istememi sağladı.

"Babam kötü bir adam," dedim başımı sallayarak.

Alex'in yeşil gözleri benimkilerle buluştu ve aramızda karşılıklı bir anlayış oluştu. "Benimki de."

El ile çizilmiş bir hindi resmi gördüm ve o almadan önce kutudan çıkardım. Arkasına döndürdüm ve arkasında onun el yazısıyla yazılmış imzasını gördüm. "Alexzander? Z ile mi?" Kağıdın kenarından ona baktım.

"Evet. Yunanca," dedi. "Sıra sende."

Hiçbirinin Yunanistan hakkında en ufak bir bilgisi olduğunu sanmıyordum, ama bunu boş verip bir taşımı tahtaya ittim.

"Babanın kötü bir insan *olduğunu* söylemiştin. Bu hala hayatta olduğu anlamına mı geliyor?" diye sordu.

"Maalesef," diye mırıldandım. "Ama bensiz ne kadar yaşayabilir bilmiyorum. Çalışmıyor, tek gelirimiz benim lokantadan kazandıklarımıdır. Artık içki parasını bulamazsa, yoksulluktan ölecektir."

"Eğer ölürse, bu kötü bir şey olur mu?"

Cevap veremedim. Veremedim. Her gün babamın ölümünü hayal ettiğimi itiraf etmek kolay değildi. "Sıra sende," dedim.

Eğildi, durdu, düşündü, sonra bir taşı hareket ettirdi, ama bu sefer kendini savunmasız bir pozisyona sokmadı. Gelişiyordu.

"Baban ne durumda?" diye sordum. "Nerede?"

"Öldü," dedi.

"Gitti derken, terk etti mi, öldü mü?"

"Sadece gitti, O. Bırak bu konuyu."

Ben de öyle yaptım. Oyunun geri kalanını sessizce oynadık. Tahtadaki son siyah pulu aldım ve Alex bana sert bir bakışla baktı.

"Üzülme. Ben okulun satranç takımındaydım. Değişiklik istediğimizde dama oynardık. Ben profesyonelim sayılır," dedim omuz silkerek. "Siz okula gittiniz mi?"

Alex güldü. "İkimizden biri sana okula gitmiş gibi mi görünüyor?" Omuz silktilim. "*Sen* biraz öyle görünüyorsun."

"Teşekkürler, ama hayır. Ben kendi kendime öğrendim. Gunnir kadın anatomisi dışında hiçbir şey öğrenmek istemiyordu," dedi parçaları toplayıp kaldırırken.

"Kendini ondan nasıl farklı görüyorsun?" Sormamam gerektiğini biliyordum, ama yine de sordum.

Vücudu gerildi. "Öyle işte," dedi başını sallayarak. "İkiniz de tecavüzcüsünüz."

Normal bir insan böyle bir suçlamaya dehşete kapılırdı, ama Alex tepki bile vermedi. Kendini tanıyordu. Yine de dudaklarının aşağı doğru kıvrılması ve gözlerine bakamaması suçluluk duygusunu açıkça ortaya koyuyordu. Beni inandırmak istediği kadar ruhsuz değildi.

Dama taşlarını kutulara koymayı bitirdikten sonra bana baktı. "Ben kötü biriyim, O. Ama en kötüsü değilim."

Bakışlarımı kapıya çevirdim ve kolumu kaşımaya başladım. Uzun süredir banyo yapmadığım için cildim kaşınıyordu. "Bu gece duş alabilir miyim?"

Alex kapıya baktı ve içini çekti. "Sanırım olur. Ama çabuk ol."

Zincirimi yerden çözdü ve beni banyoya götürdü, zincirin metal halkalarının birbirine çarpmasını önlemek için elinde sıkıca tutuyordu. Boynumda zincir olmadan duş alabilmeyi diledim. Ama duş alabildiğim için mutluydum. Sam o kadar şanslı değildi. O, musluk ve duvarları ve betonu kaplayan bitmek bilmeyen kir tabakasıyla baş başa kalmıştı. Orada temizlenmenin imkânı yoktu. Umarım iyidir. Gunnir'in bodruma girip çıkarken çıkardığı ağır adımlar olmasa, hala hayatta olduğunu bilemezdim.

Duş başlığından akan soğuk su cildimi karıncalandırdı ve soğuk zincir beni daha da dondurdu. Alex'in varlığı duşun hemen dışında

, kapalı tuvalete oturmuş, benim bitirmemi bekliyordu. Soğuk su üzerime akmasına izin verdim çünkü başka bir seçenek yoktu.

"Acele eder misin?" Alex birkaç dakika sonra dedi ve sesinin boğuk olmasından yüzünün eline yaslandığını anlayabiliyordum. "Su soğudu, değil mi?"

Evet ya da hayır anlamına gelmeyen bir ses çıkardım, çünkü su hiç soğumamıştı. Duşun dışından bir hışırtı sesi geldi ve perde birden açıldı. Sanki o her şeyi görmemiş gibi, kollarımı göğsüme ve kasıklarımın üzerine attım.

Ama ben onun her yerini görmemiştim. O anda önümde durduğu haliyle değil. Çıplak, utanma duygusu yoktu, zincirimi düşürdü ve aç gözlerle vücudumu süzdü.

"Neden?" diye sordum.

Omuz silkti. "Sıcak suyu bitirmeni istemiyorum," dedi ve beni geçerek duşun altına girdi.

"Ne? Sıcak su yok!" dedim, kendimi daha sıkı sararak. "Bu çok daha soğuk olacak."

Vücudu benimkine değdiğinde nefesimi tuttum. Duşumu bitirmiştım ama çıkmaya çalıştığımda zincirimi tuttu. Kirli duvara yaslanıp bitirmesini bekledim.

Gözlerim vücudunda dolaştı. Kaslarının üzerinde, uzun, ince yara izleri sırtını çaprazlamasına kesiyordu ve omuzlarında küçük dairesel yara izleri vardı. İzleri kıkına kadar takip ettim ve tekrar yukarı çıktım.

"Bunu sana kim yaptı?" diye sordum.

"Adam," dedi dudaklarından suyu üflerken. "Soru sormayı kes."

"O senin baban mıydı?"

Alex dönüp vücudunu bana doğru itti. Ellerimi göğsümden çekip aldı ve meme uçlarım onun cildine sertleşti. "Sana lanet olasıca soru sormayı kes dedim."

"Özür dilerim," diye fısıldadım ve bakışlarımı kaçırdım.

Penisi karnımın alt kısmına sertleşti ve ben gözlerimi kapatıp beni almasını, ağzımı kapalı tutmayı öğretmesini bekledim. Zincirim tıkırdadığında gözlerimi açtım ve onun duştan çıktığını gördüm. Çoğunlukla şaşırmış ve rahatlamıştım, ama içimde küçük bir parça güvensizlik hissediyordu. Artık ilgisini çekmiyor muydum?

Suyu kapattım ve duştan çıktım. Islak tenime bir havlu sardı ve konuşmadan beni odaya götürdü.

Bana kızgın görünüyordu. Onu zorlamamalıydım. O adamın babası olduğundan neredeyse emindim ve eğer öyleyse, Alex'in içindeki şefkati ortadan kaldıran kişi o olurdu. Gunnir, kayıp oğul olurdu. Hasta ve sapkın. Alex de hastaydı, ama bana daha çok, hastalığa varacak kadar şartlandırılmış biri gibi geliyordu.

Alex beni öne itti ve yatak odasının kapısını arkamdan kapattı. Su göğsünden damlayıp belindeki eski havluya sızıyordu. Bana dönüp baktığında, bakışları beni yakıp kavurdu.

"Alex..."

"Ophelia," diye karşılık verdi. "Adam hakkında soru sormayı kesmeni istiyorum. Onu bilmen gerekmiyor ve ben de onun hakkında konuşmak istemiyorum. Anlaşıldı mı?"

Başımı salladım ve vücudumun etrafındaki havluyu düzelttim.

Dikkatini yüzümden göğsüme, sonra daha aşağıya kaydırды. Gözleri karardı. "Seni boşaltmak istiyorum, O."

Kafamı salladım ve havluyu sıkılaştırdım.

Bana doğru adım attı ve nemli saçlarımı avuçlayarak ensemin arkasında topakladı. "Sana dokunmama izin ver."

"Neden boşalmam umurunda?"

"Ben de merak ediyorum," diye fısıldadı ve dudaklarıma doğru eğildi.

Ciğerlerim hava almak için çabalarken göğsüm onun göğsüne doğru yükseldi. Ne yapacağımı bilmiyordum. Sahte yaptığımı anlardı ve reddedersem muhtemelen kendini boğazıma zorla sokardı. Onun menisinin sinüslerimde yanmasını bir daha istemiyordum. Ama onun bana dokunmasını da *gerçekten* istemiyordum. Onun hiçbir yerinden zevk almak istemiyordum.

Gözlerim yaşlarla doldu. Bu, kazanamayacağım bir durumdu.

Havlu hala beline sarılmış halde, Alex yatağa oturdu ve bacaklarını ayırarak aralarında bir boşluk oluşturdu. Bana gelmem için işaret etti ve ben ona doğru ilerlemeye çalıştım. Ayaklarım kurşunla kaplı gibi hissediyordum. O birkaç adımı atıp bacaklarının arasına oturmak için tüm gücümü kullanmam gerekti.

Ellerini havlunun önüne götürüp sererken vücudum titredi ve soğuk yatak odası havası tenimi ürpertti. Titriyordum ve onun her titreşimi hissettiğini biliyordum. Parmakları tenime dokundu ve eli göğüslerimin arasına kaydı. Göğüs uçlarımı okşadıktan sonra sıkarak

ve dudaklarımdan bir inilti kopardı. Göğüslerimi avuçlayıp meme uçlarımla oynarken, göğsünden düşük bir inilti çıktı. Ağzı boynumun kıvrımına indi ve etimi ısırdı.

"Siktir, O," diye homurdandı ve ellerini karnımdan aşağı kaydırarak amıma ulaştı. Islaklık toplanana kadar beni ovuşturdu, sonra klitorisimi parmakları arasında sıkıştırdı. "Seni sikmeyeceğim, eğer korkuyorsan, rahatla ve zevk al."

Rahatlamadım. Bir eli göğsümü sıkarken, diğer eli klitorisimi okşarken daha da gerildim. Bu çok yanılttı. O, Gunnir'den sonra en korkunç insandı. Beni kaçırmış ve bana çok acı çektirmişti. Beni taciz etmişti.

Ve yine de kendimi onun dokunuşuna doğru kalçalarımı kaldırırken buldum.

"Aferin kızım." Dudakları ağzımı bulmadan önce çenemi öptü. "Benim için boşal." Bu sözleri sanki hayatında hiç söylememiş gibi söyledi.

İstesem de istemesem de, dokunuşu benden zevk alıyordu. Dudaklarımı gevşettim ve öpücüğün derinleşmesine izin verdim. Zararı olmazdı...

Yatak odasının kapısı açıldı ve Gunnir ağzı açık bir şekilde kapının eşiğinde duruyordu. Alex ağzımdan çekildi ve beni havluyula örttü. Kendime sarıldım ve bacaklarımı göğsüme çektim. Arkamdan kalkıp ayağa kalktığında hala sertleşmişti.

"*Ne oluyor, Alex?*" diye bağırdı Gunnir.

"Gunnir," dedi Alex, olabildiğince sakın bir sesle. "Göründüğü gibi değil." Alex, sanki Gunnir'in karısını becerirken yakalanmış gibi konuşuyordu. Tek yaptığı beni öpmekti. Alex'in beni bodrumda öptüğünü görmüştü ve o zaman umursamamıştı.

"Onun bacaklarının arasında ne yapıyordun? Neden ona öyle dokunuyordun? Adam..."

"Yapma, Gunnir," diye bağırdı Alex, çenesi titriyordu.

"Onları mutlu etmiyoruz, Alex. Onlar bunun için değil!" Gunnir'in sesi bir oktav yükseldi ve kardeşine doğru adım attı.

"Onları mutlu etmek zorunda değilsin, ama ben ona istediğimi yapabilirim. O *benim*. Onunla oynamak istersem, oynarım."

"Siktiğimin korkak herif. Seni böyle yapan annen. Sana anneni mi hatırlatıyor, annenin oğlu?"

Gunnir kapıda asılı olan kemeri aldı ve bana doğru yürüdü. Ben kaçamadan üstüme çullandı. Parmakları saçlarımı

saçlarımı kavradı ve beni yataktan çekip çıkardı. Diğer eliyle havluyu kapıp aldı ve beni önünde çıplak bıraktı. Göğsümü kapatmaya çalıştım ama kollarımı yakalayıp çekip ayırdı. Alex'e bağırdım ama bu Gunnir'i daha da öfkelendirdi. Göğsümü komodine itti ve bacaklarımı ayırdı.

"Onlar zevk almayacaklar," diye bağırdı Gunnir, kolunu geri çekip katlanmış deriyi tenime indirdi. Çığlık attım ve çekilmeye çalıştım. "Kıpırdama, aptal sürtük, yoksa ikimizin sikinden daha beter bir şeyi içine sokarım."

Yanaklarımdan gözyaşları akarken, şifonyerin aynasında Alex'i aradım. O da bizim arkamızda durmuş, benim kadar çaresiz görünüyordu. Bu durumdan kurtulmanın bir yolunu arıyordu, ama gözlerindeki çaresizlik bana umut olmadığını düşündürdü.

Gunnir kemeri tekrar üzerime indirdiğinde, tırnaklarımı eski ahşaba geçirdim. Sıcak kan izleri uyluklarımdan aşağı damladı ve tekrar çığlık atmamak için başımı eğip kolumu ısırdım. Kulaklarımda kalp atışlarının sesinin üstüne, bir susturucu bıçağın sallanma sesini duydum.

"Belki de onu mutlu eden şeyi çıkarmalıyım, ha, Alex?" diye kışkırttı Gunnir.

Kırbaçlamak ona yetmemişti. Daha fazla zarar vermek istiyordu. Onarılamaz bir zarar. Kaçmaya çalıştım ama ağırlığı üzerime bastırdı ve beni sıkıca tuttu.

Gunnir'in iğrenç ve sapkın kahkahasını başka bir ses bastırdı: bir silahın doldurulma sesi. Sırtımdan ağırlığını kaldırdı ve arkasını döndü, ama benim dönmeme gerek yoktu. Kurtarıcımı aynada görebiliyordum. Alex omuzlarını dikleştirmiş, bacaklarını atıcı pozisyonunda açmıştı.

Elindeki av tüfeği kardeşine doğrultulmuştu.

Gunnir kemeri düşürdü. "Ah, küçük kardeşim," dedi zayıf bir kahkaha atarak. "Büyük bir hata yaptın."

"Göreceğiz," diye hırladı Alex.

Çıplak ve kanlar içinde yere düştüm. Yanaklarım gözyaşlarıyla ıslanmıştı ve gözlerimi açamıyordum. Gunnir'in ayak seslerinin uzaklaştığını duyunca başımı kaldırdım ve Alex'in fişekleri boşaltıp çekmeceye sakladığını gördüm.

"Siktir, O," dedi. "Her şeyi mahvettim." Sesinde daha önce hiç duymadığım bir korku vardı. Tüfeği dolaba itti ve duvara yaslandı.

duvara yaslandı. "Sadece seni mutlu etmek istedim. Bir kez olsun." "Alex," diye fısıldadım.

Yaklaşp yüzümü ellerinin arasına aldı. "Sen bittin, O. Ve özür dilerim."

Sesindeki korku, Gunnir için endişelenmesi gereken tek kişinin ben olmadığımı kanıtladı. O pislik, Alex'i de korkutucu bir şekilde etkisi altına almıştı.

On İkinci Bölüm

ALEXZANDER

Ertesi gün Gunnir hiçbir şey olmamış gibi davrandı. Ophelia'yı kesmekle tehdit etmemiş gibi. Ben ona silah çekmemişim gibi. Bu beni sinirlendirdi. Normalde onu kızdırdığımda, evin içinde dolanır, somurtur ve birkaç gün hayatımı cehenneme çevirirdi. Her şey yolundaymış gibi davranıyorsa, bu dün gece için bana ödetmek için bir planı olduğu anlamına geliyordu.

Sadece onu mutlu etmek istemiştim. Benden kaçmaya çalışmak yerine parmaklarımı kovalamasını istemiştim. Kalçalarının kıvrımlarına penisimin tepki vermesini sevmiştim ve dudaklarından çıkan yumuşak inlemeler beni ağlama ve kavga kadar sertleştirmişti. Ereksiyonum için suçluluk duymamayı seviyordum çünkü bu, The Man'in nedenlerinden kaynaklanmıyordu.

Ama her şeyi mahvetmiştim.

Gunnir, Adam'ın ona öğrettiklerinden başka hiçbir şeyi kabul etmezdi ve bu ders basitti: Onları yakalarsın, en bencil şekilde sikersin ve sıkıldığında onlardan kurtulursun. Gunnir'in aksine, ben onlarla onları incitmek için seks yapmadım. Sadece kendimi tatmin etmek için yaptım. Ve elime karşı kıvrılması beni memnun etti. Gözleri kapanıp içinde zevk birikirken dudaklarının yumuşak bir şekilde büzülmesini sevdim. Benim yarattığım zevk. Tutmaya çalıştığı inlemeler dudaklarından sızdığında, bu beni etkiledi. Ve şimdi bunun bedelini ödeyecekti.

Gunnir, ona neden öyle dokunmak istediğimi asla anlayamazdı. Ben de pek anlamıyordum, ama bir anlam vermeye çalışıyordum. Bu benim istediğim şeydi, onun istediği değil. O, onun direndiğini ve durmam için yalvardığını görmedi. Bacaklarımın arasına oturup vücudunu keşfetmeme izin vermesi için ona emrettiğimi duymadı. Gunnir, o benim dokunuşlarımdan zevk almaya başladığında içeri girdi. Ama bu, onu çılgına çevirmek için yeterliydi.

Ophelia ocak başında, küçük hizmetçi kıyafetiyle akşam yemeği pişiriyor ve Gunnir'e bakmamaya çalışıyordu. Onu izlemekten kendimi alamıyordum çünkü

külotunun altından görünen dolgun kalçaları ağzımı sulandırıyor. O lavaboya eğildiğinde yüzümü bacaklarının arasına gömmek istedim.

Ama neden? Neden bunu yapmak isteyeyim ki?

Tanrım, kafam karışmıştı. Onları yalamamıştık. Asla öyle bir şey yapmamıştık. Ama Ophelia o kadar saf ve masumdu ki, onun masumiyetini yutmak ve her damlasını içmek istiyordum.

"Beni duydun mu?" diye sordu Gunnir.

"Ne?" dedim, Ophelia'nın arkasında diz çökmüş olmanın lezzetli düşüncesinden sıyrılarak.

Gunnir güldü. "Vay anasını, kızım. Alex'i tamamen ele geçirmişsin." Dudakları sıkılaştı. "Parti yapmak istiyorum demiştim. Kızları güzelce giydir. Müzik çal. Dans edin."

Gözlerindeki bakış hoşuma gitmedi. Fikri masum gibi geliyordu, ama değildi.

Ophelia fırında pişmiş tavuk ve buharda pişirilmiş sebzeleri getirdi. Her adımında yüzünde bir acı ifadesi belirliyordu. Hâlâ önceki gece aldığı dayaktan dolayı acı çekiyordu. Arkasını dönüp uzaklaşırken dudaklarında hafif bir acı seğirmesi oldu.

"Ah ah, kızım. Gel, kucağıma otur." Gunnir sandalyesinde döndü, elinde hala çatalı vardı ve ona işaret etti.

Vücudumdaki her kas gerildi. Ona doğru adım atmadan önce bana baktı ve acı içinde Gunnir'in kucağına oturdu. Gunnir, elini Ophelia'nın beline koyarak yemeğine daldı. Kimse konuşmadı. Onu yemek yemesine izin verdik. Tavuğu ağzına tikiştirdi, sadece kemikten daha fazla et koparmak için elini kızın sırtından çekti. Kemik neredeyse tamamen temizlendiğinde, yağlı parmaklarıyla kemiği tuttu ve Ophelia'nın ağzına götürdü.

"Em şunu," dedi ve kemiği Ophelia'nın alt dudağına sürttü. Ophelia başını salladı.

"Eğer emmezsen, yerine sikimi ağzına sokarım," diye fısıldadı, sanki yaramaz bir çocuğu tabağındaki son lokmayı yemesi için teşvik ediyormuş gibi konuşarak.

Ophelia dudaklarını gevşetti ve adam kemiği ağzına soktu, içeri dışarı hareket ettirirken inliyordu. Bu onu tatmin etmediğinde, elini Ophelia'nın başının arkasına koydu ve daha derine itti. Ophelia öğürmeye başlayınca, adamın daha da ileri gidip ona oral seks yaptırmasından korktum. Kardeşimle tekrar kavga etmek istemiyordum, ama çizgiyi aşarsa kavga ederdim. Henüz aşmamıştı, ama yavaş yavaş yaklaşıyordu.

"Gerçekten iyi emiyorsun, değil mi?" Gunnir, kemiği ağzından çıkarırken sordu. "Şimdi Alex'i neden bu kadar elinde tuttuğunu anladım."

"Ben bilmiyorum," diye fısıldadı, çenesinden yağı silerek.

"Sen seviyorsun. Alex'i hayatı boyunca tanıyorum ve onun bir orospuyu tatmin etmeye çalışırken yakalayacağımı hiç düşünmemiştim," dedi Gunnir gülerek. Bana döndü. "Bundan ne elde edecektin?"

Hızlı düşünmek zorundaydım. "Sonra onu sikerci. Onları boşalttıktan sonra içine girdin mi hiç? Boşalırken içinde olmak daha da iyi. Sikini sıkı sıkı kavramaları... " İkna edici bir inilti çıkardım.

Gunnir'in gözleri bana dikildi. "Bana diğer orospuları sikerek boşalttığını mı söylüyorsun?"

"Evet. Sonuna kadar direnirler, ama bu neredeyse daha iyi hissettirir." Bu doğruydı. Genelde aniden olurdu. Onları doğru şekilde sikerken, beni sıkarken daha çok ağarlardı. Onları saran o sürpriz orgazmdan daha hızlı boşalmamı sağlayan hiçbir şey yoktu. Ophelia ile çok yakınlaşmışım. Etrafımda spazmlar başlamıştı ve onu doruğa çıkarmak istemişim, ama o hiç oraya ulaşamadı. Belki de bu yüzden onu şimdi o kadar çok oraya çıkarmak istiyordum.

"Bana hiç böyle bir şey olmadı," dedi Gunnir.

Güldüm. "Senin o kısa küçük sikini düşününce şaşırmadım." Ophelia'yı bıraktı ve o ayağa fırlarken Ophelia sırt üstü yere düştü.

Ophelia yere düşerken sert bir ses çıkardı ve ondan uzaklaşmak için sert ahşap zeminde geriye doğru süründü.

"Sikim hakkında ne dedin?" Gunnir yaklaşarak, kendini daha büyük göstermek için kollarını hafifçe kaldırdı.

Ayağa kalktım ve onun kısık gözlerine baktım. "O siktiğimin tavuk kemiği kadar," dedim sırtarak.

"Siktir git, Alex. Her zaman benden daha iyi olduğunu düşünüyorsun."

Gunnir, Ophelia'ya olan ilgisini tamamen kaybetmişti. Ona yatak odasına doğru nazıkçe el salladım ve o da zincirini ses çıkarmadan kaldırıp güvenli bir yere kaçtı.

Aferin kızım, diye düşündüm, Gunnir yumruğunu bana doğru sallamadan önce.

İlk darbesini atlattım, ama ikinci darbe yüzümün sağ tarafına isabet etti. Bir adım geri sendeledim ve ona saldırıp onu yere devirmeden önce

sonra ona saldırdım ve onu yere devirdim. Yumruklarım burnundan kan fışkırıncaya kadar yüzüne vurdum.

"Siktir git Gunnir. Ben senden daha iyiyim," dedim. Kafasının yanına tükürdüm. "Sen, The Man'de nefret ettiğim her şeysin."

"Çekil üstümden," diye homurdandı ve beni çok kolay bir şekilde üzerinden attı. "Seni öldürmeden önce gidip orospunun ayaklarını öp!"

Elimi salladım, kalktım ve yatak odama gidip kapıyı arkamdan kilitledim. Ophelia yerde oturuyordu ama kilidin sesini duyunca ayağa fırladı ve bana doğru geldi. Elim eline aldı ve kanlı parmak eklemlerimi parmaklarıyla okşadı.

"Neden?" diye sordu.

"Neden ne?"

"Neden böyle bir kavga çıkardın?"

"O sana daha kötüsünü yapacaktı."

Kafasını salladı. "Ama neden beni koruyorsun? Bundan ne iyi çıkacak?"

"Hiçbir iyi şey çıkmayacak, ama işler zaten benim hiç hoşuma gitmeyen bir yöne doğru ilerliyor. Yani, olan oldu."

O bana doğru eğildi ve öptü, diğer elini yüzüme kaldırırken zinciri tıkırdadı. Vücudum gerildi. Beni beyaz şövalye olarak görmemeliydi. Ben öyle değildim. Ona şiddetle sahip çıkıyordum. Bencilce onu kendime saklamak istiyordum ve ona sahip olmak için evin dinamiklerini bozuyordum. Bunu, onun zekasını ya da benim altımda olduğunda diğer kızlardan daha güçlü olmasını sevdiğim için yapmıyordum. Dama oyununda beni yerden yere vurması ya da annemin fotoğrafını gösterdiğimde umursuyor gibi görünmesi için de yapmıyordum. Yumurtalarımı nasıl sevdiğimi hatırlaması gibi aptalca bir şeyi hatırladığı için de yapmıyordum.

Siktir. Hepsi bu yüzden. Ve hiçbirisi olamazdı.

Onun derin öpücüğünü durdurdum ve omuzlarından tutup aramızda mesafe koydum. Sonra söylediğim sözlerle aramızdaki mesafeyi daha da açtım. "Yaptıklarımı aziz olduğum için yapmıyorum. Yapıyorum çünkü ben aziz kılığına girmiş bir şeytanım."

Alt dudağı mükemmel bir şekilde büzüldü ve gözleri benimkilere doğru kalktı. "Anlamıyorum."

"Seni korumuyorum. Seni sahipleniyorum. Seni ondan uzak tutuyorum çünkü başka kimsenin sana dokunmasını istemiyorum. Senin içindeki tek kişi ben olmak istiyorum"

senin içinde olmak istiyorum. Benden hoşlanamazsın Ophelia. Eğer senin benden hoşlandığını düşünürse, seni öldürür. Eğer senin benden hoşlandığımı düşünürse, beni öldürür. Ne olursa olsun, benden iğrenmelisin. Onun yanında benden nefret etmelisin." Derin bir nefes aldım. "Her halükarda benden nefret etmelisin."

Dudakları titredi ve gözleri hiç görmediğim bir üzüntüyle büyüdü. "Oh," dedi. Bir adım geri attı... ve sonra bir adım daha.

Gerçeğimin onu nasıl kırdığını görmek kalbimi acıtiyordu, ama aramızda bu sınırları çizmek zorundaydım. İkimiz için de. Kararlıydım. "Gerçekten seni önemseydiğimi mi sandın?"

Gözleri yaşlarla doldu. "Hayır."

Yalan söylüyordu - bu kelime, orgazm taklidi yaparkenki kadar yapmacıktı - ama ben de yalan söylüyordum. Onu daha önce hiç kimseyi sevmediğim kadar seviyordum. Ama bu ev çok küçüktü, böyle duygulara yer yoktu. Gunnir, onu orgazm etmeye çalıştığım için aklını kaçırdıysa, ona aşık olduğumu öğrenirse nasıl tepki vereceğini tahmin edemezdin.

Belki de onu tamamen reddedilmiş hissettirmeme gerek yoktu. Ne de olsa ben bir Bruggar'dım ve az önce bana yaklaşma şekli beni heyecanlandırmıştı. Topu ona atıp kararı ona bırakabilirdim. "Orada dövülmüş köpek gibi durma. Bir şey istiyorsan sana veririm, ama bunun ne olduğunu iyi bil. Buradaki kötülüklerin arasında iyi bir şey istiyorsan, sorun yok, ama bu aşk ya da başka bir şey değil."

Geri çekilmesini bekliyordum. Yüzündeki incinmişliği hâlâ görebiliyordum. Ama o beni şaşırtarak kollarımın arasına geri döndü. Yine de onu öpmedim. Omuzlarından tutup dizlerinin üzerine çöktürdüm.

"Bana nasıl emdiğini göster, O," diye emrettim, saçlarını yumruklayarak.

Ben kot pantolonumu indirip sikimi çıkardığımda sessiz kaldı, sonra elini sikimin etrafına dolayarak beni okşarken gözleri benimkilere takıldı. Birinin elini sikime zorla koyduğumda pürüzlü bir sertlik hissettim, ama Ophelia'nın dokunuşu yumuşak ve pürüzsüzdü, tabandan uca kadar kayıyordu. Çok sikişmiştim, ama bir kadının isteyerek beni okşadığı zamanları bir elin parmaklarıyla sayabilirdim.

Başının arkasını tuttum ama o elini bileğime koydu. "Alex, bırak ben yapayım," diye fısıldadı.

Bana öğretilen her şeye aykırı olsa da, kontrolü ona bıraktım. Ellerim yanlarıma düştü ve o ağzını açıp beni bekleyen dudaklarının arasına yönlendirdi. Onu zorladığımda yapamadığı şekilde sıcak dili beni sardı ve karın kaslarım gerildi. Dilini

başımın etrafında döndü ve ben onun başının arkasını tutup yüzünü sikmek için yoğun bir dürtüyle mücadele ettim. Ama buna gerek yoktu. Beni boğazının arkasına götürdü.

İsteyerek.

"Lanet olsun, O," diye homurdandım. Ağzının hareketini bozmadan elimi onun koyu renkli saçlarına doladım. Beni emişi, benimle kavga ederkenkinden daha iyi hissettiriyordu ve bana verdiği bu hediyeyi bölmek istemiyordum. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim.

Ama çok iyi hissettiriyordu ve hala önceki fantezimi gerçeğe dönüştürmek için planlarım vardı. Onu ayağa kaldırdım ve sertçe öptüm. Nefesini toplayamadan onu komodinin önüne götürdüm ve göğsünü komodinin üzerine ittim. Bacaklarını açtım ve nefesini tuttu, sonra ne olacağını tahmin ederek bekledi. Ona ne yapmak istediğimi bilmiyordu. Penisim onun içine girmek için zonkluyordu ama ona zorla sahip olmak gibi bir niyetim yoktu. Bunun yerine dizlerimin üzerine çöktüm.

"Alex," diye inledi.

"Ne, O?" diye sordum, şişmiş klitorisine sıcak nefesimi üfleyerek.

"Bunu isteyip istemediğimi bilmiyorum," diye fısıldadı.

"Sadece inlemelerini sakla."

O anda Gunnir'in ne düşündüğü umurumda değildi. Tek istediğim onu dilimle tatmaktı. Klitorisinin şişkinliğinden girişine kadar yaladım. Hiç bir kadına oral seks yapmak istememişim, ama onu tattığım anda karnımda bir ateş yandı. Benim gibi kokuyordu. Daha önce duşta kullandığımız sabun gibi. Kontrol edemediği inlemeleri bastırmak için kolunu ısırды ve vücudu dilimin her hareketine tepki verdi. O yukarıdan yüzüme sürtünürken ben de sikimi okşadım. Diğer elimle mükemmel kalçalarını kavradım ve uylukları titreyene kadar onu yaladım.

"Benim için boşal," diye homurdandım.

Bir dalga gibi, orgazmı kabardı ve kıyıya doğru ilerledi. Parmaklarımı içine soktum ve hassas, şişmiş dudaklarını yalayıp ısırırken başparmağımla klitorisini ovuşturdum. Beni sıkıca kavradı ve tahtayı tuttu, o kadar şiddetli titriyordu ki aynayı duvara çarptı. Titremesi durana kadar, klitorisini başparmağımla her okşadığımda vücudu sarsılana kadar onu parmaklarımla siktim. Son dalganın da geçtiğini anladığımda ayağa kalktım, onu döndürdüm ve öptüm.

"Temizle beni, O," dedim ağzına. Elini yüzüme doğru kaldırdı ama ben onu yanına sabitledim. Ne istediğimi anladı

ve uzun, geniş bir hareketle çenemi yaladı. "Aferin sana," diye homurdandım.

Can simidi olmadan derin sulara doğru gidiyorduk. Bizi kurtaracak kimse yoktu ve birbirimize o kadar kapılmıştık ki kendimizi kurtaramazdık.

On Üçüncü Bölüm

OPHELIA

Gunnir, Alex'i bacaklarımın arasında yakaladığı anda, evin havası değişti. Gunnir gördüğünü fark etmemiş gibi davransa da, yağlı teninden yayılan nefreti hissedebiliyordum. Karartıcı öfkesi eninde sonunda patlayacaktı ve bu patlamayı beklemek beni gerginleştirmişti.

Önceki gece Alex'le olanlar da sinirlerimi bozmuştu. Beni iyi hissettirerek kafamı allak bullak etmişti.

Duygular hakkında neden öyle konuştuğunu biliyordum ve haklıydı. Herhangi bir duygu ikimizden birine ya da ikimize de zarar verebilirdi. Ama bana ne yalan söylerse söylesin, bana karşı bir şeyler hissettiğini biliyordum. Beni sahiplenmek istiyordu ve kimse sevmediği bir şeyi sahiplenmek istemez.

Gunnir yatak odasına girdi ve gözlerim ona çevrildi. Alex onun arkasında değildi. Zincirimin kilidini açıp beni oturma odasına sürüklediğinde kalbim korkuyla çarptı. Topuklarımı sert ahşaba gömmek istedim ama o çok iri ve güçlüydü. Sonra onu gördüm. Yerde, metal kenarlarına ahşap parçaları sarılmış, yeni takılmış bir çapa vardı.

"Neler oluyor?" diye sordum.

"Sana güvenilmez," dedi Gunnir, zincirimi halkaya kilitlerken. "Artık burada kalacaksın, böylece ona daha fazla sorun çıkaramazsın."

Yere oturdum ve duvara kadar geriye kaydırdım. Gunnir'le tartışmanın bir anlamı yoktu. Evde, ortada, savunmasız bir şekilde sıkışıp kalmıştım.

"Alex nerede?"

Gunnir alaycı bir şekilde güldü. "Sen lanet olası efendinin nerede olduğunu soran bir kız değilsin. O evde olmadığı ve senin güzel amcığın biraz dinlenebildiği için mutlu olmalısın."

Alex'i efendim olarak görmekte zorlanıyordum. O benim esir alan kişiydi, ama kötü kardeşi ve o evin koridorlarında hâlâ hayalet gibi dolaşan korkunç adam yüzünden yapamasa da iyi olmaya çalışıyordu.

adamın yüzünden iyi olmaya çalışıyordu.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun? Seni evimize aldık ve sen Alex'i kendine benzetmeye çalışıyorsun. Ne için? Fahişe gibi sikilmemek için mi?" Karnını okşadı. "Alex çok korkak, ama senin ne yaptığını anlıyorum. Onu kullanıyorsun, oysa tam tersi olmalı, kızım."

Başımı sallama isteğiyle mücadele ettim. Alex, Gunnir'in düşündüğü kadar zayıf değildi. Hayatındaki erkek rol modellerine benzemek için büyümesi gerekmediğini görece kadar güçlüydü. Sadece zulüm döngüsünü durduracak kadar güçlü değildi. Bu yüzden zayıftı.

Gunnir mutfağa gitti ve büyük elinde bir torba pirinçle geri döndü. Torbayı salladı ve pişmemiş pirinç taneleri birbirinin üzerine yuvarlandı. Çömeldi ve ayaklarının dibine kalın bir pirinç yığını döktü. Torbayı boşalttıktan sonra, tulumunun cebine koydu. Bana uzandı ve beni ayağa kaldırırken ben inledim. Ayağa kalktığım anda dizlerimin arkasını tuttu ve beni pişmemiş pirinç yığınının üzerine dört ayak üstüne düşürdü. Göğsümü kaldırdı, böylece dizlerimin üzerine çökmek zorunda kaldım ve sert taneler cildime batmaya başladı. Acı beklenmedikti. Böylesine küçük nesnelerin bu kadar aşırı acı verebileceğini hiç düşünmemiştim. Çığlık attım ve Gunnir yanağıma bir tokat attı.

"Orada kal, kız, yoksa seni pirinçlerin üzerine diz çöktürmekten daha kötü şeyler yaparım." Yüzünde sadistçe bir gülümseme belirdi. "Ben kalkmanı söyleyene kadar ellerini önünde tut. Hareket ettiğini görürsem ağzını sikerim. Anladın mı?"

Dizlerim rahatlamak için çığlık atarken, gözyaşlarımı tutmaya çalışarak başımı salladım. Bu cezayı hak edecek hiçbir şey yapmadım. Başından beri orada olmak istememişim. Alex'in sunduğu zevk dahil, bunların hiçbirini istemedim. İstemediğim halde vücudum tepki verdi. Ama bunu Gunnir'e söyleyemezdim. O, sadece kalçalarımın kardeşinin elinde kıvrıldığını görüyordu.

ALEXZANDER

Kontak anahtarını çevirip derin bir nefes aldım ve içeri girdim. Gunnir beni diken üstünde tutuyordu ve bundan nefret ediyordum. Ama buna şaşırırmamıştım. O adam beni kızlardan birini memnun ederken görseydi, beni öldürürdü. Bu, bana yabancı ve yasak bir kavramdı.

İçeri girdim ve market poşetlerini yere düşürmek üzereydim. Arkamdaki açık kapı, Ophelia'nın gözlerine tatlı güneş ışığı saçıyordu. Dizlerinin üzerine çökmüş, elleri uyluklarının üzerindeydi. İlk başta hepsi bu kadar sandım. Sonra gözlerim etrafına saçılmış pirinç tanelerini fark etti. Gunnir stres pozisyonunu yeni bir seviyeye taşımıştı. Kapının kapandığını duyunca odasından çıktı ve başı dik, omuzları geriye atılmış bir şekilde bana doğru yürüdü.

"Ne yapıyorsun Gunnir?" diye sordum, market poşetlerini tezgaha koyup Ophelia'ya doğru yürürken. Acı yüzünü kaplamış, rengini almıştı. Çok itaatkar görünüyordu. Küçük ve uysal. Onun için bundan nefret ediyordum. Ellerimin titremesini kontrol ettim. Gunnir'in bunun beni ne kadar kızdırdığını görmesine izin veremezdim.

"Yerini bilmesi lazım," dedi omuz silkerek.

Ophelia ağırlığını değiştirirken irkildi. Adam, Gunnir'e pirinç numarasını öğretmişti. Ben hiç kullanmamıştım çünkü bana yapılmıştı ve dizlerimden başlayıp tüm vücudumu saran acıyı hâlâ hatırlıyordum. Bunu kimseye dilemem, en azından Ophelia'ya. Ona baktığımda, eskiden olduğum masum insanı hatırladım. Adam bana onun gibi olmamı öğretmeden önceki halimi hatırlattı.

Onu ayağa kaldırmam gerekiyordu, ama bunu yapmak için onu yerde tutmam gerekiyordu. Yanına gittim ve saçlarını yumrukladım. O inledi ve sert tutuşuma karşı gerildi. "Öğrendin mi?" diye sordum. Yüzüme sadistçe bir gülümseme zorladım.

Zayıf bir şekilde başını salladı ve ben de yanaklarını kavradım, dudaklarından şaşkın bir nefes çıktı.

Fermuarımı aşağı çekip sikimi çıkardım. Dudaklarını kısırarak bana baktı, gözleri vücudumda dolaşırken öfkesi her yerinden sızıyordu. Sikimi onun gergin ağzına soktum. Gunnir arkamda konuşmaya devam ediyordu, ama kulaklarımda yankılanan kalp atışlarımdan sesinden hiçbir şey duyamıyordum. Onun ağzını sikerken dizlerinin üzerinde sallanmaması için başının arkasını destekledim. Dudakları sikimin etrafında titriyordu ve elleri uyluklarımı itiyordu, ama ben pes etmedim. Edemezdim.

"Tanrım, ben de onun ağzını hissetmek istiyorum," diye inledi Gunnir kanepeden.

O, benim onu siktiğimi izleyerek mastürbasyon yaparken, etrafımda tenin tenine değen sesler duyuluyordu.

"Onu kullanıyorum," dedim ona, kumaşı göğüslerinden çekerek. Onu ortaya çıkarmak onu daha da yaklaştıracaktı. Benim bitirmemi bekleyemeyecekti. Parmaklarımla meme ucuyla oynadım ve tırnakları uyluklarıma battı. Başını eğip ağzına daha derine girerek yüzündeki ihanet ifadesini görmemeye çalıştım.

Gunnir ayağa kalktı ve yaklaştı. Onun, mükemmel beyaz tenine bu kadar yakın bir yerde sikinin başını mastürbasyon yaparken görmek midemi bulandırdı. Onun sadece vücudunu daha yakından görmek istediğini sanmıştım.

Yanılmışım.

Gunnir inledi ve menisi kadının göğsüne sıçradı. Onun iğrenç menisinin kadının cildine bulaştığını görünce boşalamadım. Kadının ağzında yumuşadım, ama elimi kadının saçlarında tutmaya devam ettim, böylece içinden çıkmamış gibi göründüm. Sonra kendi orgazmımı taklit ettim, bu da kadının yüzünde şaşkın bir ifade bıraktı. Kadının ağzından çıktım ve o yutmuş gibi yaptı.

Aferin kızım.

Gunnir ona başka bir şey yapamadan, onu titrek dizlerinden kaldırdım. Rahatsız adımlarla ilerlerken, derisinden pirinç taneleri dökülüp yere çarptı.

"Bensiz böyle bir şey yapma," dedim ona, kanayan dizlerini işaret ederek.

"O zaman kendini bir amcıkta kaybetme," diye bağırdı. Neyse ki, içindeki tüm öfke bu kadardı ve doygun bir nefesle odasına doğru sendeledi.

Ophelia'yı banyoya götürdüm. Kapıyı kapattığım anda, yüzünde sert bir ifadeyle bana döndü. Gözlerim çıplak göğsündeki beyaz inci gibi spermlere kaydı.

"Nasıl yapabildin?" diye sordu. "Neden iğrenç kardeşinin..."

Elimi ağzına koydum, onu döndürdüm ve kendime doğru çektim. "Kapa çeneni," diye fısıldadım. "İzin verdiğim her şey, iki kötülükten daha iyisi. Onu ağzından ve amından uzak tutmayı başardım, değil mi?" Kulağına yaklaşarak fısıldadım. "Geri çekilip göğsüne değil de diline boşalmasına izin versem daha mı iyi olurdu?"

Ophelia inleyerek başını salladı ve anladığını gösterdi. Ağzını bıraktım. Eğilip derisine yapışan pirinci çıkarmaya çalıştı. "Siktir, acıyor," dedi.

"Bunu, senden hoşlandığımı düşündüğü için yaptı, değil mi?"

O başını salladı. "Senin bana yakınlaştığımı düşünüyor." Ondan gözlerimi kaçırdım.

Bana bağlanıyordu ve ben bunu nasıl durduracağımı bilmiyordum. Hiç kimseye karşı böyle hissetmemiştim, hele ki bir esire karşı. O, zincirli bir oyuncak bebekti, canım istediğinde kullanıp oynayabileceğim bir şeydi, ama benim için hiç öyle olmamıştı. Başlangıçta onu kullandığımda bile. Ophelia daha çok bir hediye gibiydi. Vücudu değer verilecek bir şeydi ve ben onu değer vermek istiyordum. Bu yüzden bu durum beni delirtiyordu.

Lavabonun altından bir bez aldım ve musluğun altına tuttum. Onun cildini sildim, kusma hissiyle ve göğsünden aşağı akan parlak kalıntılar yüzünden dudaklarımın kıvrılmasıyla mücadele ettim. O bana bakmaya devam ediyordu, ben onu temizlerken gözlerinden okunamayan bir şey geçiyordu. Onu kendime çektim. Gunnir'in kalıntıları hala cildinde ve kokusu hala üzerinde olmasına aldırmadım. Her şeye rağmen, hala dudaklarının benim sikimden dolayı şişmiş olduğu ağzına doğru bir çekim hissediyordum.

Kendimi zayıf bırakmaya izin verdim. Ona öpücük vermek için eğildim ve o da beni karşıladı.

beni kabul etti.

Ellerim düğmelerine gitti. Düğmelerini ilikleyerek kırılğan göğsünü sakladım. Ellerimi beline doladım ve onu tezgahın üzerine kaldırdım, böylece dizlerine bakabilirdim. Parmak uçlarımla yaralı derisine dokunduğumda irkildi. Her bir tanesi ya küçük izler bırakmış ya da derisini yırtmıştı. Minik kanalları kanla dolmuştu. Dizlerine dokunmak, neredeyse yirmi dört saat boyunca pirinçlerin üzerinde diz çökmeye zorlandığım günü hatırlattı. Yakından bakarsa dizlerimdeki izleri görebilirdi.

Pirinçlerin üzerine diz çökmek yeterince kötüydü, ama cildin hala yaralıyken bunu yapmak daha da kötüydü. Çok daha kötüydü.

"Özür dilerim," dedim, soğuk bezi dizlerine tutarken. "Sen bundan daha iyisini hak ediyorsun."

Gözleri benimkilere baktı. "O zaman bırak beni," diye fısıldadı.

Bu canımı yaktı. Öyle olmamalıydı, çünkü hepsi kaçmak istiyordu, ama onun benimle kalmak isteyeceğini düşünmüştüm.

Elimi yanağına götürdüm. "Yapamam." Başımı salladım. "Seni bırakmayacağım."

"Beni biraz olsun önemsiyorsan..."

"Söyleme, Ophelia. Seni bırakamam çünkü senin içinde bulduğum parçalarımı kaybederim."

Gözleri yaşlarla doldu. "Sen de benimle gelebilirsin."

Dizlerine eğildim ve önerisini duymazdan geldim. Söyleyecek başka bir şeyim yoktu. Onu bırakamazdım. Mantıklı olarak, bu çok aptalca olurdu. Bana aşık olmanın ne kadar aptalca olduğunu anlayacak ve polise koşacaktı. Duygusal olarak mı? Onu kaybedemezdim. Onsuz kalmak istemiyordum ve birlikte gitmemiz mümkün değildi. Kardeşimin haline ne kadar tiksinssem de, o hala benim kardeşimdi. Ophelia'yı burada ondan koruyabilirsem, bir arada yaşamayı öğrenebilirdik.

Onu tezgahıtan indirdim ve titrek ayaklarıyla yatak odasına doğru sendeledi. Kapıyı kapatıp kilitledikten sonra iç çamaşırlarıma kadar soyundum. Zinciri kancaya takarken tık sesi duyuldu ve itaatkar bir evcil hayvan gibi köşesine gidip ince battaniyesiyle uğraşmaya başladı.

O sert zemin dizleri için cehennem gibi olacaktı.

Yorganın altına girdim ve ona gelmesini işaret ettim, ama o başını salladı ve oturduğu yerde kalmaya devam etti. Battaniyeyi kaldırdım. "Hadi, O." O kadar acı çektikten sonra rahat etmesini istedim.

O hala reddedince, yanına gittim ve onu yerden kaldırdım. Kollarımda çok küçüktü. Çok kırılgan ve çaresizdi. Gergin vücudunu battaniyenin altına yerleştirirken, tavana baktı ve dişlerini sıktı. Muhtemelen benim yatağımda olduğu için onu becereceğimden korkuyordu, ama ona dokunmadım. Bir elimi başımın arkasına koydum, diğerini çıplak karnımın üzerinde tuttum.

Akşam geceye dönüştü ve kaskatı kasları gevşemeye başladı. Uzun bir nefes verdi ve yatakta uyumayı özlediğini anladım. Kim özlemez ki? Yer soğuk ve yalnız bir yerdi.

Uykuya dalmadan hemen önce, bana doğru döndü, kolunu belime doladı ve bana sokuldu. Ben de kolumu onun omzuna doladım. Bu yabancı hareket bana çok yasakmış gibi geldi, sanki onun tenine dokunarak ve onunla rahatladığım için cezalandırılacağım gibi. Bruggarlara sevgi gösterilmesinin gerekmediğini ve kadınların bunu hak etmediğini öğrenmiştim. Ama artık umursamıyordum. Onun sıcaklığını içime çektim. Kollarımda çok iyi hissediyordum, sanki oraya aitmiş gibi.

Ama ikimiz de ait olmadığımızı biliyorduk.

On Dördüncü Bölüm

OPHELIA

Güneş doğmadan önce Alex'in kollarında uyandım. Kafamı çevirirken zincirimin sesini çıkarmamaya çalıştım ve nasıl uyuyakaldığımı fark ettim. Yanımda horluyordu ve ikimiz de onun yatağındaydık. Kollarından biri beni sarmıştı, benimki de onun beline dolanmıştı. Boynumdaki zincir olmasaydı, tutkulu bir gece geçirdikten sonra uyanan bir çift gibi hissederdik... Metalin sürtünmesi, onun esiri olduğumu hatırlattı. Yatağa uzanmış, beni esir alan adamla *sarılmıştım*.

Ondan uzaklaşmaya çalıştığımda, uyanarak kıpırdadı. Uykulu gözleri açıldı ve gerinirken, boxer şortunun altında sertleşmiş penisini gördüm. Bakışlarımı fark etti ve kasıklarının çarşafıla örttü.

"Günaydın," diye fısıldadı. Bu çok normal geldi ve kulağıma çok normal geldi. Eli yanıma değdi ve tüylerim diken diken oldu. Bir yanım ona ateş püskürmek ve bana dokunmamasını söylemek istiyordu. Diğer yanım ise parmak uçlarının tenimde fısıldadığı hissi zevkle karşılıyordu. Nazikti, neredeyse sevgi doluydu.

Aynı zamanda yanılttı. Çok yanılttı.

Cevap vermeden çekildim ve oturdum, ama o omzumu sertçe tutup beni aşağı itti. "Ne oldu?" diye sordu, yeşil gözleri kararmış ve yoğundu.

"Böyle sarılmamız olmaz," dedim ve bir kez daha kalkmaya çalıştım.

"Sana sarılan ben değilim, O," dedi ve beni kendine çekip öptü.

Göğsüne ittim. Dudakları çenemi okşarken, "Hayır," diye fısıldadım.

"Seni istiyorum," diye homurdandı.

Tavana baktım, o beni alırken zihnimde kaybolmaya hazırlanıyordum. Üstüme çıkmayınca, korkuyu gözlerimden silip attım ama ona bakmayı reddettim.

Alex çenemi tuttu ve yüzümü ona doğru çevirdi. "Kafanın içinde başka bir yere gitmeni istemiyorum." Sırıttı, parmakları çenemi okşadı.

"Her şey eskisi gibi olmak zorunda değil."

O eğilip göğsümü öptü. Gunnir'in aynı yere boşaldığını hatırlayınca midem sıkıştı, ama Alex beni yalarken umursamıyor gibiydi. Parmakları düğmelerimi açtı ve ağzı meme ucumu yakaladı. Onu durdurmak istedim çünkü beni öpmeyi hak etmiyordu. Duygularımız olamayacağını söylemişti, bunun ne kadar ölümcül olacağını tekrarlamıştı, ama yine de orada, sanki ben onun tutsağı değilmişim gibi davranıyordu.

Eli karnıma indi, daha aşığı inmeden yakaladım. "Bana yüklememen gereken bir yük yüklüyorsun. Bundan zevk almamı söylüyorsun, ama bu cehennemi zevk alamam."

Alex yanağımdaki saçları okşadı. "Cehennemde olduğumuzu biliyorum, ama her şey ateş ve kükürt olmak zorunda değil. Her zaman yanmak zorunda değil."

"Belki seni yakmıyor Alex, ama ben yanıyorum."

Çenesini göğsüme dayadı. "Sana cenneti veremem, ama cehennemi bazen iyi hissettirebilirim."

"Bu şeytanla anlaşıma gibi."

"Belki," dedi, gömleğimi açarak karnıma öpücükler yağdırırken. "Ama şeytan pazarlık yapmaz."

"Ya hayır dersem, Alex? Yine de alır mısınız?"

Yüzünü yüzüme yaklaştırdı. Üzerimde dururken tüm gücünü hissettim ve aramızdaki sert sıcaklık, daha önce defalarca hissettiğim bir tehditti.

Hayal kırıklığına uğramış bir nefes dudaklarından döküldü ve üzerime yayıldı, gözleri benimkilere baktı. "Seni tekrar içime almak istediğim kadar, dururum. Senin için."

Rahatladım ve nefes verdim.

"Bu, paçayı kurtardığın anlamına gelmez. Sabır bir erdemdir, ama ben erdemli bir adam değilim." Gözlerinde bir fikir parladı ve dudaklarında sinsi bir gülümseme belirdi. "Benimle dama oynayalım."

ALEXZANDER

ama umrumda mıydı? Hiç de değil. Onun ağzını ya da amını almadım, ama boşalmam gerekiyordu ve bunu yaparken damada onun tarafından katledilmek istiyordum. Her hamlesini önceden planlardı ve odaklandığında dudağını ısırması beni deli ediyordu.

"Oyunu getir," dedim ona. "Ama gömleğinin düğmelerini benim için açık bırak."

Yataktan kalktı ve kutuyu dolaptan çıkardı. Karşımda oturup tahtayı hazırlarken gözlerini yerden ayırmadı. İki parça eski karton, pütürlü yatağın üzerinde düzgün durmak istemiyordu ama o, düzgün durana kadar uğraştı. Gözlerim yumuşak ellerine kaydı. Her bir parçayı göğüslerinin yakınında okşadıktan sonra eğilip yerleştirdi. O göğüslerin arasına sikimi soktuğumu hayal ettim. Her yeri sikilesi bir vücudu vardı.

Boxerimin yarıklarından sikimi çıkardım ve oyun oynarken kendimi okşadım. Tam umduğum gibi, eğildi, dudağını ısırды ve her hareketimi inceledi. Kazanma hırsı, her hamlesini yaparken benim mastürbasyon yaptığımı görmezden gelmesini sağladı. Beni yerden yere vuruyordu ve gururu beni daha hızlı okşamaya itti.

Son hareketini bitirir bitirmez, eğildiğinde göğüsleri birbirine yapışırken, koyu renkli saçları soluk tenine değdiğinde, boşaldım. Çoğunu elimle yakaladım, ama bir kısmı tahtaya sıçradı. Gözleri benimkilere çevrildi, çünkü ikimiz de o pisliği kimin temizleyeceğini biliyorduk.

"Dizlerinin üzerine çök ve temizle, O," diye inleyerek söyledim. Ağzı açık kaldı. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım ama o kıpırdamadı. Muhtemelen dizleri hala acıyordu, ama onu yere diz çöktürmüştüm. Elimi eski bir gömleğe sildim, ayağa kalktım ve onu öne doğru ittim. İki elimle saçlarını yüzünden çekip başının arkasına tuttum. Kafasını aşağı doğru ittiğimde dilini çıkardı ve itaatkar bir şekilde spermlerimi yaladı. İğrenerek dudaklarını kıvırdı ama ben buna bayıldım. Gunnir emir verirken onun itaatkarlığını görmekten nefret ediyordum ama benim için bunu görmek hoşuma gidiyordu.

Spermimi yalamaya devam etti. Boynundaki halkadan uzanan zincirle bir köpeğe benziyordu. Aniden göğsümü bir suçluluk duygusu sıktı. Bir köpek olmak için çok güzeldi.

"O," diye fısıldadım ve onu saçlarından kaldırdım. Alt dudağından bir damla sperm sarkıyordu, eğildim ve kendi tuzlu tadımı ağzıma aldım. Onu öptüm, dilinden kalan spermlerin çoğunu benimkine aktardım

dilime aktardım. Beni ağızına aldı ve ben kükredim. Eğer köpek olacaktıysa, ben de onun sürüsüne katılacaktım.

Gözüm kapıya takıldı ve ondan uzaklaştım. Kilit artık kapalı değildi, ama dün gece içeri girdiğimizde kilitlediğimden emindim. Zinciri olduğu için Ophelia'nın kapıya ulaşması imkansızdı. Bu da tek bir anlama geliyordu.

On Beşinci Bölüm

OPHELIA

Bütün gün yatakta kaldık, kaçınılmaz olarak çıkacak olan yüzleşmeden korkarak. Birkaç oyun dama oynadık, ama çoğunlukla sessizce oturduk. O odada sonsuza kadar saklanamazdık ve Alex, akşamın erken saatlerinde nihayet durumu yoklamaya karar verdi.

Yatakta oturup tartışmanın başlamasını beklerken dakikalar saatler gibi geçti, ama bağırışlar ve kırıışlar yerine sadece pencerenin dışında kuşların cıvıltılarını duydum. Geri döndüğünde yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

"Burada değil," dedi, elini saçlarında gezdirerek. "Nereye gitmiş olabilir? Sam'le birlikte bodrumda mı?"

Kafasını salladı. "Hayır, kapı hala kilitli. Hiçbir fikrim yok."

Sanki bizim kafa karışıklığımızı sona erdirmek istercesine, ön kapı gürültüyle kapandı ve ağır ayak sesleri evin önünden geçti. Birkaç saniye sonra, tencere tava sesleri duyuldu ve ardından yanık yemek kokusu geldi.

"Yemek mi yapıyor?" diye sordum.

"Yemek yapmayı bilmediğini sanıyorum. Dışarı çıkıp ne olduğunu bir bakalım. Belki Sam'i mutfakta tutuyordur."

Beni giydirdi ve odadan çıkarken Gunnir'in dikkatini çekmemek için düğmelerimin en üstüne kadar iliklendiğinden emin oldu. Mutfığa adımımızı attığımız anda Gunnir bize neşeyle selam verdi.

"Sonunda bana katıldığınız için sevindim," dedi, yanmış yumurtaları birkaç tabağa yığarken.

Alex ve ben hızlıca birbirimize baktık, sonra dikkatimi kömürleşmiş yumurtalara çevirdim ve kahvaltıyı pişirmem emredilseydi keşke dedim. En azından yenilebilir olurdu.

"Otur kızım," dedi Gunnir, spatulayla bir sandalyeyi işaret ederek.

Boynumdaki tüyler diken diken oldu. Onlarla birlikte yemek yememe asla izin vermezdi, masaya oturmamı ise hiç söylemeye gerek yok. Ancak itaat etmem gerekiyordu, bu yüzden

ve onun seçtiği sandalyeye oturdum. Gözlerim odanın içinde dolaşarak, onun planladığı şeyin bir ipucunu arıyordu.

Tezgahın üstü yumurta kabuklarıyla doluydu ve havada duman bulutları asılı duruyordu. Yumurtaları kızartmak için kullandığı tavanın her yeri siyah bir pislikle kaplıydı ve onu temizlemek için bir haftalık emek harcamak gerekecekti. Gunnir yanıma geldi ve önüme koyduğu tabakta koyu renkli, yapış yapış yumurtaları fırlattı. Gözlerim vücudunda dolaştı, geri çekilirken karnına çarpan kesilmemiş kemerine takıldı. Çirkin yüzüne bakmamaya çalıştım, ama gözlerim ağzına çekildi. Ağzının köşeleri düzensiz, sadist bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Elini uzattı ve çatalı bana doğru itti.

Yemeği ağzıma götürdüm ve dilimi kaplayan kömür tadı yüzünden yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tuttum. Minnettar olmayı hatırlatarak yuttum. Bu muhtemelen Sam'in bütün gün yediğinden daha fazlaydı. Tabii bir şey yiyebilmişse.

Alex, zehirli yumurtaları elinden geldiğince yedi, ama Gunnir her zamanki iştahıyla yemedi. Bunun yerine tabağındaki yemekleri karıştırıp Alex'e bakmaya devam etti. Yumurtaların zehirlenmiş olabileceğinden endişelendim. Beni denklemden çıkarmak için kolay bir yol olurdu. Ama yine de, onların boktan matematik problemlerinin bir parçası olmak umurunda değildi, bu yüzden yemeye devam ettim.

Oturma odasından gündüz televizyonunun mırıldanmaları geliyordu, ama yemek sessiz geçiyordu. Alex yemeğini bitirdiğinde Gunnir sonunda konuştu.

"Öğleden sonra bir geyik vurdum," dedi Alex'e. "Etini bozulmadan dondurucuya koyabilmemiz için onu temizlemen gerekiyor."

Alex çatalını indirdi ve bana baktı.

"Onun için endişelenmeyi bırak," dedi Gunnir sırtarak. "Bruggar soyadına yemin ederim ki ona elimi sürmeyeceğim. Sadece lanet geyiği temizle de karnımızı doyuralım. Arkada, derenin kıvrımının yakınında. Kaçırmazsın."

Alex sandalyesini masadan uzaklaştırdı ve ayağa kalktı. "Onu eve yaklaştırmadın mı?" Gunnir başını salladı. "Tabii ki yaklaştırmadın," diye mırıldandı.

Bu işin gidişatı hoşuma gitmiyordu, ama Alex pek endişeli görünmüyordu. Gunnir bana elini sürmeyeceğini söylemişti ve bu, onun açısından tartışmaya yer bırakmıyordu. Tartışmaya kalkışırsam, Gunnir'e Alex'e ne kadar güvendiğimi göstermiş olurum ve bu ikimiz için de kötü olurdu.

Alex bir ceket giyip kapıya gitti ve evden çıkmadan önce bir kez daha bana bakmaya cesaret etti. Gözlerimle yalvardım. Sözsüzce, kalması için bir neden bulması için yalvardım.

Ama o gitti.

Gunnir mutfak penceresine gitti ve Alex'in silueti ağaçların arasında kaybolana kadar onu izledi. "Bu iş görür," dedi ve buzdolabının arkasından bir şey çıkarıp bana doğru uzattı; ucunda iki sivri uçlu uzun bir çubuktu. "Sana elimi sürmeyeceğim demiştim, ama seni hareket ettirmek için ellerime ihtiyacım yok. Kalk." Bir düğmeye bastı ve uçlardan yüksek bir tıklama sesi duyuldu, ardından parlak bir elektrik arkı oluşarak bir araya geldi.

Pencereden dışarı baktım ve Alex'e bağırmayı düşündüm. Çok uzakta değildi, ama Gunnir'in silahı daha yakındaydı. Yardım çağırmak yerine, titrek bacaklarımın üzerinde durup bir sonraki emri bekledim.

Gunnir koridora doğru işaret etti ve yürürken konuştu. "Alex'le güzel, rahat bir yatakta uyumayı seviyorsun, ha? Şımarık kız."

Başımı salladım.

"Elbette seviyorsun. İkinizi birbirinizin kollarında kıvrılmış halde gördüm. Çok tatlıydınız." Gunnir zincirimi kaparak beni banyonun önünde durdurdu ve gülümsemesi kaşlarını çatmaya dönüştü. "Sana güzel bir yatak göstereceğim, kızım. Küvete gir."

Yutkundum. "Anlamıyorum," diye fısıldadım banyoya girerken. Kafam çok karıştı.

Zinciri kavradı ve beni oturur pozisyona çekti. "Gömleğinin düğmelerini aç," diye fısıldadı, küvetin yanında çömelmiş halde. Ben yapmayınca, sığır çubuğunun ucunu gözüme doğrulttu. Korku sinir sistemimi ele geçirdi ve ellerim, kendimi tamamen ortaya çıkarana kadar her bir düğmeyi aceleyle açtı. Gunnir göğsümü görünce inledi. "Omuzlarını silk. Islanmasını istemiyorum."

Islanmasın mı?

Gömleğimi çıkardım ve göğüslerimi saklamak için dizlerimi göğsüme çektim. "Boxer'ı da," dedi Gunnir, saklamak için çabaladığım şeyi gizleyen iç çamaşırlarımı işaret ederek. Onu da çıkardım ve dizlerimi göğsüme çektim, ama bacaklarımın kapatabildiği alan sınırlıydı.

Gunnir kalan kayışını çözdü ve tulumu dizlerine kadar düştü ve kıvrıldı. Yanımda durdu, karnı kirli beyaz iç çamaşırının dışına sarkıyordu. Eli küçük, sarkık penisine gitti ve bir korku dalgası

beni sardı. Korkudan kırıdayamıyordum, bu yüzden bakışlarımı indirdim ve başımın yanındaki sertleşen penisi görmezden gelmeye çalıştım. Beni tutup ağzıma sokmasını bekledim ve yaklaşan tecavüzden midem bulandı. Alex bu sefer beni kurtaramazdı.

Sıcak bir sıvı göğsüme sıçradı ve burnumu keskin bir koku doldurdu. Akıntı başıma doğru ilerledi ve saçlarımı bir idrar şelalesiyle ıslattı. Midem boğazıma çıktı ve yumurtalar ikinci kez daha kötü bir tada sahip olarak geri geldi. Sıcak sidik ve kusmuk parçaları göğsümü kapladı ve bacaklarımın arasında birikti. Ağlamak için ağzımı bile açamıyordum, çünkü açarsam sidik dilime kadar ulaşacaktı. Gözlerimi ve burnumu korumak için sadece kollarımla başımı kapatabildim. Alex'i zihnimde çağırdım, beni terk etmemesini diledim, beni kurtarması için yalvardım.

Lütfen...

ALEXZANDER

Av bıçağımı mutfaktaki bir çekmecede "kasten" unutmuştum, böylece geri dönmek için bir nedenim olacaktı, ama yine de inandırıcı olmalıydım. Gunnir, bıçağı unuttuğumu fark etmeden önce geyik leşine kadar gittiğimi düşünmeliydi. Ormanın kenarında bekledim, evden çılgılık veya kavga sesi gelip gelmediğini dinledim, ama sessizlik yardım çılgılığından daha sinir bozucuydu. Adrenalin kaslarımda birikip harekete geçmemi sağladı. Ondan güvende olduğunu bilmeliydim.

Eve doğru koştum ve ön kapıyı açarken nefesimi düzenledim. Oturma odasında ya da mutfakta yoklardı ve bodrum kapısı hala kilitliydi. Durup dinledim. Koridordan garip sesler geliyordu ve köşeyi döndüğümde sesin kaynağını gördüm. Gunnir'in tulumu dizlerine kadar inmişti ve küvete işiyordu. Bir eli kalçasında, inleyerek işlemeye devam etti ve sonunda bitti. Bir adım geri attığında Ophelia'yı gördüm, çıplak ve korkudan kıvrılmış bir halde. Sırılsıklam olmuştu.

"Ne oluyor lan?" diye sordum. Aklıma başka bir şey gelmedi.

Gunnir elini Ophelia'ya doğru uzattı ve sanki penisiyle bir şaheser yaratmış gibi elinin eserini gösterdi. "Sadece bu kıza hak ettiği yatağın ne olduğunu gösteriyorum."

Demek haklıymışım. Bizi yatakta uyurken görmüş.

Gunnir kolunu omzuma doladı ve fermuarımı açmaya uzandı. Elini itip kaygan zeminde dengemi kaybettim, ama boynumu tutan eli beni ayakta tuttu. Eli yine fermuarımı açmaya uzandı, ama ben başımı salladım.

"Üzerine işeyin," diye bağırdı Gunnir.

Başım sallanmaya devam etti. Ta ki tuvaletin arkasından sığır çubuğunu çıkarana kadar. O kadar iri ve aptal olmasına rağmen, tamamen salak değildi. İşkence konusunda çok zekiydi.

Umurumda değildi. Çubuğu alacaktım. Üzerine işemeyecektim.

Silahı bana doğru çevirmek yerine, uğultulu çatırtı Ophelia'ya doğru ilerledi. Çılgılık attı, çubuk çıplak tenine yaklaşıırken vücudu titriyordu. Gözleri benimkilere kilitlendi.

"Tamam!" dedim, çatal uçlar ona ulaşmadan hemen önce. "Yapacağım lanet olasıca." "Aferin oğlum," dedi Gunnir, sırtıma bir eliyle vurarak.

Üzerimde asılı duran suçluluk duygusunun perdesinden ona bakamadan fermuarımı açtım. Gözlerimi tavana dikip işemeye başladım. İdrarım seramik ve ete değdi, o da zayıf bir inilti çıkardı. O ses beni mahvetti; Gunnir beni tutmasaydı ayaklarımın üstünde duramazdım. Bitirince beni bıraktı ve dizlerimin üstüne çöktüm.

"Korkak ve fahişesi," diye homurdandı Gunnir, tulumunu çekip bizi banyoda yalnız bırakarak.

Kapı çarptı ve oturmak için güç toplamaya çalıştım. Ophelia hıçkırarak ağlıyordu ve idrar kokusu kabus gibi bir parfüm gibi havada asılı kalmıştı.

"Çok üzgünüm," diye fısıldadım ama beni duymadı. Gözleri bana bilmem gereken her şeyi söylüyordu. Haklı olduğunu. Cehennemde olduğunu ve onu bu cehennemden korumak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, yaklaşan ateş fırtınasını durduramayacağımı. Ve şimdi alevler beni de yakıyordu.

Ophelia sessizleşti, bu ağlamasından daha kötüydü. Şeytanın sidiği içinde oturmuş, kıpırdıyamıyordu. Adrenalin düşüşüyle mücadele ederek, uzanıp duşu açacak kadar güç topladım.

Su duş başlığından dökölerek ikimizi de ıslattı ve soğuk su ona çarptığında ve saçlarını ıslattığında göğsü keskin bir nefesle içeri çekildi. Giysilerimi çıkarmadan küvete girdim ve onu ayağa kaldırmaya çalıştım, ama ellerimde ölü bir ağırlık gibiydi.

"Ophelia, hadi," dedim gergin bir sesle. Sonunda onu ayağa kaldırdım ve yüzündeki saçları ittim. "Tanrım," dedim, güvensizlikle dolu gözlerine bakarak. Benim katılımım onu mahvetmişti ve bu beni mahvetti.

Kollarımdaki ağırlığı hissetmeden onu yıkadım. Saçlarını ovarken bana yaslandı ve iek kokusu idrar kokusunu bastırdı. Temizlenince onu duştan çıkardım, havluyla sardım ve odama götürdüm. Kapıyı kilitledim ve komodini önüne çektim.

Islak giysilerimi çıkardım ve kuru bir şeyler giydim. Arkanı döndüğümde, titreyerek bana bakıyordu. Yatağın üzerindeki battaniyeyi kaldırarak, onun sıcaklığına sığınmasını söyledim ama kıpırdamadı. Yine benden korkuyordu. Yanına uzandığımda ona ne yapacağımı merak ediyordu. Kolunu tuttum, onu yatağa yatırdım ve çıplak vücudunu battaniyeyle örttüm. Gözleri benden ayrılmıyordu, bir sonraki adımda ne olacağını tahmin etmeye çalışıyordu. Yanına uzanmak yerine, zincirini çapa yerine kilitledim ve yere kıvrılıp battaniyeyi üzerime çektim. Battaniyenin kokusu bana rahatlık verdi. Onun kokusu vardı.

Neden olanlardan bu kadar rahatsız olduğumu bilmiyordum. Gunnir ve ben neredeyse tüm kadınlara bundan daha kötüsünü yapmıştık. Onlara yatmadan önce işememizi iirirdik, böylece bütün gece bizim tadımızı alırlardı. Ama Ophelia farklıydı. Yüzündeki yenilmiş ifade, Gunnir ve Adam'ın bana yaptıklarını çok hatırlatıyordu. Gözlerimin önünde, annesine gizlice fazladan yemek verdiği için dışarıda direğe bağlanmış travmatik küçük ocuk haline geldi. Ophelia benim iyi tarafımdı, unutulmaya mahkum edilen tarafım, derimin altında sadece canavarı bırakan tarafım.

Yanımdaki radyatörün uğultusuyla uykuya daldım. Gunnir, ona yatağımı verdiğimi öğrenirse beni öldürürdü, ama lanet olası yerde uyumayı hak eden bendim.

Beni nasıl affedebilirdi? Kendimi nasıl affedebilirdim?

On Altıncı Bölüm

OPHELIA

Ertesi sabah uyanmak, uykuya daldığım kabusun içinde hâlâ mahsur kaldığım anlamına geliyordu. Dün gece olanlar... O anıları bir kez daha zihnime almaya bile cesaret edemedim. Yüzümü çevirip pencereden dışarı baktığımda, dışarısı hâlâ karanlıktı. Yatakta tek başıma olduğumu fark ettiğimde bir an panikledim, ama Alex'in yerden gelen horlaması bana biraz rahatlattı. Üzerime işedikten sonra pek bir şey hatırlamıyordum. Gunnir'in yaptığı şeyden aldığı zevkle çenesinin gevşek bir şekilde sarkması ya da Alex'in katılmak istememesi gibi şeyler hatırlıyordum. Duş almayı ya da Alex'in beni temizlemesini neredeyse hiç hatırlamıyordum, ama tanıdık ucuz sabun kokusu beni daha da rahatlattı.

Yataktan çıkmaya çalışırken zincirim tıkırdadı ve ayağına sürtündü.

"O?" diye fısıldadı, sesi uykudan ağırlaşmıştı.

"Benim," dedim, başucuna doğru kayarak.

Ayağa kalkıp beni teselli etmek için acele edeceğini beklemiyordum. Onun tesellisine ihtiyacım yoktu. O, aldığım iki parçalı altın duşun bir parçasıydı. Benim ne istediğim önemli değildi, bana doğru geldi ve kollarını omuzlarıma doladı. "Çok üzgünüm," diye fısıldadı. Karanlıkta bile, ifadesinde acı olduğunu biliyordum. Sesinden duyabiliyordum, ama sorun değildi, çünkü o da benim kadar kötü hissetmeyi hak ediyordu. "Yapmak zorundaydım. Yapmasaydım, o lanet sopayla seni şok ederdi."

"Öyle olmasını tercih ederdim," dedim.

"Senin... dürtecekti." Alex, sanki şiddetli bir anıya hapsolmuş gibi cümlesini tamamlayamadı. "İnan bana, bunu tercih etmezdin," dedi sonunda.

"Neden ona karşı çıkmıyorsun? Benim için olmasa bile, en azından kendin için yap." Onun dokunuşundan uzaklaştım.

"Anlamazsın," dedi başını hafifçe sallayarak.

Karanlıkta bakışlarımın sıcaklığını hissetmemesine şaşırdım. "Zavallı," dedim alaycı bir şekilde.

Bunu söylememeliydim, ama kelime boğazımdan fırladı ve ne olduğunu anlamadan ona ulaştı. Kardeşinden ne kadar nefret ettiğini ve onun yönetimine karşı nasıl mücadele ettiğini görüyordum, ama bunu değiştirmek için *hiçbir şey* yapmıyordu. Gunnir'in hastalıklı arzularının etrafında dans ederek, en kötüsünden beni korumaya çalışıyordu. Bunu takdir etmiyordum, ama beyaz şövalye olmadığını söylerken şaka yapmıyordu. O, şeytanın pençesiyle savaşıyor bir iblisti, onun ateşini başka yönler yönlendiriyordu. Beni kurtaramazdı. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, şeytan beni ateşe atmanın bir yolunu bulurdu.

Bana onu zavallı dediğim için bedel ödetmek yerine, dişlerini sıkarak benimle konuştu ve kendisi için zor olması gereken bir itidal gösterdi. "Benimle böyle konuşma."

"Yoksa ne? Beni öldürecek misin?" dedim. Yine, onu kışkırtmaya devam etmemem gerektiğini biliyordum, ama dün gece olanlardan sonra, bu hayatı gün be gün sürdürmek istemiyordum. Zaten çok yorgundum. Oradan çıkmanın tek yolu ölümse, olsun.

Cevap vermedi, ben de ısrar ettim.

"Sen ondan daha güçlüsün. Onu alt edebilirsin," diye fısıldadım. Fiziksel olarak Alex'in pek şansı yoktu, ama zekâ olarak onu başından döndürüyordu. Duygusal olarak da daha olgun biriydi. Fiziksel farkları aşmanın yolları vardı. O kabul etmek istemese de ikimiz de bunu biliyorduk.

Yalvarışıma cevap vermek yerine, elini başımın arkasına doladı, saçlarımı yumrukladı ve karanlıkta dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı. Öfkenin vahşi ateşi ondan yayılıyordu, öpücüğü o kadar sert ki, onun nefesinden başka nefes alamıyordum. *Hayır* demek bile imkansızdı. O artık konuşmak istemiyordu, ama benim konuşmam gerekiyordu. Onu itmeye çalışırken ellerim gömleğini sıktı, ama o sadece çıplak göğsüme sıkıca tutunduğum battaniyeyi yırttı.

Beni yere yatırıp bacaklarımın arasına girdiğinde inledim. Onu böyle istemiyordum. Onun kafasının içine girmek istiyordum.

Hayır, onun zihnine girmiştım, ama bu yeterli değildi. Bundan sağ çıkmak için kalbine girmem gerekiyordu. Daha fazla yer kaplamalı ve kardeşi ile olan aile bağını alt etmeliydim.

Konuşmak için ağzımı açtım, ama o dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırarak beni susturdu. Ona karşı tek silahım sesimdi ve savunması beni engellemek için hazırды.

Ellerimi yüzüne koyup onu sıcak ellerimle tuttum. "Konuş benimle, Alex," diye fısıldadım.

"Şimdi değil, O," dedi, ağzını göğsüme indirerek. "Neden korkuyorsun?"

"Gunnir'den korkmuyorum, eğer öyle düşünüyorsan," diye tersledi.

"Gunnir'den bahsetmiyorum."

Alex üzerimden yuvarlandı ve derin bir nefes aldı. "Bu kadar güzel olmana rağmen, anı mahvedebiliyorsun."

Alaycı bir şekilde güldüm. "*Bu mu* anı mahvediyor? Onca şeyin içinde..." "Ophelia."

"Söyle bana. Neden korkuyorsun?"

ALEXZANDER

NE LANET SORU BU? Gunnir'den korkmuyordum, ama o benim en çok korktuğum şeyin aynısıydı: Adam. Ölmüş, bu eşiği geçen ve canlı olarak çıkamayan tüm kadınlarla birlikte kemiklere dönüşmüştü, ama yine de evdeki herkesi etkisi altında tutuyordu. Duvarlarda yürüyen gölgeler bile, onun neden olduğu korku ve acıdan dolayı buraya zincirlenmişti. Adam bir orkestra şefiydi ve biz de onun duymak istediği müziği çalan orkestraydık. Enstrümanlar yerine kadınları çalıyorduk. Çığlıklar, inlemeler, ağlamalar... Hepsi onun senfonisiydi. Şimdi bile, bu ciddi melodiyi durdurmaya çalışırsam hayatım sona erer. Gunnir benim hayatımı almazsa, dünyada en çok değer verdiğim şeyi parçalar.

Ophelia.

O zaman Anladım ki Adam en çok korktuğum şey değildi. Ben sevmekten

Birini sevdiğimde, o benden koparılıyordu. Sevmemek daha iyidir derler. Sevip kaybetmek, hiç sevmemiş olmaktan iyidir, ama bu sözü siktir et. Bunu söyleyen kişi, bunun gerçek anlamını bilmiyordu. Kaybın getirdiği acı verici acıyı anlamamışlardı. Sevdiğim birini kaybetmenin ne demek olduğunu biliyordum ve bu beni mahvetti. Bir daha asla *hiçbir şeyi* veya

kalbime girmesine izin vermeyeceğime yemin ettim. Aşk harika ve güçlü bir şey değildi. Daha çok, yaşamak için çok zayıf düşene kadar bedenimi kemiren bir hastalık gibiydi. Aşk içimdeki parlak parçaları öldürdü ve Ophelia'yı kalbimi kaplayan karanlıktan uzak tutmak için çok uğraşıyordum. Onu sevemezdim, çünkü o zaman o da benden koparılırdı.

"Neden korkuyorsun?" diye sordum, çünkü ona verecek bir cevabım yoktu. "Babam," dedi tereddüt etmeden. "Alkol komasına girdiğinde bile alkol komasına girse bile, o evde aldığım her nefeste hissettiğim korkuyu üzerimden atamazdım."

Bunu hissettim. Gerçekten hissettim. "Ne yaptı?"

"Bana bunu sorma," dedi, sesi o kadar alçaktı ki neredeyse duyamıyordum. "Korkularını sorup sonra kendininkileri sorulduğunda susamazsın." "Sen de pek açık sözlü değildin." Uzun bir süre sessiz kaldı, sessizliği bozmak için sadece saatin tik takları duyuluyordu. Sonunda, titreyerek nefes aldı. "Bana bir babanın yapmaması gereken şeyler yapıyor. İlk başta, annem olmadığımı fark edemeyecek kadar sarhoş olduğunu düşündüm, ama sonra onun hasta olduğunu anladım."

Kalbimin geri kalanı karnıma çöktü. "Bu ne zaman başladı?"

"Olmadığını hatırlayamıyorum."

Zihninde kaybolmakta bu kadar usta olmasına şaşmamalı. Hayatı boyunca pratik yapmıştı.

Bir kez daha titrek bir nefes aldıktan sonra devam etti. "Babamla ilgili tüm bilinçli anılarım cehennem gibiydi ve bunun sebebi sadece bana yaptıkları değildi. Her şeydi. Onun varlığı bile."

Tanrım, ben de öyle hissediyordum. Gözümden bir damla yaş süzülerek kulağıma doğru aktı. Onun içinde kendimi bu kadar çok görmem hiç de şaşırtıcı değildi.

O bendim.

Ve ben, tıpkı o lanet adam gibi, içinde kalan tüm iyi şeyleri yok etmeye kararlıydım. Tıpkı babası gibi.

Yüzümü duvara çevirdim, sanki ona bakmazsam beni kör edecek parlak bir ışık varmış gibi. Çok yakındı. *O* çok yakındı. Onu kalbimden uzak tutmak için mücadele ediyordum, ama o, yarattığı lanet çatlaklardan bana yansıyan görüntüm gibi, içeri girmeye çalışıyordu.

Suçluluk duygusu beni saldırdı, göğsümde bir canavar gibi ağırlaşarak içimdeki yumuşak kısımlara ulaşmak için beni parçaladı. Onun en çok korktuğu adamdan daha iyi değildim. Zorlanmaya karşı çok dirençliydi çünkü orası onun

eviydi. Ve ona zorla sahip olmak benim evimdi. Oradan taşınmak zorundaydık. Bir şekilde, sonsuza kadar evimizi terk etmek zorundaydık.

"Ophelia," diye fısıldadım. "*Senden* korkuyorum."

Dirseklerinin üzerine oturdu ve karanlıkta bile yüzündeki şaşkın bakışları hissedebiliyordum. Zayıf ay ışığında, gözlerim kapalı olsa bile, kaşlarının arasındaki kırıışıklığı görebiliyordum. Bunu açıklamak zordu. Ondan fiziksel olarak korkmuyordum, ama onun altında ne olabileceğimden korkuyordum. Kendine ölümcül yaralar açmadan beni cehennemin derinliklerinden nasıl çıkarabilirdi?

"Anlamıyorum," dedi. "Sana beni korkutacak ne yaptım?"

"Hayatım boyunca bildiğim her şeyi alt üst ediyorsun. Onlarca yıllık şartlanmamı parçalıyorsun. Bu çok korkutucu. Bir şeyler hissetmek, hiçbir şey hissetmemekten daha kötü."

Yine yanıma uzandığında yatak çöktü. Bir süre sessiz kaldı ve konuşmaktan yorulduğunu sandım, ama sadece bir sonraki sözlerini düşünüyormuş. "Katılmıyorum. Her şeye karşı duyarsızlaşırsak insanlığımızı yitiririz. Küçük ve önemsiz bir şeye indirgeniriz."

"Beni ne olarak görüyorsun, O? Bir avcı mı? Şeytan mı? Ne?"

Yatağın altında gıcırtı duyuldu, bana dönmek için yanına döndü. "İlk başta seni bir kötü adam olarak görmüştüm, ama aslında senin de koşulların kurbanı olduğunu anladım."

Alaycı bir şekilde güldüm. "Saçmalık."

"Saçmalık değil. Bu evde olmasaydın yaptıklarını yapar mıydın?"

Kahretsin. Söylemesi zordu. Adam beni hırdavatçıya götürüp boyunlarında ve ayak bileklerinde zincir olmayan kadınları görene kadar hiçbir şeyin yanlış olduğunu düşünmemiştim. Yüzlerinde gülümsemeler vardı. Mutlu görünüyorlardı. Evdeki kadınların neden zincirli olduğunu sorduğumda, kaçmamaları için olduğunu söylemişti. Annem soru sormamamı söyleyip duruyordu ama Adam beni dövse bile durduramıyordum. Sonunda beni susturdu.

O benim sesimi sustursa bile, zihnim diğer insanların yabancı yaşam tarzlarına takılıp kalmaya devam ediyordu. Hayvanat bahçesindeki kasvetli kafeslerdeki üzgün ayılar gibiydim, vahşi doğada ayılar nasıl yaşıyor görene kadar kendi yaşam tarzımın doğal olmadığını fark etmemiştim. Etrafımdaki her şeyin

yalan olduğunu fark etmedim. Ama kafesteki bir ayı gibi, doğal ortamda hayatta kalmak için gerekli donanıma sahip değildim. Bu parmaklıkların arkasında güvenlik vardı. Ama başından beri kafese kapatılmasaydım hayatta kalabilir miydim?

Asla Gunnir ya da The Man olamayacağımı biliyordum, ama şeytanın kendisi tarafından eğitilmeseydim, bir kadın dokunuşuma direnirse sikim seğirir miydi? Bu çok normal geliyordu. İnsanların birinin yardım ılığı duyduğunda hissettiklerini böyle hayal ediyordum, ama onların yardımına koşmak yerine, onlara daha fazla zarar verme dürtüsü hissediyordum. O psikoloji öğrencisi bana ne öğretmişti? Doğa mı, yoksa yetiştirilme tarzı mı? Yetiştirilme tarzım, olabileceğim kişiyi gerçekten boğmuş olabilir miydi?

Bilmiyordum. Asla
bilemeyecektim. "Buna cevap
veremem," dedim.

Parmakları cildimde gezindi, karanlıkta yara izlerimi buldu. "Eğer gerçekten o olsaydın, vücudunda bu izler olmazdı. Seni bu hale getirmek için seni dövmeleeri gerekmezdi."

Tartışmak için ağzımı açtım ama o haklıydı. Benim neler çektiğimi biliyor muydu? Bileğini tutup elini dizlerime götürdüm. "Buradaki izler pirinçten." Zincirini tutup salladım. "Bu senin zincirin olmadan önce benim zincirimdi."

Karanlık gökyüzündeki bulutlar dağıldı ve ay ışığı yüzüne vurdu, alt dudağındaki somurtkanlığı ve yanağından süzülen gözyaşını aydınlattı.

"Bunların hiçbirisi benim haline gelmemi mazur göstermez," dedim. "Hatırlayamıyor olsam da, bir noktada bir seçim şansım olduğundan eminim." Yatağın kenarına oturdum ve eli bir an fazla derimde kaldı. Yere geri dönüp battaniyeye sarıldım, uyumaya çalışmak için.

Ophelia dönünce zinciri tıkırdadı. "Ne istersen düşün Alex, ama Gunnir olmasaydı kadınları esir almazdın, buna inanmıyorum."

Haklı olsa bile, zamanda geriye gidip geçmişı yeniden yazamazdık. Küçük kafeslerinde çıldırmak üzere olan ayılar gibi, biz de sadece kendimiz olabilirdik.

On yedinci bölüm

OPHELIA

Güneş doğana kadar dönüp durdum. Karanlık sabah saatlerinde yaptığımız konuşmadan sonra, Alex'e benimle yatakta kalmasını *neredeyse* söyleyecektim. Yanımda onun sıcaklığını hissetmeyi çok istedim, ama onu bırakmaya karar verdim. Kafası çok karışık görünüyordu, çocukluğundan hatırladığım anıları gözünün önüne getiriyordu. Sürekli bir kargaşa içindeydi, iyi tarafıyla kendisine aşıl原因an tüm kötülükler arasında kalmıştı.

Kalktığımda, o hala derin uykundaydı, o gece o zeminde benim tek rahatlığım olan battaniyenin altında kıvrılmıştı. Zincirimin ses çıkararak onu uyandırmaması için elime aldım. Gunnir'in evde hareket ettiğini duymamıştım ve tüm bu tırnak olayı ile son zamanlarda yaşanan sorunların birleşerek Sam'in ölümüne neden olduğunu düşünerek endişelendim. Kendimi asla affedemezdim. Bodrumdan kaçmaya o kadar odaklanmıştım ki, eylemlerimin ona nasıl etki edebileceğini düşünmemiştim.

Çıplak vücudumu battaniyeye sardım ve ayaklarımla yere indim, bakışlarım dolap ile yatak odasının kapısındaki şifonyer arasında gidip geliyordu. Silahı alıp Alex'i, sonra da odaya girdiğinde Gunnir'i öldürmek çok kolay olurdu. Bacaklarım titriyordu ama dolaba doğru bir adım attım. Kendimi kurtarıp Sam'e yardım edebilirdim. Bu korkunç durumu sona erdirebilirdim...

Huzur içinde uyuyan Alex'e baktım ve kendimi yere yapışmış buldum. Yumuşak sabah ışığı saçlarına düşüyor ve güçlü çenesini aydınlatıyordu. Dudakları, birkaç saat önce benim dudaklarıma bastırmış olan dudaklar, her nefes alışında hafifçe aralanıyordu. Bana zorla sahip olan adam gibi görünmüyordu. Beni koruyan adam gibi görünüyordu.

Bunu yapamazdım. Durumum ne kadar kötü olursa olsun, onun gerçekte kim olduğunu öğrenme şansı olmadan hayatını almayı düşünemezdim. Yatak odasının kapısına döndüm. Başka bir yol olmalıydı.

"Ophelia?" Uykulu sesi beni olduğum yerde dondu. Uzanıp yatağın yanındaki masanın üzerinde duran lambayı yaktı. "Ne oluyor?"

neler

oluy "Bir ses duydum," diye fısıldadım.

or?" Alex oturdu ve duruşu sertleşti. "Gunnir?"

"Bilmiyorum." Başımı salladım. Hiçbir şey duymamıştım, ama ona az önce kafasını uçurmaktan vazgeçtiğimi söyleyemezdim.

Alex zincirimi açtı, ayağa kalktı ve komodini kapıdan uzaklaştırdı. Eli kapı koluna ulaşmadan, gözleri battaniyeye sarılmış vücuduma kaydı. Şu anki kıyafetlerim Gunnir'i çılgına çevirirdi, bu yüzden çekmeceyi karıştırdı ve bana başka bir boxer ve tişört uzattı. Kapıyı açtı, dışarı baktı, sonra banyoyu işaret etti. Tuvalete koştum ve işeyebilmek için boxer'ı indirdim. Alex'in yakınımda olduğumu umursamadığım günler geride kalmıştı. Saatlerdir tutuyordum. Alex bana bakmak yerine porselen lavaboya baktı. Gözlerim küvete düştü ama başımı salladım, o sidik dolu anıyı bir saniye bile olsa yeniden yaşamak istemiyordum.

Ayağa kalktım ve ellerimi yıkamak için onun yanından geçtim. Tuvalete gitti ve idrarının suyla çarpma sesi beni bir kez daha küvete geri gönderdi. İşini bitirdiğinde bana bakmadı. O da o anıyı unutmak için mücadele ediyordu.

Pencerenin yanında bir kuşun sabah şarkısını söylediği sesine doğru mutfığa girdik. Gunnir'in yemek pişirme dağınıklığı hala tezgahları kaplıyordu. Kimse söylemeden temizlemeye başladım. Hoşuma gitse de gitmese de, o cehennem çukuru hala benim evimdi ve bir domuz ahırında yaşamak istemiyordum.

Gunnir'in ağır ayak sesleri koridordan yaklaştı ve elimdeki tavayı ovma hareketini durdurdum. Kendimi sakinleştirmeye çalıştım ama her yerim titriyordu. İkinci bir ayak sesi duydum ve dönmeye korkarak gözlerimi öne diktim.

"Bir oyun oynamak istiyorum," dedi Gunnir, elindeki zinciri sallayarak.

Sam? Eğer Gunnir'in yatak odasından getirilmiş olsaydı, cehennemin tam ortasında olurdu. Şeytanın acımasız pençelerinden bir kol mesafesinde olurdu. Arkamı dönüp ona baktım. Gözlerinin etrafındaki deri siyah ve mavi lekelerle kaplıydı ve daha fazla kilo veremeyeceğini düşünmüşsem, yanılmışım. Dilini çatlamış dudaklarını ıslatmaya çalıştı ama işe yaramadı.

Dikkatini çekmeye çalıştım ama gözlerime bakmadı. Yutkundum ve süngeri bıraktım. Kimse konuşmadı ve Gunnir

ne tür bir oyun oynayacağını açıklamadı. Alex'in yüzündeki ifade, bunun eğlenceli bir oyun olmayacağını söylüyordu.

"Kimse bana ne oynamak istediğini sormayacak mı?" diye sordu Gunnir.

"Havamda değilim, Gunnir," dedi Alex, kollarını göğsünde kavuşturarak.

Gunnir'in sadistçe sırıtışı, başkalarının oynamak isteyip istemediğini umursamadığını gösteriyordu.

O oynamak istiyordu ve tek önemli olan buydu. Sam'i de peşinden sürükleyerek dolaplara doğru yürüdü ve alt raftan iki tabak aldı. Zinciri yumruğunda sıkıca tutarak Sam'i masaya götürdü ve tabakları iki sandalyenin önüne yan yana koydu. "Dostça bir yemek yarışması yapmaya ne dersiniz?"

Alex başını eğdi. "Ne yiyeceğimize bağlı."

"Biz değil. Onlar," dedi Gunnir, Sam ve beni işaret ederek.

Tanrım, diye düşündüm ve bir adım geri çekilmeye çalıştım, ama gidecek yer yoktu. Gunnir zincirimi yakaladı, Sam'i ve beni yere çivilere sürükledi ve bizi oraya kilitledi. Dizlerimizin üzerine çökmemizi işaret etti ve biz de itaat ettik.

Gunnir Alex'i bizden uzaklaştırdı ve ben Sam'e döndüm. "Özür dilerim," dedim. "İyice düşünmedim."

"Söyleme, Ophelia. Ben de aynı şeyi yapardım," diye fısıldadı ve başını salladı.

Gözlerim bir harekete takıldı. Alex ve Gunnir sessizce tartışıyorlardı. Gunnir ara sıra bize doğru parmağını işaret ediyordu ama hareket eden dudaklarından çıkan kelimeleri duyamıyordum. Gunnir kucağını işaret etti ve sonra beni gösterdi. Alex başını salladı. Bunun için tercümana gerek yoktu. Ayrıldıklarında midem düğümlenmişti.

Gunnir arka kapıdan evden çıktı, Alex elindeki fincanlardan birini tuttu ve bana doğru adım attı. Diz çöktü ve arkasına baktıktan sonra bana doğru eğildi. "Bunu sevmeyeceksin, ama ilk fikirden daha iyi."

Gözlerimi kapattım. "Ne olacak?"

"Dedi gibi, yemek yeme yarışması. Tabağını ilk bitiren..." Gözlerimi kısarak baktım. "Tabaktan neyi temizleyeceğiz?"

Alex'in bakışları düştü. "Gel."

"Ne?" dedim, çok yüksek sesle.

"Sesini alçalt, Ophelia." Dudakları sıkılaştı. "Sana söylediklerimi hatırla. Yaptığım her şey senin için daha iyi bir anlaşma elde etmek için. Gunnir

bizim yerlerimizi değiştirmemizi istedi, ama ben senin Gunnir'in payını almanı istemiyorum. Sen benim payımı alacaksın."

Omuzlarımı silktim ve iç geçirdim. "Eh, o kadar da kötü değil. Daha önce de senin menini yutmuştum, yeni bir şey değil."

Beni öpmek istiyor gibi görünüyordu ama kendini durdurdu. Gunnir böyle bir şey görürse oyunun kurallarını değiştirirdi.

"Kaybedersem ne olacak?" diye sordum.

Öne eğildi ve alnını alnıma dayadı. "Kaybetme."

ALEXZANDER

"OYUNA HAZIR MISINIZI" Gunnir arka kapıyı kapatırken bağırdı.

Ophelia'dan uzaklaştım, otururken ellerimi pantolonuma sildim. Arkanı döndüğümde midem sıkıştı. Gunnir sağ elinde bir damgalama demiri tutuyordu. Ophelia'nın bu oyunda yer almasını istemiyordum, ama ona kazanması için en iyi şansı vermiştim. Gunnir'in menisini yemeye zorlansaydı, hiç şansı olmazdı.

Gunnir diğer tabağı aldı ve kızların önüne ağır bir gürültüyle diz çöktü. Tabağı önüne koydu ve tulumunun fermuarını açtı. İç çamaşırından sikini çıkardı ve Ophelia'ya bakarak onu okşadı.

Ophelia'nın damgalanma riski varken boşalmak zor olacaktı, ama yine de pantolonumun fermuarını açıp sikimi çıkardım. Denemeliydim. Ancak Ophelia'nın bana bakışları yüzünden sertleşemedim. Onun çaresizliği, Gunnir'in sikini çekmesinden daha fazla beni çekiyordu.

Gunnir inledi. "Hadi kızlar. Bizi sertleştirin." "Nasıl?"

diye sordu Sam.

"Öpüşün," diye homurdandı.

Ophelia ve Sam birbirlerine baktılar ama ikisi de kıpırdamadı.

Gunnir yanımda gerildi ve sikini çekmeye devam etti.

"Devam et, Ophelia," dedim. Sevgi dolu bir şekilde konuşmadım, ama o ne yapması gerektiğini biliyordu ve benim ona yardım etmeye çalıştığımı, hoşuna gitmese de

Ophelia iyi bir kız gibi rolünü oynadı, eğilip dudaklarını Sam'in dudaklarına bastırdı. Bu çok zorlamaydı ve bana hiçbir faydası olmadı, ama Gunnir için çok etkili oldu. Önümde olanlardan tahrik olmak yerine, zihnim Ophelia'nın anılarına daldı. Dama oynarken daha iyi bir hamle yapabileceğini fark ettiğinde nasıl sinirlendiğini. Benim taşlarımdan birini almak için eğildiğinde göğüslerinin nasıl sallandığını ve birbirine yaklaştığını. Bu beni sertleştirdi ve onun böyle cinsel olmayan bir şey yaptığını düşünerek kendimi okşadım. Beni tahrik eden şey, Ophelia'nın sadece kendisi olmasıydı.

Gunnir'in eli hızlandı ve boşalmak için tabağı kaldırdı. Ophelia'yı düşünmeye odaklandım ve boşalırken tabağın üzerine eğildim. Gunnir doygun bir iniltiyle tabağını Sam'e doğru itti ve kızlar öpüşmeyi bıraktı. Ben de tabağımı Ophelia'nın önüne ittim.

Gunnir tulumunu ilikledi ve ayağa kalkarken dengede kalmak için televizyon sehpasını tuttu. Ben dizlerimin üzerinde kaldım. Bir an fincanlara baktı ve çift çenesini kaşıdı. "Hayır, bunun işe yarayacağını sanmıyorum."

Ophelia'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve bana baktı, ama ben ona bakmadım. Gunnir'in aklındaki şey onu mahvedecekti ve ben bunu görmek istemiyordum.

"Alex, bir yemek yarışması düşünürsen, yarışmacılar bundan daha fazlasını yemeleri gerekir, değil mi?" Bana bok yiyen sırtışını çevirip buzdolabına doğru yürüdü. "Yani, o kızlar bunu iki dil hareketiyle yiyip bitirirler. Bunda sporluk yok."

Eli kırık kulpu tutmadan önce, aklından ne geçtiğini anladım.

Vücudunun üst kısmı buzdolabının kapısının arkasında kayboldu ve bir süre karıştırdı. Ne aradığını çok iyi biliyordu. Kızları daha fazla işkence etmek için zaman kazanıyordu.

Ophelia'nın farkına varmasıyla dudaklarından küçük bir inilti kaçtı. Gunnir'in ihtiyacı olan tek teşvik buydu. Bir elinde mayonez kavanozu, diğer elinde kola şişesiyle ayağa kalktı.

"Doğru," dedi Ophelia'ya. "Bu kavanozu hatırlıyorsun, değil mi?" Kavanozu havada salladı ve içindeki yapışkan içeriği camın kenarına sıçradı.

Ophelia gözlerini kapattı.

Çekmeceleri karıştırdı ve iki ölçü kabı çıkardı. Bana döndü. "Bir bardak yeter mi sence?"

Ben fincan tabağına baktım. "O küçük tabaklar bir bardak dolduramaz, dökülürse yerleri temizlemek zorunda kalırız."

"Onlar bunun için var," dedi Gunnir, kızları işaret ederek. "Yere dökülse de dökülme de hepsini yemeleri lazım."

"Yarım bardak yap Gunnir. Lanet olsun."

Gunnir gözlerini devirdi ve pes etti. Kola şişesini sıkıdığına, içindekiler kalın damlalar halinde akmaya başladı. Aynı şeyi mayonez kavanozunda da yapmaya çalıştı, ama yapışkan kıvamı kavanozu bırakmadı. "Siktir," dedi Gunnir. Kola şişesini yere koydu, çekmecedan eski bir lastik spatula aldı ve kavanozun kenarlarını kazıyarak içindekileri diğer bardağına döktü. Benimkini hangi bardağına koyduğuna dikkat ettim. Tahmin ettiğim gibi, bardağını Ophelia'nın tabağının üzerine eğdi.

"Yanlış olan, aptal," dedim.

Gözlerinde, umduğum gibi öfke parladı. Onu yeterince kızdırabilirsem, oyunu bırakıp doğrudan bana saldırabilirdi. Ama bu sefer işe yaramadı. Yüzümü yumruklamaktan çok bu iğrenç oyunu oynamak istiyordu. Bardakları değiştirdi ve eski menimi doğru fincan tabağına döktü.

"Tamam, bayanlar, ellerinizi arkanızda tutun."

Birbirlerine gizlice bakiştılar, sonra ellerini arkalarında birleştirdiler, derin bir nefes aldılar ve fincanlara yaklaştılar.

"Tabağını ilk temizleyen kazanır. Kaybeden damgalanır," dedi Gunnir.

Ophelia'nın gözleri bana kaydı. Kafamı salladım. Ona şaka yapmıyordum.

ona kaybetmemesini söylediğimde şaka yapmıyordum.

"Hazır... başla..." Onun çarpık kahkahası gerginliği bozdu ve kızlar, yemek emrini bekleyen köpekler gibi tabaklarının üzerinde asılı kaldılar. "Başla!" Gunnir ellerini çırparak bağırdı.

Ophelia tereddüt etti, saçları tabağına düştü ve ben onu cesaretlendirmek için kendimi zor tuttum. Onun mükemmel teninin "B" harfiyle damgalanmasını görmek istemiyordum. *Hadi, O*, diye içimden bağırdım.

Ophelia tabağını yaladı ve midesinin sarsılmasıyla benim de midem sıkıştı. Soğuk spermim çenesini kaplarken o kusmama engel olmaya çalıştı. Gunnir'in iğrenç teşviklerini duymazdan gelerek Ophelia'ya odaklandım. Sam, kimin önde olduğunu görmek için ona yan gözle bakmaya devam ediyordu. İkisi de burunlarından nefes almıyordu ve

ağızlarından yalamalar arasında hava fişkırıyordu. Ophelia, Sam'den bir saniye önce oturdu, ikisinin tabağı da parlak bir şekilde temizlenmişti.

Gunnir zincirinden tutup kilidi açtığında Sam inledi. Onu mutfağa sürükledi, ocakta demiri ısıttı ve oyunun kaybedenine cezasını verdi. Ophelia, Sam'in çığlıklarına kulaklarını tıkadı ve ben de kendi kulaklarımı tıkama dürtüsüne karşı koymak zorunda kaldım, ki bu garipti çünkü daha önce onların çığlıklarından hiç çekinmemiştim.

Yanık et kokusu havayı kapladı ve üzerimizde asılı kaldı. Karışıklık içinde Ophelia'yı yakaladım, zincirini açtım ve onu güvenli bir yere götürdüm, ama yürürken geriye bakmaktan kendini alamıyordu.

Onu yatak odasına götürdüm, kapıyı kapattım ve onu kapıya ittim. Yapışkan saçlarını geriye attım ve akan gözyaşlarını sildim. "Çok iyi yaptın," dedim. "Çok iyi bir kızsın." Vücudu sallanmayı bırakana ve diğer odadaki çığlıklar dinene kadar onu kendime çektim. Yüzünü kaldırdım, çenesini avucumun içinde dengeledim.

"Onun kazanmasına izin vermeye çalıştım," dedi hıçkırıklar arasında. "O çok şey yaşadı. Bu cezayı onun yerine çekebileceğimi düşündüm, ama o izin vermedi."

Tereddüt. Sam'in onu izleme şekli. O ana kadar Ophelia'nın ne kadar cesur olduğunu hiç fark etmemiştim. Onu göğsüme çekip, hıçkırıkları dinene kadar sarıldım. "Gerçekten damgayı kabul edecek miydin?" diye sordum.

Omuzlarını silkti ve bana karşı zayıf bir gülümseme attı, ama gözyaşları bu gülümsemeyi çok boşaltıyordu. "Ben zaten seninim ve zaten yaralarım var. Onları göremezsin, ama oradalar. Bir tane daha ne fark eder?"

Onu kendimden uzak tutarak gözlerine baktım, bu oyunun onu kırmış olmasından, Gunnir'in zulmü altında ruhunun sonunda ezilmiş olmasından korkuyordum. Ama karşımda gördüğüm kırık bir kadın değildi. Gözyaşları gözlerindeki ışığı sönmüşleştirmişti, ama hala parlıyordu. Ama daha ne kadar dayanabilirdi?

Bana baktı, alt dudağı titriyordu, gözleri daha fazla gözyaşı ile dolmak üzereydi. Titreyen ellerle gömleğinin kenarını tuttu ve vücudundan çekerek sadece boxer şortu kalana kadar çıkardı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum. Bu bir tür test miydi? Öyleyse, bu haksızlıktı. Başaramazdım.

"Seni istiyorum, Alex," diye fısıldadı. "Sen beni aldığında zihnimde başka yerlere gidiyorum çünkü etrafımda olanlardan kaçmam gerekiyor."

Şimdi de kaçmak için birine kendimi teslim etmem gerekiyor." Bir adım öne çıktı, çıplak göğüslerini bana bastırdı ve benim hamle yapmamı bekledi.

Karşımda, sadece benim boxerımı giymiş duruyordu ve hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim. Gözlerim vücudunda dolaştı ve gözlerine baktığımda, dama oyunumuzu bitirecek son hamleyi yaptığı zamankinden daha kendinden emin görünüyordu. Ona ihtiyacı olan şeyi verecektim. *Benim* ihtiyacım olan şeyi.

Belinden tutup onu kendime doğru çektim ve yatağa otururken bacaklarımın arasında durmasını sağladım. Parmaklarımı boxer şortunun bel kısmına takıp uyluklarından aşağı doğru çektim. Dudaklarım karnının alt kısmına indi ve dilimle hassas cildini yaladım. Onu kucağıma çektiğimde dudaklarımı dudaklarına yaklaştırdım, eski meninin tuzlu kalıntılarını tattım ve o üzerimde otururken tek düşünebildiğim onun isteğiydi.

Beni istiyor.

Evet, sanki onu rahatsız ediyormuşum gibi davranıyordu, ama umurumda değildi çünkü daha önce hiç kimse tarafından istenmemiştim. Hiçbir şekilde. Ve o, onu ne kadar istediğimi biliyordu. Her zaman onu ne kadar istediğimi. Bencilce.

Ama onun için daha az
bencil olacaktım.

Kalçalarını kaldırdı ve ben de boxerımı çıkardım ve kendimi hizaladım, böylece o kendini üzerime indirebilirdi. O benim uzunluğum boyunca kayarken inledim, beni sıcak amıyla sardı ve her santimimi içine aldı.

"Siktir, O," diye homurdandım.

Başı boynumun kıvrımına düştü ve yapışkan saç uçları dudaklarıma değdi. Saçlarını ağzıma çekip, orada olanların her izini silerek onu temizledim. Saçlarını bıraktığımda, spermim yerine tükürüğümle ıslanmıştı. Saçlarını omzunun üzerinden çekip kalçalarını kaldırarak onun kalçalarına doğru ittim. Bu ham samimiyet, utançtan bağırsaklarımı sıkıştırdı. Bu, doğru olduğu kadar yanlış da geliyordu. Benim varlığımın her şeyine aykırıydı. Bu yakınlık, Ophelia'dan önce bildiğim her şeyle çelişiyordu. Kadınlar kullanılırdı. Köpeklerden pek de üstün olmayan ruhsuz yaratıklardı.

Ama bu bir yalandı. Ophelia'nın içinde bir ruh vardı ve o ruh beni çağırıyor, kendi ruhumu bulmam için cesaretlendiriyordu. Onun vücudunu, her bir kıvrımını takdir ederken kullanabilirdim.

Onun.

Onunla buluşmak için kendimi kaldırdım ve o üzerime çöktü. Ellerim kalçalarına düştü ve bedenlerimiz hiç konuşmadığım bir dil konuşmaya başladı. Hiç bir kadını böyle kucağıma almamıştım, kendi hızıyla ve baskısıyla zevk peşinde koşan. Onu bu kadar az kontrol edebilmek bana yabancı geldi, ama bilinmeyeni memnuniyetle karşıladım.

Gözlerim kapıya kaymaya devam ediyordu, Gunnir'in içeri dalıp neler olduğunu görmesini bekliyordum. Ophelia kucağımda, kadife duvarları bana sıkıca sarılırken, bana sürtünüyordu. Vücudumuzun üzerinde böyle bir tehdit varken bile, durmak istemiyordum.

"Geliyor musun, O?" diye sordum, ama cevabı biliyordum. Heyecanlı kalp atışlarını sikimin etrafında hissediyordum. Gerginlik ve sıkılaşma, sikimin tabanını sıkıştırarak kendi orgazmımı ileriye doğru itiyordu.

"Evet," diye nefes nefese cevap verdi.

"Benimle gel," diye homurdandım, kalçalarımı kaldırarak ona sürtünebileceği sağlam bir şey verdim, bizi asla geri dönemeyeceğimiz bir uçurumun kenarına götürdüm. "Penisimin etrafında ilk kez boşaldığını hissetmek istiyorum. Bunu hissetmem gerek."

Spazmları durduğunda ve omzuma karşı inlemeleri sustuğunda, onu kucağımda tutarak, mümkün olduğunca uzun süre içinde kalmaya devam ettim. Ama o anın tadını çıkarmak için zaman yoktu. Gunnir gelip ne yaptığımızı görürse, ikimizin de başını belaya sokardı.

"Senin için kapıları nasıl açacağımı bulacağım, O." Başının üstüne öptüm. "Söz veriyorum."

On sekizinci bölüm

OPHELIA

Gunnir kapıdan içeri daldı ve bizi uyandırdı. Bizi yatakta birlikte görünce dudakları tiksintiyle kıvrıldı.

Alex oturup gözlerini ovuşturdu. "Ne oluyor, Gunnir?"

Gunnir bana bir elbise fırlattı ve makyaj malzemelerini yatağın önüne attı.

"Bu gece parti var." Yüzündeki tiksinti ifadesi kayboldu ve yerine grotesk bir sırıtiş belirdi.

Battaniyeyi çıplak göğsüme sıkıca sararak, elbiseyi yerden kaldırıp yatağın üzerine bıraktım. Alex'e döndüm ve daha ileri gitmeden bunu durdurması için sessizce yalvardım. Alex yanımda gerildi ama olduğu yerde kaldı. Gunnir bu anlaşmazlığı hissetti ve tatlı ses tonunun aksine bana sert sözler söyledi. "Bundan kurtulabileceğini sanma. Bunu yapmak istersen umurumda değil. Ben istiyorum." Gülümsedi. "Şimdi makyajını yap güzelce yap."

İçimden bir ses bunun benim için bir parti olmadığını söylüyordu. Hiçbir zaman bir parti olmayacaktı.

"Alex, o zavallı kışını yataktan kaldır ve bana yardım et," diye bağırdı Gunnir

. Alex kıpırdamayınca, koridordan "Şimdi!" diye bağırdı.

Alex omzuma güven verici bir şekilde sıktı ve çıktı. Kapı arkasından kapandığında, jöle gibi bacaklarımın üzerinde ayağa kalktım ve elbiseyi tekrar kaldırdım. Ucuz, siyah dantelli bir elbiseydi ve çok kısaydı. İnleyerek dağınık makyaj malzemelerini karıştırdım. Restorandaki geceden beri makyaj yapmamıştım ve bu markaları ya da renkleri asla seçmezdim. Ucuz pudra çok açıktı, maskara muhtemelen gözlerimi enfekte ederdi ve rujun rengi çok gösterişli bir kırmızıydı.

Flanel gömleğimi çıkardım ve elbiseyi giydim, eteği bacaklarımın birleştiği yerin hemen üstünde duruyordu. Daha fazla örtücü iç çamaşırlarım vardı. Aynaya baktım ve

maskara kapağını açtım. Benden önce kaç kişinin kullandığını merak etmeden edemedim. Kaç kişi gözlerinin etrafında topaklanmış maskara ile ölmüştü? Kırpiklerime sürdüm ve kırpiklerim yukarı doğru kıvrılarak mavi gözlerimin etrafında yayıldı. Saçlarım, önce taramadan yıkadığım için birbirine dolanmıştı. Elimi saçlarımın arasından geçirerek dolanıkları açmaya çalıştım ama işe yaramadı. Kendimi hissettiğim kadar dağınıktım. Pudra ve rujla uğraşmadım.

Alex geri geldiğinde, beni görünce nefesi kesildi. Güzel bir gömlek ve pantolon giydi, gözleri benden ayrılmadı. Flanel dışında başka bir şey giydiğinde çok yakışıklı görünüyordu ve bunu neredeyse yüksek sesle söyleyecektim. Sonra onun menisini lanet olası bir köpek gibi tabaktan yalamak zorunda kaldığımı hatırladım.

Yine de olanlar yüzünden ona kızgın değildim. Beni korumak için elinden geleni yapmıştı ve Gunnir'in iğrenç menisini yalamak zorunda kalmamıştım. En azından Alex'inki tanıdık. Katlanılabilirdi.

"Tanrım, O," diye fısıldadı kolumu okşarken. "Çok güzelsin."

Kendimi pek güzel hissetmiyordum ama bana bakışları neredeyse buna inanmamı sağladı. Dudaklarıma yaklaşmıştı ama koridorda ağır ayak sesleri duyulunca geri çekildi.

Yatak odasının kapısı hızla açıldı ve Gunnir başını içeri soktu. "Parti hediyelerinden ona bahsetme," dedi parmağını sallayarak.

Gözlerimi Gunnir'in kıyafetine çevirdim. O da takım elbise giymişti, ama kostüm gibi duruyordu. Ucuz bir smokine sıkıştırılmış bir domuz gibi. Vücudundan yayılan kokuya bakılırsa, bu özel gün için bile duş almaya tenezzül etmemişti.

Alex beni oturma odasına götürdü ve etrafa bakınca ağzım açık kaldı. Yerde balonlar uçuyor, kapıların üzerine afişler asılmış ve adada atıştırmalıklar ve içecekler punç kaselerinde dizilmişti. Ucuz bir baloyu andırıyordu.

Alex dudaklarını sıkarak omuzlarımı tuttu ve beni kanepeye yönlendirdi. Bir terslik vardı.

Gunnir televizyona doğru yürüdü ve onu açtı. Müzik başlamadan önce bir DVD ekranı belirdi. Gunnir ritme göre kocaman kalçalarını sallıyordu.

"Randevuna gitmen gerekmez mi?" diye sordu Alex, Gunnir'e.

"Gitmem gerek, değil mi?" Gunnir bodruma indi.

Alex yaklaşıp aceleyle konuştu. "Sana vermediğim hiçbir şeyi içme," diye fısıldadıktan sonra ayağa kalkıp yiyecek ve içeceklerin bulunduğu adaya yöneldi.

Adımlar duyunca gözlerim kapıya çevrildi. Sam, benimkinden daha kısa olabilecek dar beyaz bir elbiseyle ortaya çıktı. Burnu ve yanakları taze morluklarla kaplıydı ve öfkeli kırmızı iz, uyluğunda neon gibi parlıyordu. Üzerinde sarı bir kabuk oluşmuştu ve her acı dolu adımında o tarafa ağırlık verdiği için çok acımış olmalıydı. Ona koşmak, ona sarılmak ve bu durumda yalnız olmadığını söylemek istedim, ama koltukta kalakaldım. Gunnir, Sam'i yanıma oturttu. Sam bakışlarını ileriye doğru sabit tuttu, ama gardiyanı başka yere baktığında eli benim elime doğru uzandı. Gardiyan fark etmeden parmaklarımı hızlıca sıktı ve geri çekti.

Gunnir televizyonun sesini kurcaladı, müziğin kulaklarımda gürültü yapana kadar yükseltti, oluşmakta olan düşüncelerimi bastırdı. Duvara gitti, ışıkları kapattı ve kafa karıştırıcı bir flaş ışığı yaktı. Işık renkler arasında yanıp sönüyordu ve vücudumda mide bulantısı dalgaları yaratıyordu. Alex, yarısı boş bir plastik bardakla arkamdan yaklaşıncı beni korkuttu. Kafamı salladım ama o bardağı elime itti. Işık doğru yere geldiğinde, onun bardağının da kenarından çok aşağıda olduğunu gördüm. Sam'e başka bir bardak uzattı, Sam da alışkanlıktan ya da edindiği umursamazlıktan onu aldı. Bu evde bu kadar uzun süre tıklıp kaldıktan sonra kim bilebilirdi ki? Alex bardağımın dibini eğdi ve ekşi likörü içmemi sağladı.

Gunnir, Solo bardakla bir sandalyeye çöktü ve koyu renkli sıvıyı gömleğinin üzerine döktü. "Hadi, kalkın da dans edin," dedi bize.

Ne oluyor lan?

Panik içimi kapladı. Neler olduğunu hiç anlamıyordum, ama iyi bir şey olmadığı belliydi. Gunnir'in yaptığı hiçbir şey iyi gelmezdi, ama bu şimdiye kadarki en kötüsüydü. Hiçbir balon ya da parti süsü, kafalarımızın üzerinde giyotin gibi asılı duran ağırlığı gizleyemiyordu.

Sam ve ben oturmaya devam edince Gunnir, Alex'in kemerini işaret etti ve Alex kemeri kemer halkalarından kopardı. Yüzü, uzun zamandır görmediğim bir ifadeye büründü. Vahşi ve tehlikeli bir ifade. Gunnir'in önünde rol yaptığından neredeyse emindim, ama bakışlarındaki yoğunluk çok gerçekçiydi.

Ayağa kalktık ve müziğin ritmine kendimizi bırakarak dans etmeye başladık. Dikkatleri üzerime çekmemek için kalçalarımı küçük hareketlerle sallamaya çalıştım.

Sam'in alnında ter damlaları oluşurken, kolunu kaldırdı ve ritme uyarak şehvetli bir şekilde dans etti. Gözleri kapalıydı, sanki zihninde çok uzaklarda gibi. Her bacağına dokunduğumda, yüzünü buruşturdu ama başka hiçbir şeye tepki vermedi. Sadece başını geriye atmış, sallanıyordu.

Alex kanepede oturmuş, gözlerini bana dikmişti. Alnımda ter damlacıkları oluşmaya başladı. Anlayamıyordum. Ev yapımı punçtan sadece yarım bardak içmiştim ve sarhoş değildim. Bu, alkolün verdiği ağırlıktan farklı bir histi. Garip bir hafiflikti. Sam'in göğsünde ter damlacıkları birikmiş ve parıltıyordu. Gunnir'e baktığımda, o da cam gibi gözlerle bize bakıyordu. Gözlerim Alex'inkilerle buluştu, alnında hafif bir ter parıltısı vardı. Sırıttı ve ceketini çıkardı.

İçeceklerde bir şey vardı ve bu sadece alkol değildi.

Beni kandırmış mıydı? Dün gece beni yanlış bir güven duygusuna sokmak için bir yalan mıydı?

"Kızlar, yaklaşın," dedi Gunnir, içkisini bitirirken.

Sam çığlık attı ve aynı şeyi yaptı, içkisini bitirir bitirmez boş bardağını yere attı. Sam yaklaşıp terle kaplı sıcak vücudunu bana sürtünce cildim alev aldı. Sam, bodrum gibi, *esaret* gibi kokuyordu ve mide bulandırıcı parfümü midemi bulandırdı. Müzik önümde kendi hayatına kavuşurken vücudum titredi, ateş ışığından yapılmış gölgeler gibi duvarlar boyunca dans ediyordu.

Gunnir sandalyesinden inledi ve odanın diğer ucundan boğazının gürültüsünü duydum. Her şeyi hissettim.

"Öp," diye emretti Gunnir.

Başımı salladım ama Sam beceriksizce bana döndü ve unutulmaz mavi gözleriyle bana baktı. Alex'e baktığımda, sırtışı sadistçe bir hal almıştı. Ona *hayır* demek için dudaklarımı hareket ettirdiğimde, kucağındaki kemeri tıklattı. Bu aşırı duygusal odada kendimi yalnız hissettim. Boğuluyordum. Duvarlardaki gölgeler eski boyadan sıçrayarak canlandı. Karanlık şekilleri yerde kayarak, onlara doğrudan bakmaya çalıştığımda uzaklaşıyordu.

Sam'in sıcak elleri yanaklarımı okşadı ve beni paniğimden kurtardı. Tepki veremedi dudakları dudaklarıma yapıştı, öpücüğü derinleşirken parmak uçları saçlarımı kavradı. Kokusu kadar esaret tadı da vardı, sanki bu "partiye" gelmeden önce Gunnir'in sikini emmiş gibi.

Ya da belki de cildini kaplayan terin kokusuydu. Bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırdım ve kendimi öpücüğüne kaptırdım, vücudumda dolaşan dokunuşlarına eriyip gittim.

Alex'e döndüğümde, o başka yere bakıyordu. Gözleri ağırlaşmıştı ve benim kadar kaybolmuş görünüyordu. Gözümün ucuyla bir hareket gördüm. Gunnir'di, gözleri bize kilitlenmiş, pantolonunun fermuarından dışarı çıkan sikini okşuyordu. Sırtımda bir sıcaklık hissettim, Gunnir'den gözlerimi ayırdım ve Sam'in öpücüğünden uzaklaştım. Alex arkamda duruyordu, eli kalçamdaydı. Dolu bir bardağı elime uzattı ve tuttuğumu unuttuğum boş bardağı aldı. Tereddüt etmeden bardağı ağızıma götürdüm ve garip sıvının devamını bekledim. Bunun yerine, ağızımın köşelerinden damlayan suyun ferahlatıcı serinliği ile kendimi yıkadım.

Sam'in eli iç bacağımdan yukarı doğru flörtöz bir dokunuşla kaydı. Alex aramıza girdi ve Sam'in kulağına bir şey fısıldadı. Işığı arayan kör bir güve gibi, Sam Gunnir'e doğru sendeledi ve ayaklarının önüne diz çöktü. Başını Gunnir'in kucağına eğdi.

Alex'e dönüp fısıldadım, "Neler oluyor?"

Alex belimden tutup beni kendine çekti. Kulağıma eğilirken kalçaları benimkilerle aynı ritimde hareket ediyordu. "Kafamız çok güzel," diye fısıldadı.

"Ne?"

"Psychedelics. Seni bilmem ama ben mahvoldum." Her şey mantıklı geliyordu. Gölgeler. Ter. Ama neden?

Ben soruyu sormadan o cevapladı. "Biz kafamız güzel, ama onlar başka bir gezegende," dedi. "Gel, biraz daha su al. Ayılman lazım."

Elimi tutup beni lavaboya götürdü, beynime işleyen gümbür gümbür müzikten uzaklaştırdı. Bir bardak su doldurdu, içti, tekrar doldurdu ve bana uzattı.

"Neler oluyor?" diye sordum sıvıyı yuttuktan sonra. Vücudumun ihtiyacını karşılayacak kadar su içememişim gibi hissediyordum.

"Dikkatimizi dağıtmak için. Bizim için."

"Bu ne anlama geliyor?"

"O fahişe ve Gunnir bizim aldığımızın iki katı aldı."

"Onun adı Sam," diye düzelttim.

Alex başını salladı ve tezgaha yaslanarak kalçalarımı kendine doğru çekti. "Bu gece ikiniz için çok daha büyük planlar vardı, ama

Gunnir'in yapmak istediği şeyi yapmasına izin veremedik."

"Şövalyem," diye alay ettim.

"Seni benden, kardeşimden ve muhtemelen fahişeden, yani Sam'den de sikilmekten alıkoymak için ne yapmak zorunda kaldığımı bilmiyorsun."

Ada tezgahına yaslanıp oturma odasına baktım. Sam, Gunnir'in kucağında gözleri yarı açık bir şekilde ellerini okşuyordu ve Gunnir gözleri yarı kapalı bir şekilde sikini bırakmıştı. İkisi de bayılmıştı.

"Gidebilir miyiz?" diye sordum.

Kafasını salladı. "Henüz değil. O kadar basit değil."

"Bana oldukça basit görünüyor. Aklını kaçırmış. Kapıdan tap dansı yapıp çıkabiliriz, ne olduğunu anlamaz bile."

"Sesini alçalt," diye fısıldadı. "Anlamanın zor olduğunu biliyorum, ama o hala benim kardeşim. Bunu çözmek için daha fazla zamana ihtiyacım var." Başını salladı. "Öncelikle, buradan çıkıp gitmeden önce bu lanet şeyi kafamdan atmam için zamana ihtiyacım var, ve buradan yürüyerek çıkamayız. Çok dikkat çekeriz. Seni serbest bırakacağım ve hatta seninle birlikte gideceğim, ama onu kanun adamlarının eline teslim etmeye niyetim yok. Ben yardım etmezsem kadınları avlayamaz. Artık bir tehdit oluşturmaz."

Sam'e baktım. "Peki ya o? Onu bırakamam Alex. Benim için yaptıklarından sonra olmaz."

Omuzlarını silkti ve biraz daha su içti. "O zaman, ağzını kapalı tutabileceğini düşünüyorsan onu da yanımıza alalım."

"Yapabileceğini biliyorum. Ona lokantada iş bulurum ve..."

"Orada ne yapıyorsunuz?" Gunnir sandalyesinden bağırdı.

Alex elime aldığı bardağı havaya kaldırdı. "Biraz daha punç içmesi lazım." Bana bakıp fısıldadı, "Oyununa devam et."

Alex beni oturma odasına çekti ve sırtımı duvara dayadı. Duvarın yüzeyi terli tenimi serinletti. Elleri uyluklarımdan yukarı kayd ve eteğimi kaldırdı, sonra pantolonunu açtı ve sikini çıkardı. İçime girdiğinde dudaklarından derin bir homurtu çıktı ve yemin ederim ki bu ses yerde sürünerek kardeşine doğru gitti, çünkü Gunnir'in kulakları dikildi. Alex bacağımı kaldırıp daha derine girerken küçük gözleri üzerimdeydi. Kardeşinin izlediğini anladığında, beni acı verecek kadar sahiplenici bir güçle sikti. Kardeşi başka yere baktığında, içimde kalarak yüzünü boynuma gömüp sıcaklığımın tadını çıkardı. Kokumu içine çekip iç geçirdi.

Gunnir tekrar sertleşince, Sam'i kucağına çekti ve onu kısa penisinin üzerine oturttu. Gunnir, Sam'in belini tutarken ve onu bir oyuncak bebekmiş gibi kullanırken, Sam'in gözleri başının arkasına doğru kayd. Gözlerimi kapattım ve kendimi o ana kaptırdım. İçimdeki Alex'e odaklandım ve başka bir yerdeymişiz gibi davrandım. Boynumda zincir olmayan ve onların evinde tutsak olmadığım bir yerde.

Gözlerimi açtığımda gördüğüm şey, kötü bir trip sırasında halüsinasyon gördüğümü ummama neden oldu. Sam, göğüs dekoltesinde bir şey arıyordu. Onu buldu ve solgun parmaklarıyla sıkıca tuttu. Çivi. Alex'i bıçakladıktan sonra attığım çivi. Gunnir'in göz çukuruna yumruğu uçarken ağzım açık kaldı. Gunnir, bileğini sıkıca tutarak onu durdurdu, sivri uç ile gözü arasında sadece bir milimetre kadar boşluk kalmıştı. Çiviye elinden aldı ve ellerini kızın başının iki yanına koydu. Penisini hala kızın içindeyken, kızın boynunu kırdı.

Sam'in vücudu öne düştü. Vücudu soğurken bile Gunnir kalçalarını hareket ettirmeye devam etti. İşini bitirene kadar onu kucağından itmedi. Gunnir'in bakışları Sam'in vücudundan bize kayınca tüm vücudum titredi. Ayağa kalktı ve Alex'in arkasına doğru ilerlemeye başladı.

Alex'in adını söylemeye çalıştım ama kardeşi hiç görmediğim bir hızla hareket etti. Onu benden koparıp yere attı ve Alex ne olduğunu anlayamadan üstüne atladı. "Bu senin fahişenin suçu!" diye bağırdı Sam'in cesedini göstererek. Öfkeli bakışları bana yöneldi. "O çivi senden geldi."

Alex'in gözleri bir an için büyüdü, önündeki manzarayı algıladı. Sam ölmüştü, Gunnir'in penisini hala ortadaydı ve odadaki öfke beni boğuyordu, sıradaki ölenin ben olup olmayacağımı merak etmeye başladım.

"Ne oldu?" diye sordu Alex.

Gunnir dişlerini sıktı ve Alex'i gömleğinden yakaladı. "Senin orospunun sana kullandığı çiviyle beni bıçaklamaya çalıştı, ben de onun lanet boynunu kırdım!"

Alex'in gözleri kısıldı. "Gunnir, o yapmadı. Sen yaptın," diye bağırdı, kardeşinin sert tutuşundan kurtulmaya çalışırken. "Sorumluluğunu al. O kızı *senin* yüzünden seni öldürmek isteyecek hale getirdin."

Gunnir kolunu geri çekti ve Alex'in yüzüne yumruk attı, ama bir yumruk öfkesini dindirmek için yetmedi. Yumrukları Alex'in kafasına yağmur gibi yağdı, burnundan kan akıp beyaz gömleğini lekelene kadar onu dövdü.

Gunnir, Alex'in başı yana düşüp hareketsiz kalana kadar durmadı.

O sahne önümde oynarken, ben duvara yapışmış, donmuş gibi kalakaldım. Bunun kötü bir rüya olduğunu ummaya devam ettim, ama Sam'in vücudunun üzerinde stroboskop ışıkları her yanıp söndüğünde, acı gerçek inkar edilemeyecek kadar somuttu.

Gunnir acımasız bir gülümsemeyle bana döndü, her nefes alışında dişlerinin arasından beyaz tükürük damlacıkları sıçradı. "Yalnızız, kızım," dedi ayağa kalkıp bana doğru adım atarken. Kafamın yanındaki duvara yumruğunu savurduğunda inledim. "Bana ne yaptırdın bak." Sam'in cesedini işaret etti. "Senin de bu işin içinde parmağın var, değil mi? Alex'in kafasına girip, onun kız arkadaşımı gibi onu becerebilmiş olabilirsin, ama bu gece her şey sona erecek." Dudaklarını yaladıktan sonra saçımı yumrukladı ve boynumu geriye doğru çekti.

"Lütfen yapma," diye yalvardım, ama gözleri daha da karardı. O insan değildi ve ne kadar yalvarsam da beni kurtaramayacaktı.

Gunnir, Alex'in cesedini işaret etti. "Onun Alex diye çağrılmaktan hoşlanmadığını bilmiyordun, değil mi? Bir Bruggar olduğunu unutmak istiyor. Aile adını ciddiye almaya zorlandığını unutmak istiyor. Sana bunu söyledi mi? Onu ne kadar dövdüğümüzü? Sırtındaki tüm izler ateşe verildiği için. Sonunda kim olduğunu itiraf etmesi için biraz benzin ve kibrit yetti. Lanet olası bir Bruggar. Onu Bruggar değilmiş gibi sikebilirsin kızım, ama onun kim olduğunu bil. Bir canavarı kendi amına soktuğunu bil.

Gunnir kükredi ve kafamı duvara doğru itti. Kafatasım alçıpan duvardan geçti ve ayaklarıma toz ve parçalar yağdı. Darbe başımı döndürdü ve çift görmeyi engellemek için gözlerimi sertçe kıptım.

"İster inan ister inanma, onu önemsiyorum. Seninle yatmayacağım, ama onun boşalma sorununu çözmeme yardım edeceksin."

Gunnir ağırlığını bana doğru itti ve sikini okşadı. Yapışkan dili ağzından dışarı fırladı, dudaklarıma tehlikeli bir şekilde yaklaştı ve ben başımı çevirme dürtüsüyle mücadele ettim. Bu onu daha da kızdırdı. Boğazından çıkan düşük bir iniltiyle ekşi bir nefes yanağıma çarptı. Elinin avuç içine boşaldı ve sıkıca kapalı gözlerimden yaşlar akarken, boşaldığı sıvıyı bacaklarımin arasına sürerek parmaklarını içime soktu ve amımı tokatladıktan sonra elini çekti.

"Devam et. Onu sertleştir ve sikinin üstüne çık." Kafamı salladım.

"Git!" diye bağırdı ve ıslak parmaklarını uyluğuma sapladı.

Alex'in yanına yürüdüm ve eğildim, o da müzikten duyamayacağım kadar alçak bir sesle bir şeyler mırıldandı. Gunnir arkamdan geldi ve Alex'in kemeriyle belime vurdu. Çığlık attım ve sırtımın kıvrımını okşamak için arkama uzandım. Başka seçeneğim yoktu, onun beline oturdum. İlk başta sert değildi ama acı çekmesine rağmen benim sıcaklığıma tepki vermeye başladı.

"Aferin kızım," dedi Gunnir, ben öne eğilip Alex'i içime alırken. "Özür dilerim," diye fısıldadım Alex'in kulağına, ama neden özür dilediğimi bilmiyordum.

Belki de ona aldığı dayaktan daha fazla acı vereceğini bildiğim içindi.

"Hadi kızım. Sen daha iyi becerebilirsin," dedi Gunnir kemeri kaldırırken.

Alex'in kucağında hareket ettim ve bacaklarımın arasındaki ıslak ses yoğunlaştı. Alex kendine geldi ve sert elini uyluklarıma koyarak hareketlerimi durdurmaya çalıştı. Beni kucağında tutarken ayağa kalkmaya çalışırken gözlerini şiddetle kırıştırdı.

"O," diye fısıldadı.

"Nasıl hissediyorsun, Alex?" Gunnir dizlerinin üzerine çöküp kardeşine yaklaşıp sordu.

"Ne?" diye sordu Alex, burnundaki kanı silerek.

"İçine gir." Gunnir bana bakarak dudaklarını yaladı.

"Ne yapıyorsun, Gunnir!" Alex bağırarak kalçasını yukarı doğru kaldırdı ve beni yere düşürdü. Kafam sert ahşap zemine çarptı ve çığlık attım. Alex titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı ve sikini sildi. Gunnir'in ceketinin yakasından yakaladı. "Ona ne yaptın?"

"Onu sikmedim, eğer endişelendiğin buysa."

"Seni hasta pislik." Alex, o serserinin suratına bir yumruk attı ve o koca piç yere düştü, sonra Gunnir'in karnına tekme attı ve onu sırt üstü yere devirdi. Gunnir ürkütücü bir kahkaha attı ve dudaklarına çok yaklaşan kanı yaladı.

Alex bana uzandı ve ben onun elini tuttum. Dizlerimin üzerine kalkarken gözlerim Sam'e kilitlendi. Çok hazırlıksız, çok sakın görünüyordu. Sanki öldürüldüğünde kafası çok iyiymiş gibi. Umarım zihninde başka bir yerdeydi, bu iyi bir şeydi sanırım. Midem sıkıştı. Son anlarını Gunnir'in içinde geçirmişti. Mavi gözleri ürkütücü bir şekilde ileriye bakarken kalbim göğsümde çöktü. Alex beni çekip yatak odasına doğru yönlendirdi.

"Bu bitmedi!" Alex omzunun üzerinden bağırdı, beni odaya itti ve kapıyı çarptı.

Başımı tutarak, gözlerimin arkasında oluşan baş ağrısını görmezden gelmeye çalıştım. Ne olduğunu anlamadan, Alex gömleğini çıkardı ve beni geniş göğsüne çekti. Kalbinin atışları kulağımda yankılanıyordu.

ALEXZANDER

Kör edici bir öfke vücudumun her hücresinde nabız gibi atıyordu. Gunnir üstünlük sağlamıştı, ama onun böyle bir şey yapacağını hiç beklemiyordum. Yine de gerçekten şaşırmış mıydım? Hayır. Hiç de bile.

"Ne oldu?" diye sormaya cesaret ettim.

"Bilmiyorum..." dedi başını sallayarak.

"Biliyorsun, konuş benimle." Onun için sesimi sakinleştirmeye çalıştım, ama içimden bağıırıyordum.

Yere baktı. "Elinde boşaldı ve her yerime sürdü. İçime..."

"Seni sikmedi, değil mi?" Gözleri benimkilere bakana kadar çenesini kaldırdım. "Hiçbiri senin suçun değil. Bana anlatabilirsin."

Kafasını salladı. "Hayır, yapmadı." Çenesi titriyordu. "Ama Sam'i öldürdü."

Bunu beklemeliydim. Gunnir sinirlendiğinde, tıpkı babamız gibi, elinin ulaşabildiği her şeye saldırdı. Ama onu neden öldürdüğünü, onu biraz olsun tolere eden birkaç esirden birini, anlayamıyordum.

Bu gece her şey ters gitti. Kimsenin planladığı gibi gitmedi. Gunnir, iki kızın içkilerle sarhoş olmasını ve bizim de ayık kalarak onlardan zevk aldıktan sonra ayrılmayı planlamıştı. Benim amacım Ophelia'yı korumaktı, bu yüzden içkisinin yarısını alıp Gunnir'in içkisine döktüm. Ama akşam ilerledikçe Gunnir daha da çıldırdı. Bunun yüzünden birini öldüreceğini beklemiyordum, ama bir şeyi kanıtlamak için Ophelia'nın içine boşalacağını da hiç beklemiyordum. Siktir et onu.

Ophelia'yı banyoya götürdüm ve yüzümdeki kanı yıkarken o da ağırlığını iki ayağına verdi. "Duş alabilir miyim?" diye sordu.

Başımı salladım. Onun mükemmel teninde Gunnir'in meninin kurumasını ben de onun kadar istemiyordum. Onun üzerindeki tüm izlerini silmek istiyordum. Elbiselerini çıkardı ve duşa girebilmesi için zincirini çözdüm. Perdeyi bile kapatmadı. Sadece suyun altına eğildi ve suyun üzerine akmasına izin verdi.

"Üzgünüm, O," dedim, ama beni duyduğundan emin değildim. Gunnir ona tecavüz etmişti ve hepsi onu koruyamadığım için olmuştu. Ayıyı uyandırmamalıydım.

İşler çok çirkin bir hal alacaktı ve hiçbir koruma Gunnir'i Ophelia'dan uzak tutamazdı, özellikle de işkence edecek kendi esiri yokken. Hassas denge bozulmak üzereydi.

Ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

On Dokuzuncu Bölüm

ALEXZANDER

Gunnir'in bakışlarından kaçarak akşam yemeği tabağını önüne attım. O olaydan beri benimle konuşmaya çalışmamıştı. Sam'in cesedini ortadan kaldırmasına bile yardım etmedim. Öfkesinden onu öldürmek istemişti, bu tamamen onun suçuydu. Öldükten sonra onlara bazen ne yaptığını görmek de umurumda değildi.

"Kızlar nefes almıyor olsa bile kızlardır."

Bizi ayıran bir başka şey daha. Ölü kızlar bana hiçbir şey ifade etmiyordu. Hayattayken onları ne kadar kullanırsam kullanayım, soğuduktan ve damarlarında kan donduktan sonra sertleşemiyordum. Adam onları sikmeden önce bacaklarının arasına küçük bir ısıtıcı koyardı, ama Gunnir bunu yapmazdı. Onların sıcaklığına ihtiyacı yoktu, çünkü hızla düşen vücut ısıları onun soğuk kalbine uyuyordu.

Oturdum ve yemeğimi yemeye çalıştım. Ophelia'nın yatakta üstümdeyken nasıl hissettiğini düşündüm. Daha fazlasını istedim.

Gunnir'in boşalmasının çıkardığı ses, anımı böldü ve çenemi titretti. Gunnir için bile alçakça bir hareketti. Bana en kötü şekilde acı vermek istiyordu ve başarmıştı. O günden beri Ophelia'ya dokunmadım, onu yatak odasında kilitli bıraktım, sanki yasak bir yere işemiş bir köpek gibi. Bunun için kendimi kötü hissediyordum çünkü o hiçbir şey yapmamıştı. O da benim kadar onun kurbanıydı.

Tabağımdaki bezelyeleri ve sosu itip kakarak, sinirden yemek yiyemeyecek haldeydim. "Alex, hâlâ kızgın mısın?" diye sordu Gunnir.

Çatalımı yere attım. "Bana Alexzander, Zander ya da hiç bir şey deme," diye tersledim. Öfke midemi yumruk gibi sıkıştırdı.

Gunnir tabağını temizledikten sonra karnını okşadı. "Senin sorunun ne?"

"Sen. Sen benim sorunsun. Ophelia'ya dokunmanı istemediğimi biliyorsun, ama sen onun amına boşaldığın spermelerini ovuşturmakla kalmadın, beni de peşinden koşturdun. Bu konuda ne hissettiğimi biliyorsun!" Öfkem arttı,

beyaz bir ateşe dönüştü. Tabağımın yanındaki bıçağı aldım ve Gunnir'e doğrulttum. "Ona bir daha dokunma."

Gunnir elimi itti. "Çok sinirlisin, küçük kardeş. Adam, bir çift taşak edindiğin için seninle gurur duyardı."

"Siktir git, Gunnir!" Bıçağı Gunnir'in eline, masanın ahşap iç kısmına saplanacak kadar sert bir şekilde sapladım. Başı geriye doğru eğildi ve çığlık attı. Kan bıçağın etrafına yayıldı, saplanmış avucunun altındaki ahşaba sızdı.

"Sen öldün!" Gunnir hırladı. Bıçağın sapını kavradı ve bıçağı etinden çıkardı. O elini mutfak havlusuyla sararken gözlerimi ondan ayırmadım ve odasına doğru yürüdüm.

Titrek bacaklarla ayağa kalktım ve bıçağı lavaboya attım. Gunnir'in ne yapacağını bilmiyordum, ama beni sınırlarımın ötesine itiyordu. Tabakları lavaboya koydum ve yatak odasına gittim. Ophelia'nın gözleri vücudumda dolaştı. Titremeye başladı, muhtemelen cildimden asfaltta yayılan ısı dalgaları gibi yayılan öfkeyi hissettiği için. Ama ona zarar vermeyecektim. O anda zarar vermek istediğim son kişi oydu. Kendime ya da Gunnir'e zarar vermek istiyordum, ama ona değil. Bir daha asla.

"Neden kanın var?" diye sordu, gözleri bileğime düştü.

"Çünkü Gunnir senden uzak durmayı öğrenmeli. O sana dokunamaz ve bir dahaki sefere bunu hatırlaması için ona ders verdim." Yerdeki küçük bir yığından kirli bir gömlek alıp kanı sildim.

Bu onu sakinleştirdi ve omuzları gevşedi. "Bana Alex dediğimde neden hiç düzeltmedin?"

"Ne demek istiyorsun?"

Küçük vücudunu saran flanel gömleğin kenarıyla oynadı. "Gunnir, Alex diye çağrılmaktan hoşlanmadığını söyledi ve ona sana öyle dememesini söylediğini duydum. Nasıl çağrılmak istersin?"

Kafamı salladım. "Bana ne dediğin umurumda değil, ama Gunnir bana Alex dediğinde sinir oluyorum. Annem bana öyle derdi. Sen söylediğinde farklı ama."

Gömlekle oynamayı bıraktı ve kollarını yanlarına indirdi. Göğüslerinin kıvrımları kumaşın üstünü gerdi ve ağzım sulandı. Bir adım geri çekildim ve saçlarımı elime aldım. Onu istiyordum.

Tanrım, onu çok istiyordum, ama Gunnir'in onu ve beni spermleriyle sahiplendiğini düşünmeden edemiyordum.

"Siktir, O." Sesim boğuk bir fısıltı olarak çıktı.

"Ne?" diye sordu. Ayağa kalktı ve gözleri ruhumu delip geçti.

"Dün gece sana yaptıklarını unutamıyorum."

Onu tekrar kendime ait yapmak istedim, ama bir Bruggar olduğumu hatırlatan rahatsız edici düşünce ayaklarımın yere yapışmasına neden oldu. Ben Adam'ın oğluydum. Onu tekrar kendime kaptırmak yeterli olmazdı. Onu almalıydım. Komodinin üzerine eğildim ve şimdiye kadar kaydettiğim tüm ilerlemeyi silip atmamak için kendimi durdurmaya çalıştım.

O arkamda sessizce duruyordu. Zihnimdeki kargaşa bir fısıltıya dönüştüğünde ve görüşüm tekrar netleştğinde, ona döndüm.

"Aşamıyor musun?" diye sordu. "Onun yaptığı şey... Bana yaptıkları..."

İki adımda yanına gittim ve onu kendime çektim. "Hayır. Bunun seninle hiçbir ilgisi yok ve yanlış bir şey yaptığını düşünmeyi hak etmiyorsun. Sana hiç kızgın değilim. Bu senin anlayabileceğinden çok daha büyük bir şey."

Geri çekildi ve bana baktı. "Söyle bana. Anlamama yardım et."

"Senin olmamı istediğin kişi ya da benim olduğumu düşündüğün kişi kim olursa olsun, ben asla senin hak ettiğin kişi olamam. Benim hatam olmasa bile, bu başka birinin damarlarıma enjekte ettiği bir hastalık olsa bile, ben hala bu iğrenç enfeksiyonu taşıyorum."

"O adam," dedi. "Bunu sana o yaptı. Bunu anlamalısın. Sen böyle biri değilsin."

"Olmak istediğim kişi değil, ama ben buyum. Neden *bunu* göremiyorsun? Ondan sonra bile insanlara zarar vermeye devam ettim..." Daha fazla konuşmamak için kendimi durdurdum. Yaptıklarımı bilmesine gerek yoktu, çünkü o bunu benim kötü olmak yerine iyi olmak istediğimin kanıtı olarak görecekti.

"Kendini kapatma," dedi. "Konuşmaya devam et. Sırlarını açığa çıkardın diye kaçacak değilim." Zinciri kaldırdı ve salladı.

"O kadar kolay değil, O. Bunu kimse bilmiyor, Gunnir bile." Derin bir nefes aldım. Konuşmak istemiyordum, onun gözünde beni kahraman yapacak korkakça davranışımı itiraf etmek istemiyordum, ama o sessizce bana bu savunmasız yanıma göstermem için yalvarıyordu. Ve onu reddedemedim. "Sana söyleyeceğim şey... Bunu cesaretimden yapmadım. Bunu anlamamı istiyorum."

Bunu anlamamı istiyorum. Korkudan yaptım. Bencil, öfkeli ve korkmuş bir insan olduğum için yaptım."

Bana baktı ve ellerimi avuçladı. O anda acıma ya da hayranlık görseydim, hemen dururdum. Ama onun yerine kabul gördüm. Anlayış. Bu beni cesaretlendirmek için yeterliydi.

"Adam beni yere zincirle bağladı ve neredeyse bir hafta boyunca orada tuttu çünkü eve yeni bir kız getirdiğinde onunla yatmayı reddettim. Yedi gün boyunca bana sadece su ve sert sözler verdi. Yedinci gün, kızını odaya getirdi ve zincirleri çözdü. O ve Gunnir ikisi de kızla birlikte olmuşlardı ve o, o odadan çıkmamın tek yolunun yapılması gerekeni yapmak olduğunu söyledi."

Ophelia'nın gözleri yaşlarla doldu. Ellerimi sıkarak her şeyi anlatmam için beni cesaretlendirdi.

"O odadan çıktı ama ben yapamadım. Beni durduran sadece onun emrini yerine getirmek değildi. Kızın yüzündeki acıydı. Korkusu. Acı çekmenin ne demek olduğunu bilen biri olarak nasıl birine acı verebilirdim?"

Ağzını açtı ama ben, söyleyeceğini bildiğim şeyi söylemeden onu dururdum.

"Söyleme. Bu benim aziz olduğum anlamına gelmez. Ben de The Man ve Gunnir kadar şeytanım."

Ağzını kapattı. Bana bunu kabul etti.

"Ona bir şey yapmayacağımı anladığında pencereden dışarı baktı. 'Şu çiçekleri görüyor musun?' diye sordu. Kafamı çevirdim ve uzun beyaz bir bitki gördüm. 'O baldıran otu,' dedi. 'Bana bir avuç getirirsen, onun istediğini yaptığını söylerim, böylece buradan çıkabilirsin.'"

"Biliyor muydun?" diye sordu

Ophelia. "Şu hemlock zehirli olduğunu?" O başını salladı.

"Evet, biliyordum." Anıyı tekrar canlanmasına izin vermeden yuttum. "Annem bir keresinde istemişti, ama Adam onu ona getirdiğimi görünce elinden kapıp neden istediğini açıkladı ve bir fahişenin emirlerini dinlediğim için beni dövdü."

Ağzımı kapatıp devam etmediğimde, bana nazıkçe dürttü. "Devam et."

Annemi aklımdan çıkardım ve devam ettim. "Sözünün eri bir kadındı. Anlaşmamızı yerine getirdi ve ben odadan çıktığımda ben de benimkini yerine getirdim. Ama ona yeterince baldıran otu toplamakla kalmadım. Kendime de biraz aldım. Cebime doldurdum ve ona yardımının karşılığını ödedikten sonra güzel bir çay yapmayı planladım. Oturma odasında oturup akşam haberlerini izlerken yudumlayacağımı düşündüm."

Ophelia nefesini tuttu.

"Bodruma gizlice girip onun payını verdim. Gece geç saatlere kadar beklemesini söyledim. Adam sarhoş olmak üzereydi ve onu ertesi güne kadar bulmasını istemedim. Çayı yapmaya gittiğimde, Adam bana yemek getirip getirmediğimi bağırdı. O anda aklıma geldi. Sorundan kurtulabilirdim."

"Yemeğine zehir kattın, değil mi?" Başımı salladım.

"Tadını almadı mı?"

Omuz silktim ve başımı salladım. "Tadına baktıysa da hiçbir şey söylemedi.

Muhtemelen çok sarhoştı."

Ne kadar zor olsa da, geri kalanını da anlattım. Nasıl terlemeye ve kasılmaya başladığını. Gunnir'in odaya koşup ne olduğunu sorduğunu. Onun boğulduğunu söylediğimi ve o aptalın buna inandığını. Gunnir'in bana "Hemlock Manevrası"nı yapmam için bağırması ve onun kelime seçiminin ironisi beni neredeyse çıldırtacağı için kahkahayı zorla tutmam. Adam kendi kusmuğunda boğulurken gülümsemem.

Anlatmam bittiğinde Ophelia beni kendine çekti ve başını göğsüme yasladı. "Bence bunu yaparak cesur davranmadın," dedi. "Cesur olsaydın, kardeşini öldürür ve tüm bu karmaşayı sona erdirirdin. Başka bir kadını asla almazdın. *Beni* asla almazdın."

Söylememe gerek yoktu, o anladı. Onu kendimi kurtarmak için öldürmüştüm, başkası için değil, ve *bunu* bile doğru düzgün yapamamıştım. Gunnir'in yanında kalmış ve nefret ettiğim şeyleri yapmaya devam etmişim çünkü başka bir şey bilmiyordum. Ve tüm bunları bilmesine rağmen, daha iyi olabileceğime inandığı için bana sarıldı. Ruhumu saran hastalığa rağmen, iyileşebileceğime inanıyordu.

Çenesini kaldırdım, gözlerine baktım ve kendime bir öpücükten öteye gitmeyeceğime yemin ettim. O Adam gibi olmayacaktım. O'nun

gördüğü adam olacaktım.

Ona doğru eğildim ve dudaklarını dudaklarımla kapattım. Ellerim boynundaki yumuşak, sıcak nabzın üzerinde duruyordu ve sırtını duvara dayayana kadar ona doğru adım attım. Onu öptüm. Dudaklarımız yumuşak ve yavaş bir şekilde birbirine değiyordu, ama bu tek taraflı bir arzu değildi. Onun dilinde tadını aldım, dudaklarımdaki yumuşak inlemelerde duydum. Onu, Adam ve Gunnir'in bir kadını asla sahip olamayacağı bir şekilde sahip olabilirdim. O benimimdi çünkü bana ait olmayı *seçmişti*.

Yatak odasının kapısının ötesinden gelen bir gürültü beni onun mükemmel dudaklarından uzaklaştırdı. "Burada kal," dedim.

Yatak odasından çıkıp salona girdim. Oturma odasından başka bir gürültü duyuldu ve ayaklarım gürültünün geldiği yere doğru yöneldi. Köşeyi döndüğümde, Gunnir'i elinde bir sopayla, bir zamanlar lamba olan parçalanmış cesedin üzerinde dururken gördüm. İlkel bir homurtuyla döndü ve sopayı sehpanın üzerine savurdu, sehpayı ikiye böldü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Bana döndüğünde gözleri kan çanağı ve parlaklaşmıştı. "Benim hiçbir şeyim kalmadı, kimse bir şey sahibi olmamalı!" Sopayı yine parçalanmış masanın üzerine indirdi.

Gözlerimi kapattım ve nefes aldım. Ne yaptığını fark ettiğinde böyle hisseceğini biliyordum. Esirini kaybettiğini ve beni çok fazla zorladığını fark ettiğinde.

"Bunu sen yaptın Gunnir. Başka kimse değil."

Gunnir'in bakışları benimkilerle buluştu ve yüzünde ateşli bir öfke belirdi. "Bu senin suçun."

"Nasıl?"

"Çünkü biz kızları sevmemeliyiz. Onlara bağlanmamalıyız. Onlar bu lanet lamba ya da masa kadar değeri olmayan nesnelerdir." Gunnir, sopayı yerdeki parçalara doğrulttu.

Başımı salladım. "Ben bağlanmadım."

Yalan söylüyordum ve o da yalan söylediğimi biliyordu. Hayatım boyunca kaçındığım Ophelia'ya bağlanmama izin vermiştim. Ophelia parlıyordu. Karanlık bir dünyada küçük bir ışık topu gibi, gizli yerleri aydınlatıyor ve gölgeleri kovuyordu. Onun için her şeyi yapabileceğimi, şeytanın dünyaya getirdiği iblis olmaktan başka bir şey olmayı bile, çok yavaş fark ediyordum.

Gunnir ıgık attı, geniş bir duruş aldı ve tüm gücüyle sopayı savurdu. Sopanın eski televizyona çarpmasıyla cam parçaları yere saçıldı. "Sen lanet olası bir yalancısın! İkinizin birbirine nasıl baktığını görüyorum. Seni siktiğinde sana karşı değil, seninle birlikte hareket ediyor."

Haklıydı. Ophelia buraya ilk geldiğinde zihninde başka bir yere kaçmıştı, ama bu değişmişti. Artık kendi dışına çıkmasına gerek yoktu. Kalçalarını benden uzaklaştırıp, cildini benim dokunuşumdan uzaklaştırmaya çalışmadı. Önceki gece onu duvara dayadığımda, bana doğru iterek daha derine girmeye davet etmişti. Ben iğrenç olmama rağmen benden tiksiniyordu. Bu yerin her şeyi iğrençti.

Omuzlarımı silktim. "Ne diyeceğimi bilmiyorum Gunnir. Onlarla seviştiğimde benden nefret etmelerine gerek olmadığı için daha az Bruggar değilim. Nefret etmediklerinde daha iyi hissediyorum."

"Korkak," diye hırladı Gunnir. "Bunu duysa mezarında ters dönerdi."

"Bu doğru olabilir, ama annemiz gurur duyardı ve şeytanın hayal kırıklığı, bir meleğin gururundan çok daha azdır."

Gunnir sopayla bana doğru işaret etti ve koridordan odasına doğru fırladı. Onu takip etmedim. Söylediklerim onu derinden yaralamıştı ve peşinden gidersem, o sopayı kafama indirmesinden korkuyordum. Odama çekilip Ophelia'ya bakmak üzereydim ki, odasından bir gürültü geldi. Başka bir silah arıyor olabilirdi, bu yüzden köşede donakaldım ve bekledim. Ophelia'ya saldırırsa, ona ulaşmadan sırtına atlayabilirdim. Bana saldırırsa...

Bir dolap kapısı çarptı ve Gunnir kolunu arkasına saklayarak odasından ıktı. Gözlerinde ılgın bir bakışla bana doğru yürürken geri çekildim. Bakışlarım yatak odamın kapısına kaymak istedi, ama bu ona bir fikir verebilirdi. Ophelia'yı korumak istiyorsam, bana doğru gelmesini sağlamalıyım.

Ve öyle yaptı. Ağız köşeleri gülümsemeye başladı, arkasında sakladığı kolu kıpır kıpır hareket ediyordu, elinde bir şey tutuyordu. Av tüfeğı değildi, o kadar iri vücudunun etrafından bile dipiğı veya namlusu görünürdü, ama The Man'in tabancası olabilirdi. Yine de, bana iki metre kadar yaklaşp elini arkadan çıkardığında yerimden kıpırdamadım.

Bir kafatasıydı. Boş göz çukurları bana bakıyordu ve sararmış dişler sonsuz bir gülümsemeyle sırtıyordu. Etleri çoktan yok olmuştu.

Gunnir onu havaya attı ve yakaladı. "Bazen ne yapmaktan hoşlandığımı biliyor musun, Alex?" diye sordu.

Kafamı salladım. Gerçekten bilmek istiyor muydum?

Diğer eliyle sopayı kavradı ve bir an için kafatasını havaya fırlatıp, onu korkunç bir beyzbol topu gibi vuracağını sandım. Bunun yerine, sopayı bacaklarının arasına yere koydu, tulumunu çıkardı ve kot pantolonunu dizlerine kadar indirdi. Başparmağıyla kafatasını okşarken, diğer eliyle sertleşen sikini okşadı. Gözlerini gözlerime dikerek kafatasını kasıklarına getirdi ve derin bir iniltiyle sağ göz çukuruna itti. Dudaklarım kıvrıldı ama o devam etti, kafatasını yukarı aşağı hareket ettirmek için itişlerini değiştirdi.

"Bu kimdi, biliyor musun?" diye sordu, benim de çok iyi bildiğim bir iniltiyle.

Kafamı salladım. Herhangi biri olabilirdi. Yıllar boyunca sayısız kadını çukura atmıştık ve onun bu şekilde saklayacak kadar sevdiği birini düşünemedim.

Derin bir homurtu bağırsaklarından yükseldi ve kalçaları titreyerek kafatasını menisiyle kapladı. "Bu bizim annemiz."

Neredeyse şoktan tepki veremedim. "Ne?" diye sordum, yumruklarımı yanlara sıkarak. Onu doğru duymuş muydum? Olamazdı. Bu, onun daha önce yaptığı her şeyden çok daha iğrenç bir şeydi.

Gunnir kafatasını şöminenin üzerine koydu. Meni, burnun olması gereken boşluğa damladı. "Annemizin kafatasını sikiyorum, Alex," dedi sırtarak. "O seni küçük bir korkak yaptı ve bu benim ona borcumu ödeme şeklim. Sen de onun kalıntılarına saygısızlık etmek istemelisin. Sana ne yaptığına bak. Fahişen sana annemizi hatırlatıyor mu? Onun bu yönünü mü seviyorsun?"

Kızdım. Her tonu parlak bir netlikle gördüm. Onu kardeşim olduğu için bunca zaman korumuştum. Annemle olan son bağımı. Ama o annemin bir parçası olmamıştı. Annem onu kendi bedeninden doğurmuştu, ama o sadece The Man tarafından annemin içine yerleştirilmiş bir parazitti. Onu korumaktan bıktım.

Gunnir şömine rafını okşadı. "Bu kadınların sorunu, Alex, sonunda hepsi birer kemik yığınının dönüşüyorlar. Senin fahişen de farklı değil."

Öfke içimi parçaladı. İleri atıldım ve sopaya daldım. Sopanın sapını tutmayı başardım ama ayağa kalkmaya çalışırken, ellerim ön kollarımı kavradı ve sopayı sallamamı engelledi.

"Siktir git!" diye bağırdım, duvara yuvarlanırken. Alçıpan duvar ayaklarımızın etrafında ufanıyordu.

O bir adım geri çekildi ama duvar, sopayı omzuma kaldırmamı engelledi. Ben uzaklaşmadan, tüm ağırlığını karnıma yükledi ve beni nefes alamayacak halde yere düşürdü.

Açgözlü parmakları sopayı elimden kaptı. "Onu öldürmeden önce sikerek eğleneceğim, Alex."

Gunnir sopayı kaldırdı ve kafama indirdi. Kafatasımdan bir acı geçti ve boğazımdan sessiz bir çığlık çıktı. Kalp atışlarım kulaklarımda ritmik bir şekilde yankılanıyordu... Yoksa Gunnir'in uzaklaşan ayak sesleri miydi?

Ophelia.

Onu korumalıydım.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve zeminin altımda sallanmasıyla duvara çarptım. Başımın arkasını dokundum ve parmaklarım sıcak, yapışkan bir noktaya değdi. Bir an için kollarımın ve bacaklarımın olduğunu unuttum, sırt üstü yuvarlandım ve tavana baktım. Başım yana düştü ve uçuşta kırmızı bir iz olan sopayı gördüm. Kulaklarımda çınlayan keskin ses azaldı ve koridordan gelen boğuk çığlıklar beynimde yankılandı. Kendimi tekrar dizlerimin üzerine çöktürdüm ve tanıdık seslere doğru sürünerek ilerledim — boğuk inlemeler ve ritmik kavgaya sesleri. Sesler koridorun uzak ucundan geliyordu.

Gunnir'in odası.

Ayağa kalktım, her şeyi bulanıklaştıran sis tabakasını silmek için gözlerimi kırptım. Bacaklarımın etrafında bir baş dönmesi dalgası belirdi ve duvara sendeledim. Dengemi sağlayarak odama doğru ilerledim. Güneş ışığı pencereden içeri girerek gözlerimi kamaştırdı ve titrek ellerimle gözlerimi kapattım. İşe yaramadı. Gözlerimi sıkıca kapattım ve dolabı bulana kadar odanın içinde yolumu bulmaya çalıştım. Etrafa uzanıp soğuk metali tutmaya çalıştım ama parmaklarım sadece karton, kumaş ve toza dokundu. Elimi sonunda av tüfeğine doladığımda rahat bir nefes aldım ve komodine doğru ilerledim. Hala gözlerimi açmak istemiyordum, çekmeceleri karıştırarak fişekleri buldum. Parmaklarım zorlukla çalışıyordu, tüfeği doldurmaya çalışıyordum.

Normalde onun arkasına geçtiğimde silahı ateşlerdim. Ses onu korkutup ne yapıyorsa durdurmaya yeterdi. İki kez düşünmesini sağlardı. Ancak, düşündüğüm şey gerçekten oluyorsa, onu sadece korkutmak niyetinde değildim.

Silahı kurdum.

Silahı yanımda tutarak koridorda sendeleyerek ilerledim. Kapıyı tekmeleyerek açtığımda ahşap çatladı ve çocukluğumun, ölen annemi bulduğum günün anılarını canlandıran odaya girdim. Çenem titredi.

Ophelia, Gunnir'in lekeli yatağında sırtüstü yatıyordu ve tüm giysileri çıkarılmıştı. Gunnir'in eli Ophelia'nın ağzını kapatıyordu ve Ophelia'nın burun delikleri Gunnir'in parmaklarının üzerinde çılgınca ritimle genişliyordu. En kötü şeylere odaklandım. Elini göğsüne koymuş, flanel gömleğimin kumaşı derisinden yırtılmış, kirli tulumu botlarının etrafında bir yığın halinde duruyordu. Kan çanağına dönmüş gözlerini bana çevirdi. Çok korkmuş, çok çaresiz görünüyordu. O kadar iğrenç bir adamdı ki, zihninde bile kaybolamıyordu. Yüzündeki korku, o korkunç anda ne kadar kapana kısılmış olduğunu gösteriyordu ve kalbim göğsümde parçalanarak Gunnir'in kırdığı lamba gibi parçalara ayrıldı.

Her şeyi mahvetti.

Silahı kaldırdım, bulanık görüşümü netleştirmek için odaklanmaya çalıştım. Ne yapmam gerektiğini biliyordum ve bu sadece Ophelia için değildi.

Benim içindi.

Annem içindi.

Hepimiz içindi.

"Gunnir!" diye bağırdım. Kafasını ondan uzaklaştırdı ve dudaklarından kalın bir inilti çıktı. O dönmeden, yüzünü görüp fikrimi değiştirmeden, tetiği çektim.

Kafasının üst kısmı kırmızı bir yağmur gibi patladı. Bacakları altında çöktü ve onu yere düşürdü. Ophelia'nın çığlıkları içimi parçaladı. Yatakta geriye doğru süründü ve sırtı başlığa çarptığında çığlık atmaya devam etti. Kan ve beyin parçaları cildini boyadı.

Gunnir'in tahta şifonyerine yaslanarak dengemi sağlamaya çalıştım. Kanayan kafadan çıkan ses, Ophelia'nın çığlıkları ve silah sesinin yankısı, mide bulandırıcı bir ses karışımı oluşturdu ve sesler kesildikten sonra da uzun süre kafamda yankılanmaya devam etti. Ophelia için kendimi toparlamaya zorladım. Av tüfeği elimden kaydı ve yere düştü

yere düştü, ben de onun yanına gittim. Ağlıyordu, ağzını kapatan elinden yanakları kıpkırmızı olmuştu. Çok kırılmış görünüyordu. Kollarımı ona doladım ve göğsüme bastırdım.

Şimdi, kardeşimin hayatını son vermekten daha zor bir şey yapmam gerekiyordu. Ophelia'yı özgür bırakmalı ve bir daha kimse ona zarar vermeyeceğinden emin olmalıydım. Son canavarı yok etmeliydim.

Kendimi.

Yirminci Bölüm

OPHELIA

Duygularımın girdabındaydım, her bir duygu birbirine karışıp birbirine bağlanıyordu, onları birbirinden ayıramıyordum. Kulaklarım silah sesinden dolayı çınlamaya devam ediyordu. Gunnir'in sert tutuşu, sanki bacaklarımı ayırırken hala iç uyluklarımın üzerindeymiş gibi tenime iz bırakmıştı. Şeytanın öldüğüne seviniyordum, ama bunun Alex'i nasıl etkileyeceği konusunda da çok korkuyordum. Kardeşinin hayatını benim için feda etmişti, ama bunu beni kurtarmak için mi yoksa beni kendine saklamak için mi yaptığından emin değildim. Bu tuhaf aile içi rekabet, nesiller boyu sürmüş gibi görünüyordu.

Onun göğsünden uzaklaştım ve gözlerine baktım. Sözünü tutacak mıydı? Kapıları benim için açacak mıydı? Cevabı çok geçmeden alacaktım.

"Seni temizleyelim," dedi. Benden uzaklaştı ve odadan çıkmak için döndü. Koyu renkli bir kan kümesi saçlarını kafasının arkasına yapıştırmıştı.

"Alex, kanaman var," dedim. "Sana ne yaptı?"

Kapının eşiğinde durdu ve eliyle kapı çerçevesini sıktı. Konuşurken bana dönmedi. "Artık önemi yok. Hadi. Sana banyoyu hazırlayayım."

Ayağa kalktığımda iç bacaklarım titredi. Gunnir bacaklarımı ayırmaya çalışırken, ben de bacaklarımı bir araya getirmek için mücadele ederken kaslarımı zorlamıştım. Gunnir, küçük gözlerinde çılgın bir bakışla Alex'in yatak odasına girdiğinde, başıma ne geleceğini anlamıştım. Beni zincirimden tutup odasına sürüklemeye çalıştı, ama ben yatağın ayağını kavradım ve bırakmadım. Sonra beni omzuna attı, odasına taşıdı ve...

Ve gerisini düşünemedim. Bana ulaşamadı, ama çok yakındı.

Koridora doğru ilerlerken, yatağın ayak ucunda durdum ve gözlerimi Gunnir'in bacaklarına diktim. Bakmak istemiyordum ama bakmak zorundaydım. Bana ya da başka birine bir daha asla zarar vermeyeceğini bilmeliydim.

Bakışlarım tulumunun arka cebinde durdu. Cebin kenarından hafif bir şey görünüyordu. Sarı bir şey.

Sert ahşap zeminde iz bırakan kan izlerini geçerek ayaklarının yanına diz çöktüm, elim titreyerek cebinde sakladığı hatıraya uzandım. Onu çıkardığımda ne olduğunu anladım ve gözlerim doldu. Yaklaşık sekiz santim uzunluğunda, kabaca kesilmiş saçlardı, ortasından lastik bir bantla bağlanmıştı. Sam'in saçı. Katilinin ganimet.

Onu göğsüme sıkıca bastırdım ve kurtaramadığımız kıza özür diledim. "Geliyor musun?" Alex banyodan seslendi.

Ayağa kalktım, banyoya gittim ve saçları Alex'in eline verdim. "Bunu Sam'in cesediyle birlikte gömer misin? Kardeşinin yanında kalmasını istemiyorum. O, ondan aldığı kadarını aldı bile."

Alex ayaklarını yerinden oynattı. "O... onu gömmemişti, O."

Başımı salladım. Tabii ki gömmemişti. Onun gibi biri için gömmek fazla medeni bir davranış olurdu. "O zaman onu gömebilir misin?"

Onu cebine koydu ve banyodan çıktı. Cehenneme geldiğimden beri ilk kez mahremiyetim vardı. Umut verici bir başlangıçtı, ama umutlanmamaya karar verdim. Sonuçta boynumda hala bir zincir vardı.

Lavabonun solundaki dolabı karıştırdım, bir bez buldum ve küvete girmeden önce cildimdeki kırmızı lekeleri silmek için kullandım. Gunnir'in kanı olmadan da ılık su yeterince kötüydü. Küvetin kenarından geçip suya daldım ve parmaklarımı su yüzeyinde gezdirdim. Derimdeki anıları silmekten yorulunca başımı dizlerimin üzerine koyup, korkunç olayların ardından bu banyoda geçirdiğim tüm zamanları düşündüm. Bazı kabuslarda Alex önemli bir rol oynuyordu.

Ne zaman değişmişti?

Daha da önemlisi, *ben* ne zaman değişmiştim?

Değişim, güneşin gökyüzünde ilerlemesi kadar yavaş olmuştu; o anda fark edilemez ama yine de inkar edilemez. Onun hayatını sonlandırmak istemekten, onsuz bir hayatı düşünememeye gelmiştim.

Alex havlu ve giysi ile geri döndü. "Hey," dedi küvetin yanındaki tuvalete otururken. Elini uzattı ve sırtımı nazikçe okşadı, bu dokunuş tüm vücudumu titretti. "Özür dilerim." Elini başının arkasına götürdü ve yüzünü buruşturdu.

"İyi misin?" diye sordum.

"Beni merak etme," dedi, elini başından çekip daha dik oturarak. "Seni ondan kurtarabileceğini düşünseydim daha fazla dayak verdim."

"Neden yaptın?" diye sordum, gözlerimi ona dikerek. "Ne demek istiyorsun?"

Onu daha fazla sıkıştırırken ona bakamıyordum, bu yüzden dikkatimi suya verdim. "Neden onu öldürdün?"

Alex alaycı bir şekilde güldü. "Çünkü sana dokundu. Seni ondan kurtarmam gerekiyordu."

Eğer bu doğruysa, eğer beni gerçekten korumak istiyorsa, beni bırakabilirdi. Bunun yerine, herkesi kurtarmaya çalıştı. Ama bir seçim yapmak zorunda kaldığında, beni seçti.

Neden?

Dizlerimi kendime doğru çektim. "Ben senin için neyim, Alex?" Başını salladı. "Hiçbir fikrim yok."

"Nasıl bilmezsin?"

"Bunu bilmenin bir yolu yok. Bunun ne anlama geldiğini bilmezken, seninle olmak istediğimi veya seni sevdiğimi nasıl söyleyebilirim? Aşk her zaman acı vermiştir ve seni daha fazla incitecekse, seni sevmek istemiyorum." Bir süre sessizce oturdu, sonra cebinden bir şey çıkardı ve bana doğru eğildi. Elleri zinciri tuttu ve kilidin açılmasının çıkardığı tiz ses, kulaklarıma top patlaması gibi geldi. Zinciri çektiğinde, ağır zincirin ağırlığından daha fazlası bedenimden ayrıldı. Gözlerimi ona çevirdim ve yanağından süzülen tek bir gözyaşını sildi. "Artık özgürsün, O. Ön kapı açık, söz verdiğim gibi." Cevap veremeden, temiz kıyafetleri tuvaletin üzerine bıraktı, banyodan çıktı ve kapıyı arkasında kapattı.

Temizlendim, küvetten çıktım, saçımı havluyla kuruladım ve havluyu vücuduma sardım. Giysileri kolumun altına aldım. Koridora adımımı attığımda, gözlerim oturma odasına kayd. Kaçış, ön kapının diğer tarafında beni bekliyordu, ama nereye kaçacaktım? Beni bu cehenneme sürükleyen cehenneme geri dönebilirdim. Alex'le kalmak da pek umut verici görünmüyordu. Beni sevemiyorsa, benim için bir şey hissetmiyorsa, bunun bir anlamı yoktu. Gunnir iğrenç menisini bacaklarımin arasına sıkıştırdığından beri, Alex beni içime almaya bile çalışmamıştı. Ya Sam haklıysa? Ya Alex için sadece yeni ve parlak olduğum sürece bir değeri varsa?

Bir dönüm noktasında bulunuyordum ve her iki yol da karanlık görünüyordu.

Sarı bir ormanda iki yol ayrılıyordu...

Aklım, lise projem için incelediğim, uzun zamandır unutmuş olduğum Robert Frost'un şiirini hatırladı. İki yolun önünde duran adam, daha az kullanılan yolu seçmişti. Risk almıştı ve bu sayede daha iyi bir sonuca ulaşmıştı. Belki de yaşlı şair bir şeylerin farkındaydı.

Alex aşkın ne olduğunu bilmiyordu, ama ben biliyordum. Ona gösterebilirdim. Benimle gelebilir ve birlikte yeni bir hayat kurabilirdik. Babamın evinde sakladığım para, umduğum gibi şehre taşınmak için yeterli olmazdı, ama bir ay boyunca kırsalda hayatta kalmak ve ne yapacağımıza karar vermek için yeterli olurdu.

Koridoru geçip odasına girdim. Yatakta uzanmış tavana bakıyordu. Beni görünce yüzünde şaşkın bir ifade belirdi. "Sanırım beni duymadın. Kapı açıldı," dedi ve benden uzaklaştı. "Git, Ophelia." Ben gitmeyince, dönüp bana gözlerini kısarak baktı. "Lanet olsun, Ophelia, gitmen için ne yapmam gerekiyor? Burası sana göre bir yer değil."

"Burası senin için de uygun bir yer değil," dedim, geri adım atmayı reddederek.

Gözleri karardı. "Burası tam bana göre bir yer." Ayağa fırladı, omuzlarımı kavradı ve beni yatağa fırlattı. Havlumu düştü ve çıplak vücudum ortaya çıktı, ama kendimi örtmeye çalışmadım. Üstüme çıktı ve dizleriyle bacaklarımı ayırdı, ama ben ona karşı koymaya çalışmadım. Kollarını uzatarak yumruklarını başımın iki yanına dayadı. "Ben buyum. Her zaman böyle olacağım. Adamı öldürdükten sonra ne olduğunu anlatırken dinlemedin mi? Bunu yapmaya devam ettim çünkü duramıyorum!"

"Beni uzaklaştırmaya çalışıyorsun," dedim, çenemi kaldırarak.

"Çünkü uzaklaştırılman gerekiyor. Benden korkman gerekiyor."

Başımı salladım. "Artık bu benim seçimim. Senin değil, başka kimsenin de değil. Yaptığın şey beni uzaklaştırmayacak. Beni kandıramazsın, Alex." Dudaklarım titredi, itirafım dudaklarımdan dökülürken gücüm ve cesaretim beni terk etti. "Bana zorla sahip olamazsın çünkü bunu istemiyorsun. İstesende yapamazsın çünkü Gunnir beni mahvettiğinden beri beni istemiyorsun."

Yüzünde bir tokat gibi acı belirdi. "Öyle mi düşünüyorsun? Gunnir'in yaptıkları yüzünden sana girmeyi istemediğimi mi düşünüyorsun?" Kalçalarını indirdi, sertleşmiş penisini bana bastırdı. "Hiç durmadım ki...

Seni arzuluyorum. Sana olan *ihtiyacım* hiç bitmedi." Başını salladı, gözleri benimkilere rastladığında yumuşadı. "Benim gözümde mahvolmuş değilsin. Güzel ve kırılmışsın, ama kendini toparlayacak güce sahipsin. Ama seninle gidersem, seni tekrar kırarım."

Gözlerimi kapattım ve gözyaşlarının akmasına izin verdim. Sözleri, onun fark ettiğinden daha fazlasını ortaya çıkardı. Benim mahvolmadığımı söylemişti ve bu itiraf bana büyük bir mutluluk verirken, söylemedikleri şey bana daha da çok ihtiyacım olan bir şey verdi: umut.

Beni mahvolmuş olarak görmüyorsa, beni yutma dürtüsüne karşı koymasının tek bir nedeni vardı. Kabul edemese de, yıllarca süren istismar onu kurtarılamaz hale getirmedi. Onu olduğu gibi ve olabileceği gibi gördüm. Şimdi bunu kendi içinde görmek için zamana ihtiyacı vardı.

"Benimle gel Alex," diye fısıldadım. "Lütfen."

O içini çekip başını salladı. "Nereye gideceğiz?"

"Uzaklara. Başka bir yerde yeniden başlayabiliriz. Burası olmayan bir yerde. Biraz param var..."

O güldü ve ağırlığını bana verdi. "Gerçekten buradan öylece çıkıp, beni nefret ettiğim bu canavara dönüştüren yeri unutabileceğimi mi düşünüyorsun?"

Haklıydı. Öylece çekip gitmek yetmezdi. "O zaman öylece bırakma. Yak gitsin. Hepsini yak."

Zorlukla yutkundu.

"Sen bu yer değilsin Alex. Artık kimse sana sahip değil. Ne patronun ne de kardeşin. Kimse."

ALEXZANDER

OPHELIA bazı konularda haklıydı, ama diğerlerinde tamamen yanılıyordu. Ben o eve aittim. Yalnız kalmayı, sadece günahlarımın eşlik etmesini hak ediyordum. Başka ne seçeneğim vardı ki? Burayı yakıp onun peşinden babasının evine mi gidecektim? Bu, büyüünün bozulduğunda canavardan bir erkeğe dönüşeceğim boktan bir masal değildi.

Sesim kısılana kadar onunla konuştum, ama o beni dinledi ama duymadı. Kendini kurtarmayı reddetti. Onu güvende tutmak istiyorsam, tehdidi ortadan kaldırmam gerekiyordu. Yıllar önce yapmam gereken şeyi yapmam gerekiyordu.

"Tamam, giyin," dedim.

Onun üstünden indim ve en çok özleyeceğim şeyden uzaklaştım. Ağzı. Öpücüğü. Adımı söyleme şekli. Daha fazlası. Her şey. İşimi halletmek için onu yatak odasında bıraktım.

Gunnir'i evden sürükleyip kemik çukuruna attım. Gunnir, Sam'in cesedine bir tanesini kullanmış olduğu için ahırda sadece iki teneke benzin kalmıştı. Onun için bir tanesine ihtiyacım vardı, bu da ev için sadece bir tane kalacağı anlamına geliyordu. Yeterli olması gerekiyordu. Benzini çukura döktüm ve bir kibrit attım.

Ahırdan çıktığımda Ophelia'yı kamyonete yaslanmış, benim eşofman altımı ve kolsuz bir tişört giymiş halde gördüm. Güneşin altında duran onu görmek garipti. Çok güzel görünüyordu. Ve yorgun. Ve zayıf. Bunu ona ben yapmıştım.

Yapmak üzere olduğum şey için daha da fazla neden vardı.

"Burada beni bekle," dedim. "Bir dakika sürer."

Bencilce bir davranıştı ama ona eğilip bir kez daha öptüm. Onun yumuşak dudaklarını hissetmeyi ya da tadını tekrar almayı hak etmiyordum ama hayatımda hiç bu kadar bir şeye ihtiyaç duymamıştım. Ondan uzaklaşırken bana baktı.

"Yak şunu," dedi.

Başımı salladım. Yakacaktım. O evde onu incitmiş olan her şeyi yok edecektim.

İçeri girdim ve zehirli sıvıyı evin her yerine döktüm. Gunnir'in odasından başladım, kendi odama geçtim, oturma odasına girdim ve boş tenekeyle kanepeye oturdum. Kendime benzin dökmek istemiştim ama oturma odasına kadar zar zor yetmişti. Bu ev pek çok kişi için mecazi bir cehennem olmuştu ve ben onu gerçek bir cehenneme çevirmek üzereydim.

Derin bir nefes alıp Gunnir'in odasına gittim ve bir kibrit çaktım. Kibrit yatağa çarptığında, bir sıcaklık ve alev dalgası yayıldı, büyüdü ve yatağı ve kuru ahşap başlığı yuttu. Yatağın arkasındaki tozlu perdeler bir anda alev ve ışıqla kaplandı. Koridora doğru geri çekilirken ikinci kibriti yatak odama attım. Parlak bir ateş patlaması koridora ulaştı ve sıcak bir ışıltıya dönüştü. Son turuma devam ettim, mutfığa kibrit attıktan sonra oturma odasına döndüm. Kanepeye oturdum ve

kibritleri attım. Cebimden bir sigara çıkardım ve yaktım, duman evi dolduran yoğun sisle karışırken sigarayı dudaklarımın arasında tuttum.

Arkanıza yaslanıp sigarayı içmeye başladıkça, bunaltıcı sıcaklık daha da yaklaştı. Gözlerim ağırlaşmaya başladı, başımı geriye attım ve çok uzun zamandır ilk kez rahatlamış hissettim. Sonunda bitmişti.

"Alexzander?" diye bir ses duyuldu önümde. Annemin sesi. "Bunu yapma. Aşkın ne olduğunu bilmediğini söylemiştin, ama yalan söyledin. O adam Gunnir'e nefreti öğretti, ama ben sana sevgiyi öğrettim."

"Siktir git, anne. Yaptığım tüm korkunç şeyleri bilmiyorsun," diye tısladım.

"Bu seni tanımlamaz. Seni tanımlayan, şu anda yaptıkların."

Gözlerim yanıyordu, bunun alevlerden mi yoksa akmak üzere olan gözyaşlarından mı olduğunu anlayamıyordum. "Şu anda yaptığım şey kendimi denklemden çıkarmak. Ophelia'ya bir daha asla zarar vermeyeceğim. Hayatımın bir günü daha Gunnir ve Adam gibi olmayı reddediyorum."

"Sen onlar değilsin. Onlar gibi şeyler yapmış olsan bile, sen hiçbir zaman onlar olmadın. Onların vicdanı yoktu."

"Onunla birlikte olmak için çok yaralıyım. Beni ona bu kadar çeken şeyin ne olduğunu bile bilmiyorum."

"O sana beni hatırlattı."

"Bu ürkütücü falan değil," dedim öksürerek. Duman bulutu tavanda sürünerek her saniye daha da kalınlaşıyordu. Oturmaya çalıştım ama başım lastik gibi boynumda sallanıyordu ve ter gözlerime damlıyordu. Acıyı silmek için çok yorgundum. "Onu korumaya çalışıyorum."

"Peki ya babası? Onun Ophelia'ya zarar vermeye devam edeceğini düşündün mü? O kızı ocaktan ateşe attın. Ophelia senin için iyi çünkü sana gerçekte ne kadar farklı olduğunu gösterdi. O cesur, ama senin onun yumuşaklığına ihtiyacın olduğu gibi senin gücüne ihtiyacı var."

Konuşamadım. Konuşamazdım. Ateş cildimi ısıtacak kadar yaklaşmıştı ve son cezamı almaya hazırdım.

"Lütfen, Alex. Böyle gitme. Sen düşündüğünden daha fazlasını hak ediyorsun."

O da senin gibi kaybolmuş durumda. Sana ihtiyacı var."

Ellerim sıkıca tutundu ve kurşun gibi ağır kollarımla onları itmeye çalıştım. "Alexzander!" Ses, çok uzaklardan, bir uçurumun ötesinden geliyordu.

Ve o ses annemin sesi değildi.

Ophelia.

Beni kanepeden kaldırmaya çalışırken elleri ön kolumu sıktı, ama ben yerinden kıpırdamıyordum. Öksürük göğsünü sarsıyordu. Bir şey yapmazsam, beni kurtarmaya çalışırken dumanın içinde boğulacaktı. Kendimi kaldırdım, bacaklarımı zorla hareket ettirdim, çünkü onun yaşadığı onca şeyden sonra şimdi ölmesine izin veremezdim. Ağırlığımı ona vererek, kendimi olabildiğince destekledim ve kapıya doğru ilerledik. Eşiğe ulaştığımızda duman inceldi ve evden uzaklaştıkça hava temizlendi.

Beni bıraktı ve ben yeşil çimlerin üzerine yığıldım, temiz havayı solumaya çalışırken nefes nefeseydim. Ophelia yanımda diz çökmüş, bir melek gibi görünüyordu, eliyle göğsümü ovuşturarak nefes almamı teşvik ediyordu.

"Ne yaptın sen?" diye bağırdı.

"Anlamazsın." Sözler hırıltıyla ağzımdan çıktı. Yan dönüp göğsüm patlayacak gibi öksürdüm. "Peşimden oraya girmemeliydin. Ne kadar aptalca bir şey yaptığını biliyor musun?"

"Yanan bir binada uykuya dalmaya karar veren adam diyor." Geriye yaslandı ve kolunun kıvrımına öksürdü, sonra cebine uzandı ve içindekileri önüme koydu.

İnanamadan eşyalara baktım. Annemin resmi. Çizim. Saç tokası. Onları çimlerden alıp göğsüme sıkıca bastırdım.

"Dama oyunu arabada. Sen ahırdarken bunları aldım." Bana gülümsedi. "Rica ederim."

"Teşekkür ederim," dedim, onu kendime çekip öptüm. "Her şey için." Göğsümde bir öksürük daha sarsıldı.

"Hastaneye gitmelisin, Alex."

Başımı salladım. "Bundan çok daha kötüsünü yaşadım."

İtiraf etmek istemediğim kadar çok kez ölümün eşiğinden dönmüştüm. O anda, aslında ölümsüz olduğumdan endişeleniyordum. Ölemeyecek, sonsuza kadar acı ve ıstırap içinde yaşamaya mahkum. Ve hala bunun aksini kanıtlayamamıştım.

Ophelia yüzünden. Kendimden vazgeçmeme izin vermediği için.

Ve belki de bu iyi bir şeydi. Annemin sesi, benim düşünmediğim bir şeyi gündeme getirdi. Ophelia'nın hayatında benden başka bir canavar daha vardı

Ophelia'nın hayatında başka bir canavar vardı ve onu güvende tutmak istiyorsam bununla ilgilenmem gerekiyordu.

Yirmi Birinci Bölüm

OPHELIA

Alex'in eski kamyonetine yaslanıp önümüzdeki yanan eve bakmak neredeyse güç vericiydi. Alevler, o kadar çok işkenceye ev sahipliği yapan yapının kemiklerini yalayarak cehennemi yok etmeye çalışıyordu. İmkansız gibi görünse de, işe yarıyordu. İçinde doğup büyüyen tüm kötülüğü yutuyor, yok ediyor ve toprağı temizliyordu. Belki de hepsini değil. Yanımdaki adam kurtulmuştu.

Benim sayemde.

Alex onların bir parçası olmasına rağmen, hala yaşam belirtileri varken o mezarlıkta yanmasını hayal edemiyordum. İnsanlık belirtileri.

Gömleğimin eteğini kaldırıp alnımdaki teri sildim. Alex uzanıp göğsümden karnıma akan ter damlalarını sildi. Tüylerim diken diken oldu.

"Sen olmasaydın ölmüş olurdum," dedi, elini belime dolayarak beni kendine çekti. Eğilip beni öptü. Nefesi duman gibi kokuyordu, uğursuz ve tehlikeli bir şey gibi. Küllerden çıkan bir şey gibi.

"Sen olmasaydın ben de ölmüş olurdum," diye fısıldadım, dudaklarının dudaklarıma değmesine izin verirken.

"Hayır, O. Seni kaçırmıyordum bunların hiçbirisi olmazdı."

Ondan uzaklaştım. Hiçbir fikri yoktu. "Bu doğru değil, Alex. Ölüm her zaman bir ihtimaldi. Senden önce. Seninle birlikte. Belki de senden sonra bile. Nereden geldiğimi ve nereye dönmem gerektiğini unutuyorsun."

"Kimse sana bir daha dokunmayacak." Elini uzattı, sırtımın altındaki teri sildi ve eşofman altımı uyluklarımdan aşağı çekti.

Onlardan çıktım ve ne olduğunu anlamadan ellerimi yumruk yapıp yanımda tuttum. Gunnir'in beni kirletmediğini kanıtlamak için onun beni tekrar almasını istemiştım, ama şimdi bu gerçekleşirken kafam çok

kafam çok karıştı. Boynumda zincir yoktu, onun isteklerine uymak için hiçbir neden yoktu, ama onu onun beni istediği kadar çok istiyordum.

Bacaklarım beline dolanana kadar beni kaldırdı. O beni kamyonete doğru geriye doğru iterken, ben paslı çamurluğa tutunarak dengemi sağladım. Beni belinden tuttu, isle kaplı kot pantolonunun fermuarını açtı ve sikini çıkardı. Hiç çekinmeden içime girdi.

O evin dışında sevişmek farklıydı. Neredeyse yanlış gibiydi. Sanki zincirlerin kalbimi sarmasına izin veriyormuşum gibi.

Evin hemen yanında olmasak da, kamyonetin metali ateşin ısını emmişti ve o beni sikerken bacaklarımın arkasını yakıyordu. Alevlerin gökyüzüne uzandığını, boktan eski çiftlik evini ve tüm boktan sırlarını yutarken tısladığını izledim.

Şimdi içime giren sırlar.

"Alex, dur," dedim, kararsızlığın ateşi ruhumu yakarken anılarım çığlık atıyordu.

Durdu, çenemi kaldırıp gözlerime bakarak başını salladı. "Hayır, O. Sen benimsin, her zaman benim olacaksın ve o mükemmel amını sahiplenmem gerek. Seni o evin dışında sahiplenmem gerek çünkü artık benim evimsin." Nefesimi kesecek kadar sert bir şekilde içime girdi, sonra kamyonun kaputunu kavrayarak beni daha sert sikebilmek için. Beni sikmesi gerektiği gibi.

Alevleri tekrar izledim ve içimde başka bir ateş başladı. Bağırsaklarımın derinliklerinde. Kollarımı boynuna doladım ve ona eridim. Vücudumu ona bıraktım. Beni istediği gibi sahiplenmesine izin verdim ve bu sahipliği kabul etmeye ve neredeyse zevk almaya başladım.

Bacaklarımın arasında sürtünen sürtünme ve içimde yanan ateş, hatırlayabildiğim kadarıyla içimde yaşayan cehennemi temizledi. Alex ve kardeşi beni kaçırmadan çok önce bana işkence eden tüm acı, incinme ve istismar. Sanki içimde kontrollü bir yangın vardı, ruhumun yaralı toprağını yok edip sağlıklı büyümeyi geride bırakıyordu.

Onun etrafında döndüm, ağzını ağzıma çekip zevkimle doldurdum. Spazmlarım onun spazmlarını tetikleyince tırnakları uyluklarımın arkasına battı.

"Benimle gel," diye inledim ağzına.

O da öyle yaptı ve bu çok özgürleştiriciydi. Ter göğsünü kapladı ve bana bastırırken kolsuz gömleğimi ıslattı ama umurumda değildi.

sıcaklığın içinde banyo yaptık ve kamyonete yaslanarak yandık.

Tekrar kendi başıma ayakta durabileceğime emin olunca, eşofman altını aldı. Ellerimi omuzlarına dayayarak dengemi sağladım ve bacaklarımın arasındaki pisliği temizlemeye tenezzül etmeden eşofman altını giydim.

Eve bir kez daha baktı ve bana döndü. "Buradan gitmeye hazır mısın?"

"Kesinlikle," dedim başımı sallayarak. "Sen?"

Omuzlarını omuz silkerek omuz silktilti. "Başka seçeneğim yok. Evimi yaktım," dedi sinsi bir gülümsemeyle.

Aklımdan bir düşünce geçti. "Komşuların ne olacak? Polis çağırırlarsa? Seni arayan olur mu?"

Alex başını salladı. "Hayır, kimseye kilometrelerce uzaktayız. Burası eskiden domuz çiftliği idi ve etrafında geniş bir arazi var. Çevremizdeki araziler bizden çok daha geniş arazilere sahip çiftçilere ait, bu yüzden dikkat çekmemeliyiz. Buradaki insanlar kendi hallerinde yaşarlar. Bazıları ara sıra süt ve yumurta getirir, ama onlar gelmeden önce uğrayıp bir şeyler uydururum. Ormanı geri almayı planladığımızı, böylece avlanacak daha fazla alanımız olacağını falan söylerim."

Neden umursuyorsun? diye sordum kendime. Bu numara onu hapse attırırsa, kafamda bir ahlaki ikilemden kurtulmuş olurum. Yine de umursuyordum ve nasıl durduracağımı bilmiyordum.

Anahtarları bana fırlattı, ben de yakaladım ve taksiye bindim. Alevlerden uzaklaşırken, aklımdan tek bir düşünce geçiyordu: Özgürlük tuhaf bir duyguydu. Boynumda zincir olmadan, Gunnir'in nefesini enseme hissetmeden Alex'in yanında olmak daha da garipti. O yolcu koltuğundan dışarı bakarken, benim özgürlük anlayışımın onun için esaret gibi olup olmadığını merak ettim. O evde ölmeye razıydı, onun gibi biri için hayat nasıl olabilirdi ki?

Sokaktaki çukurları geçerek ilerlerken, aklımdan "ya eğer"leri uzaklaştırmaya çalıştım. Arka yolları bilmediğim için beni lokantaya yönlendirdi. Kilometreler geride kalıp lokanta görünmeye başladığında, tanıdık bir bölgeye dönmüştüm. Evim lokantadan yürüme mesafesinde, ağaçların oluşturduğu kalın bir duvarın içinde kaybolan dolambaçlı bir yan yoldan aşağıdaydı. O yürüyüşün huzur ve sükuneti için yaşıyordum, bu yüzden çoğu gece yürüyüşe çıkardım, ama bir daha tek başıma dışarı çıkabileceğimden emin değildim, özellikle de gece yürüyerek. Kaçırılıp cehennem ateşine geri götürülmekten çok korkuyordum. Gunnir gibi başka bir canavardan korkuyordum.

Onu düşününce omurgamdan bir ürperti geçti. Hala olanların anısıyla mücadele ediyordum. Babam bir şey yaptığında, zihnimin içine çekilirdim, genellikle bir parka, parlak, sıcak güneşin altına otururdum. Onun ellerinin yerine güneşin sıcaklığını hissedebiliyordum. Onun homurtuları ve inlemeleri yerine kuşların cıvıltılarını duyardım. Onun ağırlığıyla yatağa bastırılmak yerine, çimlerin uyluklarımın arkasını gıdıklamasını hissedirdim. Gunnir üzerimdeyken o parkta yaşamaya çok uğraştım, ama o beni o anda tutsak etti, istemediğim her dokunuşu hissetmeme zorladı. Sonra Alex odaya girdi, kanlar içinde ve silahlı, ve benim yapamadığımı yaptı. Beni kurtardı.

Lokantanın önünden geçerken nereye gittiğimizi anlamaya başladım. Bir cehennemden başka bir cehenneme. Tanıdık olması durumu kolaylaştırmıyordu. İçeri girip babamı o eski koltukta sonsuza dek baygın halde bulacağımızı düşünmeden edemiyordum. Alkolün onu öldürmüş olmasını diledim, ama benim şansıyla hala hayatta ve her zamanki gibi bana saldırmak için bekliyor olacaktı.

Dudaklarım titriyordu.

"İyi misin?" Alex, garaj yolunun başına geldiğimde sordu.

Cevap vermeden kamyonetten atladım ve parayı sakladığım yerden çıkardım. Saydım ve hepsinin olduğunu görünce sevindim. Parayı teneke kutuya geri koyup, direksiyona geçince koltuğun altına sıkıştırdım. "Nereye gidelim?" diye sordum.

"Zaten buradayız, değil mi?" Etrafına bakındı. "Burası senin evin, değil mi?"

"Oraya girmemize gerek yok. Biz..."

Elimi sıktı. "Evet, girmeliyiz. Beni cehennemden kurtardın, şimdi borcumu ödeme zamanı. Sana hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğim. Eve git."

Tartışmaya yer bırakmadı. Kamyoneti sürmeye başladım ve hiç tamir etmeyi bilmediğim çukurlarla dolu garaj yolunda gürültüyle ilerledik. Tamir etmeyi bilmediğim çok şey vardı, ama Alex'i tamir etmeyi deneyebileceğimi düşündüm. Beni kaçırان adamla ne yapacağımı hiç bilmiyordum. Onu evime götürmek... Onun evinden daha güvenli hissetmediğim bir yere.

Ev görünür hale gelince ağzım kurudu. Babama ne diyecektim? Nerede olduğumu ve neden bir yabancıyı onun sığınağına getirdiğimi nasıl açıklayabilirdim? Hayatımın çoğunda cehennem gibi olan yer. Beni farklı şekillerde rahatsız eden ve inciten yer.

Kontak anahtarını çevirdim ve eski motor durdu, bizi sessizliğe bıraktı. Alex'in gözleri, beni neredeyse gülümsetecek kadar çocuksu bir merakla mülkü süzdü. Yine de neye baktığını anlamadım. Eski evimde özel bir şey yoktu. Çökmekte olan beton ve uyumsuz dış cephe kaplaması, evin yaşını ve durumunu ortaya koyuyordu. Ben gittiğimden beri çimler kesilmemişti ve yaz güneşi onları iyice büyütmüştü. Onun evi de pek iyi durumda değildi, ama yine de yanaklarımdan bir utanç dalgası yükseldi.

"Baban nerede?" diye sordu.

Yutkundum. Neyle karşılaşacağımızdan emin değildim. Bu beni çok korkutuyordu, ama başka seçeneğim yoktu. Güçlü olmalıyım.

"Burada kal," dedim, ama nedenini bilmiyordum. Belki de bizim nasıl yaşadığımızı görmesini istemiyordum. Şişe mezarlığı. Tezgahları kaplayan kirli tabaklar ve yarısı yenmiş yemekler. Daha fazla utanç. Ya da belki Alex yanımda olmadan babamla konuşmak daha kolay olur diye düşündüm. Her halükarda, bunu tek başıma yapmam gerektiğini hissettim.

Bir adım daha attım, ama eli bileğimi sıkıca kavradı.

"Seni oraya tek başına sokmamın imkanı yok," dedi, sesi kararlı ve sarsılmazdı.

Yine tartışmaya yer bırakmadı, bu yüzden kamyonetten indik ve dizlerimize kadar uzanan çimlere adımımızı attığımız anda cehenneme girmiş gibi hissettik. Adımlarımı attığımda merdivenler zayıf ağırlığımla gıcırdadı ve elimi paslı metal kapı koluna koyup, kapıyı açtığımda tüm iskeletlerin gün ışığına döküleceğinden endişelenerek bekledim. Sadece dolap değil, tüm ev iskeletlerle doluydu.

İçeri girdiğimde, tozlu ve eski bir koku beni karşıladı. Bu koku, hayatım boyunca alıştığım bir kokuydu ve Alex ile kardeşi bana başka bir koku tanımadan önce tek bildiğim kokuydu. Onların evinde duyduğum kokudan nefret ediyordum, ama hangisinin daha kötü olduğuna karar veremiyordum: toz ve küf mü, yoksa ter ve ölüm kokusu mu?

Salona girip etrafa bakındığımda utanç duygusu yeniden beni sardı. Mutfak kapısından, tezgahın üzerine dağılmış tabaklardaki küflü yemek artıkları etrafında uçan sinekleri görebiliyordum. Salondaki masanın üzerinde boş şişeler vardı. Ben çıkarken orada değillerdi, bu da bir şekilde daha fazla alkol bulduğu anlamına geliyordu. Kollarımı kendime doladım

ve babamın sarhoşken bana ulaşmak için sık sık çıktığı merdivenlere öfkeyle baktım. Anılarımdan titredim.

Sıcak kollar beni sardı ve ben sıçrayarak döndüm, boğazımdaki panik spazmını durdurmaya, göğsümden çıkıp yere düşmeden önce hızla atan kalbimi yavaşlatmaya çalıştım.

"Ne oldu?" diye fısıldadı Alex, şakaklarımda biriken teri silerek. "Sana çok kötü şeyler yaptım ve sen bu kadar şiddetli tepki vermemiştin. Ne kadar kötü olduğunu anlamamıştım, ama sanırım şimdi anlamaya başlıyorum." Çenesini sıkıp oturma odasına doğru baktı. Gözlerindeki o ateşli bakışı tanıdım. Birisi hatalarının bedelini ödeyecekti ve bu sefer o kişi ben olmayacaktım.

Yirmi İkinci Bölüm

ALEXZANDER

Karşımda duran kız, evimde gördüğüm kız değildi. En zayıf anında bile o kadar sarsılmış değildi. Gunnir'in ona yaptıklarından daha mı kötüydü? Yoksa saldırı ona yakın birinden geldiği için mi daha kötüydü? Ailemiz, bizim evimizde hiç aile gibi hissettirmemişti. Sadece aynı kanı paylaştığımız anlamına geliyordu ve The Man'in her zaman dediği gibi, *kan bağı kan bağından daha güçlüydü*.

"O oturma odasında mı?" diye sordum.

Gözlerini kapattı ve bir gözyaşı yanağından süzülerek çenesinden damladı. Yeterince görmüştüm. Köşeyi birkaç adım geçtim ve evinin planını bilmemin ona garip gelip gelmediğini merak ettim. Onu kaçırmadan çok önce onu takip ettiğimi fark etmiş miydi? Yakında hayatından sonsuza kadar çıkacaktım, bu yüzden önemi yoktu.

Ama önce onun güvende olduğundan emin olmalıydım.

Sandalyenin arkası bana dönüktü ve yanında yarısı boş bir rom şişesi duruyordu. Bir adamın başı sandalyenin arkasından görünüyordu, dikkati tozlu televizyon ekranında titrek bir programa odaklanmıştı. Arada sırada eğilip bir yudum içki içiyor, sonra şişeyi yerine koyuyordu. Kızının kaybolduğunu fark etmiş miydi? Umurunda bile değil miydi? Kızının kaybolduğu halde kendini içkiye verip sarhoş olan ne tür bir babaydı? Babam çok kötü şeyler yaptı ama beni hiç unutmadı. Ama babam bana cinsel tacizde bulunmadı. En azından doğrudan.

Bir adım öne doğru süründüm ve zeminin altında bir gıcırta duyuldu.

"Bebeğim? Sen misin?" diye seslendi derin, sulu sesi. Sevgiyle kullandığı bu isim, vücudumu hiç hissetmediğim bir şekilde tepki verdi. "Buzdolabından bir bira al ve gel kucağıma otur." Hiçbir babanın çocuğuna kullanmaması gereken bir ses tonuyla konuşuyordu. Ürkütücü sesi damarlarımdan çamur gibi akıyordu ve Ophelia'nın nasıl etkilendiğini ancak tahmin edebiliyordum. Ona baktım. Bacaklarını birbirine sıkıştırmıştı ve vücuduna neler olduğunu biliyordum.

biliyordum. Gerçek, derinlere işlemiş, zihni altüst eden bir korku içini sıkıp seni işeme dürtüsüyle doldurduğunda ne olduğunu biliyordum. K r bir panik içinde olduğun için önündeki Şeyi bile göremez, nefes bile alamazsın. Yüzündeki ifadeyi, bacaklarının titremesini, dizlerini birbirine sıkıca kenetlemesini biliyordum, çünkü ben de o korkuyu yaşamıştım.

Onun bunu yaŐamasını görmek beni mahvetti. Ophelia'nın babasının sesini duymakla bile verdiği tepki beni cinayet işlemeye itti. Onun intikamını almak için çılgına döndüm.

Arkamdan uzandım ve kemerimdeki kılıfından av bıçağımı çıkardım. Bir adım  ne çıktım, ama omzuma konan bir el beni durdurdu.

"Alex..." diye fısıldadı, başını zayıf bir Şekilde sallayarak. Babası, televizyonun sesi ve alkolün sağır edici etkisi nedeniyle onu duymadı bile.

Onu sırtı duvara değene kadar geriye doğru ittim. "Beni durdurmaya  alıŐma. O, babamla birlikte cehennemde çürümek hak ediyor."

Gözleri benimkileri aradı ve titremesi durdu. "Neden bunu sen yapıyorsun? O bana dokundu."

Onun sözlerine sırtarak eğildim ve onu söyleyen ağzına bir öpücük kondurdum. Aferin kızım. Anlayabileceğim bir dilde konuşuyordu. Babamın canını alan bendim çünkü en çok acı çeken bendim. Onu zehirledim ve sırtımda hala taze ve kanayan kırbaç izleri varken gözlerinden hayatın akıp gitmesini izledim. Herkesin bir sınırı vardır ve o benim sınıırıma ulaşmıştı. Babası ona ilk dokunduğunda onun sınırını aŐmıŐtı. Yine de onu tehlikeye atmak istemiyordum. Elimde sadece bir bıçak vardı. Onu silahsızlandırırsa, onu etkili bir Şekilde koruyamazdım.

"Onun sana daha fazla zarar vermesine izin veremem," dedim. Gözleri bıçağı ona vermem için yalvarıyordu, ama sözle tartıŐmadı.

Daha önce adam öldürmüş bir adamın kendine güveniyle, oturma odasındaki sandalyeye doğru yürüdüm. "Merhaba, yılın babası," dedim, onun görüŐ alanına girerek.

Acınacak haldeydi. Yırtık fanilasının üzerine kusmuk birikmişti ve üstündeki flanel gömlek, çok zayıf vücuduna sarkmıŐtı. Ophelia gittiğinden beri muhtemelen pek bir Şey yememiŐti. Şey... ka ırıldığından beri. Sakalındaki kırıntıları silip ayağa kalkmaya çalıştı, ama iki kez yere yığıldıktan sonra nihayet ayağa kalkabildi. Bu kadar çaresiz bir adama saldırmak neredeyse haksızlık gibi görünüyordu.

yardımcısız bir adama saldırmak haksızlık gibi geliyordu. Ama öte yandan, o da yardımsız bir çocuğa saldırırken hiç tereddüt etmemişti, bu da durumu biraz dengeliyordu.

"Sen de kimsin lan?" diye bağırdı. Eski içki kokusu yüzüme çarptı. Bira fabrikasında fermente edilmiş viski gibi kokuyordu ve neredeyse öksürmeme neden olacaktı.

Ophelia'nın arkamda olduğunu hissettim, bu yüzden geriye uzanıp onu yanıma çektim. Gözlerini önümüzdeki yere dikmiş, burbon şişesine odaklanmıştı. "Kim olduğumu bilmen gerekmez, ama onun kim olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Adam öksürdü. "Evet, o benim küçük kızım."

"Ona öyle seslenmeye hakkın yok. Eğer o senin küçük kızınsa, ona dokunmamalıydın..."

"Kızıma dokunmadım!" diye bağırdı, bir adım öne sendeleyerek.

Ophelia'nın gözleri ona dikildi ve öfke dalgası yüzüne yayıldı, güzel hatlarını korkunç bir şekle dönüştürdü. "Dokundun!" dedi. "Nasıl inkar edersin! Nasıl cüret edersin..." Göğsü sarsıldı ve cümlesini yarım bıraktı.

"Eğer sana yanlış bir şekilde dokunduysam, seni annenle karıştırdığım içindir," dedi ve bu, hayatımda duyduğum en saçma mazeretlerden biriydi. "Benim suçum değil."

Alt çenesi titredi, ama sesini buldu. "Ben sekiz yaşındayken, baba?"

"Ona öyle deme," dedim. "DNA'mıza katkıda bulunan adamlar, bunu hak etmedikleri için baba olarak anılma ayrıcalığına sahip değiller. Onlar asla baba olmadılar. Bu yüzden ben babama Adam dedim. Sen de seninkine ne istersen de. Pislik. Sperm donörü. Pis pedofil. Ne istersen de, ama ona baba deme."

Babasının dikkati bana yöneldi. "Sana yalan söylüyor. Dikkat çekmek isteyen bir velet. Hep öyleydi."

Eğer Ophelia'yı, sarhoş bir adamın sözleri yüzünden terk edeceğimi düşünüyorsa, onu büyük bir sürpriz bekliyordu. Gerçekten alçakgönüllü bir sürpriz.

Yalanlarını yutmamam üzerine yüzünde öfke belirdi. Ophelia'ya doğru bir adım attı ama ben aralarına girdim ve bıçağımı kaldırdım. "Ne yapacaksın, serseri? Beni bıçaklayacak mısın?"

"Aynen öyle yapacağım, seni hasta pislik." Bıçağı karnına sapladım ve o üzerime düştü. Kan, kararan gömleğinin altından sızmaya başladı

ve elimde kaydı. Bıçağı geri çekip onu kendimden ittim. Ağır bir gürültüyle koltuğuna düştü ve ölümcül yaralanmış olmasına rağmen şişeyi almaya uzandı. Şişeyi silah olarak kullanacağını düşünerek bıçağı sıkıca tuttum, ama o sadece kapağı çevirip şişeyi dudaklarına götürdü. "Senin neyin var, ihtiyar?"

"Bende doğru olan hiçbir şey yok," diye hırıltıyla cevap verdi. "Sanırım şimdi Tanrı'yla barışsan iyi olur."

"Tanrı senin affını istemiyor," dedim ve bıçağı Ophelia'ya uzattım. O da bıçağın sapını kavrayarak benden izin bekledi. Hak ettiği intikamı almak için izne ihtiyacı yoktu ve artık adam karşılık veremeyecek kadar zayıf düşmüştü, intikamını güvenle alabilirdi.

Ona doğru adım attı ve bıçağı yanında tutarak öne eğildi. "Bana dokunduğunu itiraf et."

"Hiçbir şeyi itiraf etmiyorum," diye bağırdı adam, konuşurken ağzının kenarından kan damlaları akıyordu.

"İtiraf et!" diye bağırdı, gözyaşları sözlerini boğuyordu.

Omzunu tuttum. "Bu dünyada iki tür kötü adam vardır. Biri yaptıklarını övünür, diğeri ise inkar eder." Hangisinin daha korkutucu ya da daha kötü olduğunu bilmiyordum. Onun babası mı, benimki mi? İki insan, ailelerini mahvetmiş ve etraflarına sadece acı veren bir dünya inşa etmişlerdi. Babam lanet olası bir kötü adamdı. Bu adam ise farklı bir şekilde kötüydü. Her ne olursa olsun, şeytan ikisini de sonsuza kadar eşit şekilde cehennemde yakıp kavuracaktı. "Bu adam bir korkak,

O. Sana yaptıklarını asla itiraf etmeyecek. İntikamını almak istiyorsan, çok geç olmadan şimdi al. Babam kötülüklerini herkese haykırıyordu, ama seninki iğrenç sırrını mezara götürecektir. Bunu yüksek sesle söylemek, çocuklara olan sapkın arzusunu kabul etmek demektir. *Kendi* lanet olası çocuğuna. Bunu itiraf etmek, yaptıklarını mantıklı göstermek için uydurduğu sarhoş saçmalığı olmadığı anlamına gelir." Dikkatimi ona çevirdim. "O arzuları içmek için dünyadaki tüm alkol yetmez, seni hasta pislik." Ona intikamını alacağıma söz verdim, ama ona yumruk atmadan duramadım. Yumruğumu öne doğru savurarak kafasını koltuk başlığına çarptım.

Ophelia benim yumruğumu takip ederek bıçağı göğsüne sapladı. Bıçağı çekip tekrar sapladı. Gözleri şok ve ihanetle büyüdü. Onun karşılık vereceğini hiç beklemiyordu, ama o sandığından daha güçlüydü. Benim sandığımdan daha güçlüydü.

Ophelia bıçağın sapını bıraktı ve bana döndü. Yüzündeki gözyaşları kanla karışarak çenesine doğru soluk nehirler halinde akıyordu. Göğsü inip kalkıyordu ve onun teselliye ihtiyacı olduğunu biliyordum, ama bir başkasını nasıl teselli edeceğimi bilmiyordum. Anneme bile en fazla, yalnız olmadığını hissettirebilirdim. Sadece yanında olurdum. Bunu yapmayı biliyordum. O anda onun muhtemelen ihtiyaç duyduğu empatik kişi olmadığımından emindim.

Kollarımı ona doladım ve beceriksizce sarıldım, o da ağlamaya başladı, tüm vücudu acının gücüyle sarsılıyordu. Dizleri bacaklarının altında çöktü, onu yakaladım ve yere indirdim. Kendini kıvrımlara soktu, ben de arkasına oturdum ve hıçkırıklarla ağlaması uyuşmuş ve kırık inlemelere dönüşürken sırtını ovuşturdum. Daha fazlasına ihtiyacı vardı ve ben ona daha fazlasını vermek istedim, ama bu kadar üzgün birine nasıl yardım edeceğimi bilmiyordum.

Onu sırt üstü yatırdım ve üzerine çıktım, nefes nefese kalan göğsü altımda yavaşlayana kadar tüm ağırlığımla onu bastırdım. O, uzattığım kollarıma tırnaklarını geçirdi ve ben sadece kendimi ona verdim. O, her zaman onu rahatsız eden adamla savaşırken tırmalayabileceği ve pençeleyebileceği bir nesneydim. Elleri kollarımdan ayrıldı ve göğsüme bastırdı. Elleri yumruk haline gelip yanlarıma zayıf yumruklar atarken, boğazından bir çığlık çıktı.

"*Siktir git!*" diye bağırdı, elleri ahşap zemine düştü. Gözlerimin önünde tüm gücü tükenmişti. Son bir tekme attı ve burbon şişesi yan yattı, kokusu etrafımızı sardı.

"Çıkar onu," dedim ona.

"O lanet olasıca sana değildi," dedi, nefes nefese.

Sırıttım. "Birazı sana olabilir." Aramızda sessizlik hakimken birbirimize baktık. "Bunu daha iyi yapmayı bilmediğim için üzgünüm. Benim neden olmadığım travmalarla başa çıkmaya alışkın değilim." Onu bıraktım ve yanına oturdu.

"Ne yaptık?" diye sordu, omuzları sonunda gevşedi. "Bu hiçbir şeydi. En azından *o* bunu hak etmişti."

"Hak etse bile, bir can aldık. Böyle bir şeyi nasıl örtbas edeceğimi bile bilmiyorum." Babasının cesedini işaret etti.

"O kısmı ben hallederim. Onu bir şeye sarar, kamyonun arkasına atar ve diğer iblislerin yanına çukura atarım. Arkadaşları var mı? Onu aramaya gelebilecek biri var mı?"

Kız başını salladı. "Genelde ihtiyacı olan her şeyi ben alırım. O sadece o sandalyede oturup içip kendini sarhoş eder. Nadiren evden çıkar."

"O zaman senin için çok uygun. İki kişi için alışveriş yapmaya devam et."

Bakışları bana çevrildi. "İki kişi için alışveriş yapacağım. Sen de buradasın."

"Burada kalamam, O. Senin güvende olacağından emin oldum ve burada biraz yardım etmek için kalacağım, ama sonra yoluma devam etmeliyim. Normal bir hayat sürmeyi bilmiyorum ve sana tekrar zarar vermeyeceğimi garanti edemem. İnsan olmayı bilmiyorum."

"Nasıl insan olmayı bilmediğini söyleyebilirsin?" diye sordu, ben ondan uzaklaşırken.

"Çünkü insan gibi yetiştirilmedim." Onun sözleri beni biraz sinirlendirdi. Ona ne kadar insan gibi davranmıştım ki?

"Sevgi istiyorsun, birinin incindiğini görünce üzülüyorsun ve sevmek istiyorsun. Sen insansın."

"*Senin* sevgini istiyorum. Seni incittiğimde kendimi kötü hissediyorum. Başka kimseye karşı böyle hissetmedim. Benim ya da Gunnir yüzünden kızlara korkunç şeyler olduğunda biraz kötü hissettim, ama senin için kalbim gerçekten ağırlaşıyor. Sanki göğsümün içinde çok aşağıya inmiş gibi." Elimi göğsümün hizasına getirip aşağı doğru ittim. "Ben sadece senin için insanım, O."

"Eğer insan değilsen, kendini ne olarak görüyorsun?"

"Şeytan," dedim, sözlerimden çok emin bir şekilde.

Gözlerini indirdi. "Ben de kendimi pek insan gibi hissetmiyorum. Eskiden olduğum şeyin boş kabuğunda dolaşan bir hayalet gibiyim." Gözlerini bana kaldırdı. "Ama sen beni canlı hissettiriyorsun. Seninle geçirdiğim en kötü anlarda bile, sonunda tekrar bir şey hissedebildiğim için mutluydum." Yanakları kızardı ve tekrar ağlayacağından korktum. Ona doğru eğildim ve onu öptüm, alnımı alnına değecek kadar uzaklaştım.

"O zaman birlikte insanlık dışı olabiliriz. En azından bir süreliğine."

Yirmi Üçüncü Bölüm

OPHELIA

Ertesi sabah yatağımda uyandım. Alex kanepede uyumakta ısrar etti ve içimden bir ses, bunu gece yarısı gitmemem için yaptığını düşünüyordu. Benim uyurken kaçmayı planladığını hiç düşünmemiştim. Yatak odamın penceresinin altında çim biçme makinesinin gürültüsünü duyunca bu korkuyu kafamdan attım. Yırtık perdeleri açtığımda Alex'i arka bahçede gördüm. Geriye yaslanarak alnındaki teri silerken, güneşe göğsünü açmıştı. Terden parıldayan teni, ağzımı sulandırırsa da, bana yaptıklarını asla unutamazdım.

Ama onun benim *için* yaptıklarını da unutamıyordum. Beni kendine bağlamıştı.

Yataktan kalkıp, geceliğimin ve pijama pantolonumun üzerine bir bornoz giydim. Kendi kıyafetlerimi giymek çok iyi geldi. Aşağıya indim ve sanki önceki geceye kadar rutinimden koparılmamış ve esir alınmamış gibi kahve yaptım. Mutfak penceresinden Alex'in bahçemizi kaplayan ormanı evcilleştirmeye çalıştığını izledim. Toprağa ayaklarını saplayıp, çim biçme makinesini uzamış çimlerin arasında itti. Vücudu efordan gerildi ve çenemin yere düşmemesi için onu tutmam gerektiğini hissettim. *Muhtemelen cesetleri taşıırken bu kadar kaslanmış olmalı*, diye düşündüm ve omurgamdan bir ürperti geçti.

Alex cebinden tişörtünü çıkardı ve alnını sildi. Çim biçme makinesini kapattı ve içeri girdi. "Selam," dedi kapıyı kapatırken. "O çimleri biçmek için çok daha fazla benzin lazım olacak." Alnını tekrar sildi ve mutfak masasına oturdu. Dolaptan iki fincan aldım ve içine taze kahve döktüm. O kahveyi sade severdi. Ben süt ve şekerli severdim ama ben yokken süt bozulmuştu, bu yüzden şekerle idare ettim. Fincanı önüne koydum, o da eğilip kahvenin kokusunu içine çekti. "Teşekkürler."

Karşısına oturdum ve kahvemi yudumladım. Şeker acı tadı kesmiyordu ama kafeine ihtiyacım vardı. "Babamla... ilgilendin mi?"

Başını salladı ve başparmağının kenarını tırmaladı. "Güneş doğmadan hallettim. İzlerimizi örtmek için komşuların evlerine de uğradım. Yuttular."

Bir an sessizce oturdu.

"Bu çok garip, Alex," dedim fincanıma.

"Ne garip?"

"Senin benim evimde olman. Cesetleri ortadan kaldırmaktan ve komşulara evi neden yaktığını açıklamaktan bahsetmek. Çok garip."

"Senin için çok ağır olur diye düşündüm. Buradaki kırık dökük şeylerin bir kısmını hallederim, sonra seni rahat bırakırım. Bana hiçbir borcun yok, ama en azından polisi aramadan önce bana biraz zaman verirsen sevinirim." Ben cevap veremeden masadan kalkıp dışarı çıktı.

Bu, beklediğimden daha hızlı gelişti. Ne düşündüğümü açıklamaya bile fırsatım olmadı. Planını anlattı ve gitti. Peki ya benim planım? Benim isteklerim ne olacak?

Kapıyı açtım ve çıplak ayaklarımla çiğnenmiş çimleri ezerek onu evin yan tarafına bağlı bir boruyla uğraşırken buldum.

"Beni burada böyle bırakamazsın," dedim, tüm kararlılığımla.

"Nasıl?" diye sordu.

Hislerimi tarif edecek kelimeleri bulmakta zorlandım. "Her şeyin tuhaf olduğunu söylediğimde, sadece yaşadığımız tuhaf şeyleri kastetmedim. Aynı zamanda mantıkla açıklayamadığım bu hisleri de kastettim."

Ayağa kalktı, bana doğru yürüdü ve güneşin ısıttığı vücudunun sıcaklığını hissedebileceğim kadar yaklaştı. "Ne diyorsun sen?"

"Her şeye rağmen sana aşık oldum, Alex. Ben korkumu yenebiliyorsam, sen de yenebilirsin. Korkmayı bırak. Kaçmayı bırak."

"Senin gibi birine nasıl aşık olabilirsin? Benim sana aşık olmak kolaydı, ama ben seni incittim. Seni gerçekten incittim." Gözlerine baktı ve sesini yumuşattı. "Aşk sana hiç nazik davranmadı, değil mi Ophelia?"

Başımı salladım, gözlerimden yaşlar süzülerek onun yüzünü bulanıklaştırdı.

"Aşk her zaman seni incitti, değil mi?" Başımı salladım.

"O zaman neden hala peşinden koşuyorsun? Neden sana acı veren şeyi hala istiyorsun?"

"Benimle bir hayat göremediğin için gitmek istiyorsan, seni tutmayacağım, ama benimle bir hayat görebildiğin için gitmek istiyorsan, sen bir korkaksın. Bana verdiğin acıya o kadar odaklanmışsın ki, benim için yaptıklarını unutuyorsun. Beni Gunnir'den korumak için çok mücadele ettin. Beni hayatta tutmak için. Saldırısını durdurmak için kendi kardeşini öldürdün. Bana bir daha zarar verememesi için babamı öldürdün. Gidersen, beni de öldürürsün."

Sözlerim yüzüne çarptı ve buna sevindim. Gitmenin beni güvende tutmak anlamına geldiğini iddia etmesine izin vermeyecektim. Gerçeği bilmesi gerekiyordu. İşler karmaşık ve kafa karıştırıcı diye çekip gidemezdi. Buna izin vermeyecektim. Yumruklarını sıkıp gözlerinin arkasında öfke birikse bile, bu konuyu veya kendini vazgeçmesine izin vermeyecektim.

ALEXZANDER

Evin önüne doğru yürüdüm ve onun sözleri zihnimde yankılanırken titredim. Kardeşimi öldürdüm. Adam'ı öldürdüm. Onun babasını öldürdüm. Gölgede saklanan canavarları yok eden benim elimdi. Son canavarı da öldürmeye çalıştım, ama küçük kuzu, büyük kötü kurdu yanan binadan çıkarmıştı.

Beni takip etti ve ön kapının hemen içinde köşeye sıkıştırdı.

Dönüp omuzlarımdan tuttum. "*Sana* yaptığım onca şey ne olacak?

Nasıl yapmadım da yapmadım gibi davranabiliyorsun?"

Yanağından bir gözyaşı süzülerek elime damladı. "Lütfen bana yaptıklarını neden ve nasıl affettiğimi sormayın. Cevapları bilmiyorum!"

Ellerimi itip bana doğru adım attı ve göğsüme yumruklar yağdırmaya başladı. Acıttı, ama onun acısının bir kısmını hak etmiştim. Aslında hepsini.

Ama öfkesi onu ne kadar körüklerirse körüklesin, beni onun bana verdiği acıların aynısını veremezdi.

"Acımın ve tesellimin kaynağı olduğun için siktir git!" diye bağırdı. "Düşmanım yerine arkadaşım olduğun için siktir git! Kardeşini daha önce öldürmediğin için senden nefret ediyorum. Beni terk etmeye razı olduğun için senden nefret ediyorum! Siktir git!"

"Lütfen..."

"Hayır! Bitirmedim." İlkel bir çığlık attı ve yumruğunu karnıma saplayarak ciğerlerimdeki havayı dışarı çıkardı.

Nefes almak için eğildim. Öfke cildimi gerdi, ama Ophelia'nın bana vurması için ona zarar vermeyecektim. O her şeyi halledecekti. Beni de dahil olmak üzere tanıdığım herkesten daha güçlüydü.

Keskin bir nefes aldı. "Beni sana aşık ettiğin için senden nefret ediyorum. Sensiz bir hayat düşüncesi beni hasta ettiği için senden nefret ediyorum, çünkü tam tersi olması gerekirdi. Gitmek istediğin için mutlu olmam gerekirdi!" Nefes almak için durdu ve ben onun öfke dolu sözlerini kesmedim. Sözleri ne kadar acı verse de, hepsini dökmesini istedim. "O kapıdan çıkarsan, benim için bir şey ifade eden tek şeyi de alıp götürürsün. Benden yeterince almadın mı?"

Gözlerini kaçırmaya çalıştı ama çenesini tutup bana bakmasını sağladım. "Gerçekten gitmek istediğimi mi sanıyorsun? Gitmek istemiyorum ama sen bensiz ve aramızdaki acı hatıralar olmadan daha iyi olursun. Senin benim olmanı çok istiyorum. Bunun için deli oluyorum. Seni bırakmaya hazırım çünkü bu, sana verdiğim tüm acılardan kurtulman anlamına geliyor. Ama lanet olası bir nedenden dolayı, sen benim kalmak istiyorsun."

Alt dudağı elimde titriyordu. Ne istediğini anlaması gerekiyordu.

Bir adım öne çıktım, onu duvara kadar geriye doğru ittim. "Ne istediğine dikkat et, O. Kalmamı istediğinden emin misin? Hayır dersen, hayatından sonsuza kadar çıkarım. Artık gölgelerde seni beklediğim için endişelenmene gerek kalmaz. Ama evet dersen, benim tüm varlığıma evet demiş olursun."

"Evet diyorum," diye fısıldadı.

Elim boğazına yükseldi ve dudaklarından bir inilti çıktı. O sesi içime çektim, ciğerlerime doldu. Çok tanıdık ve yanlış geliyordu, ama ben hala Pavlov'un köpekleri gibiydim. Hala her zaman salya akıtacak şekilde şartlandırılmışım.

o sesi duyduğumda salya akıtmaya şartlandırılmışım. "O ses hala doğrudan sikime gidiyor," diye dudaklarına karşı homurdandım. "Bu seni korkutuyor mu?"

Kafasını salladı. "Artık korkmuyor."

"Benden her zaman biraz korkmalısın. Ne de olsa ben bir Bruggar'ım."

Gözlerimin içine baktı ve artık orada korku görmedim. Arzu ve ihtiyaç gördüm. Özgürlüğün tadını bir kez aldıktan sonra benimle olmak isteyeceğini hiç düşünmemiştim. Onun gibi güzel bir kız istediği herkesi elde edebilirdi, ama o, kabuslarında gizlenen iblisi seçmişti. Onun kabusu haline *gelen* iblisi. Bir şekilde zihninde bana bir pelerin giydirmiş ve onu benim ona yaşattığım korkudan kurtardığımı düşünmüştü.

Kalbim göğsümde çarpmaya başladı, olanları anlayamıyordum.

"Anlamanın zor olduğunu biliyorum," dedi, "ve beni kırmadığını iddia etmeyeceğim, ama beni yeniden bir araya getiren de sensin. Şimdi tüm parçaları bir arada tutan yapıştırıcı sensin."

Onun sözlerine alaycı bir gülümsemeyle karşılık verdim. "Bu bana çok saçma geliyor çünkü sen de beni kırdın. Beni parçaladın ve çatlaklardan ışığın girmesine izin verdin. Ama beni sadece bir araya getirmedi. Bunu yapmadan önce her şeyi yeniden düzenledin."

"Bu yüzden senden korkmuyorum. Beni eskisi gibi alsan bile, eskisi gibi acıtmaz."

Elimi boğazından çekip göğüslerinin üstüne, göğüslerinin üzerine koydum. Parmak uçlarımda kalp atışlarını hissettim, sakın ve düzenli. Kokisini içime çektim. "Seni orgazm ettiğim zamanı hatırlıyor musun?" kulağına fısıldadım.

O başını salladı.

"Zevke karşı direnmeni, artık dayanamayana kadar direnmeni çok sevmiştim ve seni mutlu etmeyi ne kadar sevdiğimi fark etmiştim. Zevkinin bana yaptıklarını sevmiştim. Beni insan yapan şeyi." Alnındaki saçları okşadım. "Senin ihtiyacın olan kişi nasıl olacağımı bilmiyorum, ama bana bir şey söz verirsen denemeye hazırım."

"Ne?" diye sordu.

"Eğer başaramazsam, sana iyi davranamazsam, beni terk edeceksin, tamam mı?" Sıcak elimi yanağına koydum. "Beni terk edeceğine söz ver."

"Söz veriyorum," diye fısıldadı.

"Bu seni nazikçe sikeceğim anlamına gelmez. Ben hala benim. Hala bencilim, özellikle de senin vücudun söz konusu olduğunda. Ama hayır dersen Ophelia, senin için elimden gelen her şeyi yaparım." Önünü indirdim ve göğsünü avuçladım. Ağzıma inleyerek ses çıkardı ve bu ses beni titretti. Şortunu aşağı çekip, sikimi serbest bırakırken onu öptüm. Onun içine girmek için hiç bu kadar çok istemedim. Cenneti bu kadar çok istemedim.

"Alex," diye fısıldadı dudaklarım boynuna değdiğinde.

Bacağını kaldırdım, onu en son böyle siktiğim zamanı ve zevkin ardından gelen dehşeti hatırlayarak bir an için tereddüt ettim. İkimizin de sonsuza kadar bizi rahatsız edecek anıları vardı. Ama aynı zamanda işkencemizden kaçış yolu da bulmuştuk.

Birbirimizde.

"Seni seviyorum Ophelia ve bu sefer aşkın seni incitmesine izin vermeyeceğim."

Beni kollarıyla sardı ve ben onu sikerken tırnaklarını sırtıma geçirdi.

"Seni seviyorum, Alex," diye fısıldadı kulağıma.

Durdum ve gözlerine baktım. "Tekrar söyle." "Seni seviyorum."

Elimi boynunun arkasına doladım ve sonuna kadar içeri ittim. Yeterli değildi. Yeterince derine giremedim. Onu mutfağa sürükledim ve masanın üzerine eğdim, kalçalarını kavrayarak mükemmel vücudu üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmak istedim. Ağırlığımı onun üzerine verdim ve içime ittim, olabildiğince derine soktum. O, bana bu kadar tanıdık ama aynı zamanda yabancı bir şekilde girerken inledi. Tanıdık çünkü o oydu, ama yabancı çünkü her şey serbestti. Beni sikmeye karar vermesi. Kalma kararım. İlk kez bir seçim şansım vardı ve onun için de aynı şeyin geçerli olduğunu biliyordum. Bir şekilde, o esaret içinde özgürlüğünü bulmuştu, ama ben özgürlüğümü onun içinde buldum.

Epilog

Bir Ay Sonra

ALEXZANDER

Özgürlük ilk başta benim için zordu. Sabahları kahve içmek ya da zincirsiz bir kadının yanında uyanmak gibi basit şeyler beni endişelendiriyordu. Garip geliyordu. Yanlış geliyordu. Her şeyi yapma özgürlüğüne sahipken ne yapacağımı bilmiyordum. Ophelia elinden geldiğince yardımcı oldu ve ben de yaşamayı öğreniyordum.

"Hey," dedi oturma odasına girip karşımdaki sandalyeye otururken, aramızda tahta bir sehpa vardı. "İyi misin?"

Başımı salladım ama onu kandıramadım. Bazı günler diğerlerinden daha zordu. "Seni neşelendirebilecek bir şeyim var," dedi gülümseyerek.

Masadan uzanıp hemen tanıdığım bir kutu çıkardı

—üstünde zamanla solmuş bir resim olan yıpranmış bir karton kutuyu çıkardı. Kutuyu açtı ve tahtayı ve parçaları masanın üzerine koydu. Tahtanın ortasına ince bir şerit gümüş renkli bant yapıştırmış ve kareleri Sharpies kalemliyle doldurmuştu. Yıllardır dağınık duran tahtaya yeniden bir bütünlük kazandırmıştı. Ophelia kırık şeyleri tamir etmekte çok iyiydi.

Yeni bir tahta alabilirdik — o şehir merkezine daha yakın ve maaşı daha iyi bir işe girmişti, ben de yerel çiftçiler için ufak tefek işler yapıyordum — ama geçmişimizin bu küçük parçasını seviyorduk. Tüm anılar acı verici değildir.

Hazırladıktan sonra, dudaklarını günahkar bir şekilde ısırarak bana baktı. "Oynamaya hazır mısın?" diye sordu ve gözlerim onun mükemmel dudaklarından aramızdaki dama oyununa atladı.

"Kralın sırasına bile gelmeden seni becereceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Göreceğiz," dedi ve ilk hamlesini yapmak için eğildi.

Ben de bir hamle yaptım ve ona baktım. Bu oyun, eski hayatımdan yeni hayatımıza taşıyabildiğim tek şeydi. Olağandışı bir dünyada normal hissettiren tek şey. Kendimi güvende hissettiriyordu.

"Köşeye sıkıştın mı, O?" Birkaç hamle daha yaptıktan sonra sordum. Üstünlüğü ele geçirmem pek sık olmazdı, ama bazen olurdu.

Beni çılgına çeviren bir şekilde dudağını ısırđı ve ben pantolonumu düzeltirken o ustaca daha iyi bir pozisyona geçti. Onu soktuğum zor durumdan kurtuldu ve oyunu ele geçirdi.

Beni tamamen yendiğinde, masanın karşısına bakıp gülümsemekten başka bir şey yapamadım. "Hayatımda sevdiğim tek bir kişi daha var, o da annemdi. Bana onu çok hatırlatıyorsun." Bu sözler ağzımdan çıkar çıkmaz, ne kadar tuhaf geldiğini fark ettim. Ama doğruydı.

"Bu gerçekten çok garip bir laf, Alex," dedi gülerek.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Olmayacak bir şey yapma. Sen sadece onun gibi güçlüsün. Annem her gün bana bir kalbim olduğunu hatırlatırdı. İçimdeki gerçek beni gören tek kişi sendin." Öne eğildim, aramızdaki mesafeyi kapattım ve onu öptüm. "Seni seviyorum Ophelia," diye fısıldadım dudaklarına.

OPHELIA

Beni sevdiğini duymak kalbimin daha hızlı atmasına neden oldu. Beni sevdiğini söyleyen herkes beni incitmişti. Alex bile. Nedense, elini boynuma dolayarak beni kendine çekip bir kez daha öptüğünde, bu aşkın farklı olacağına inandım. Parmaklarının boynumun arkasını okşayan nazik dokunuşları, sert dokunuşları unutturdu. Ama bazen o sert dokunuşları özlediğimi fark ediyordum. Onun beyninin nasıl çalıştığını asla anlayamayacaktım, ama sorun değildi çünkü kendiminkini de anlamıyordum. Kabuslarımdan adamına aşık olmuştum ve bunun mantıklı olması gerekmiyordu.

Gömleğimin kenarını tutup başımdan geçirdim. "Ophelia," diye uyardı, ama buna gerek yoktu.

Ne yapacağını biliyordum ve bunu kabul ediyordum.

Pijama pantolonumu indirip kenara attığımda gözleri hala üzerimdeydi. Sandalyesinden kalktı, sehpayı kenara itti ve önümde durarak eşofman altını çıkardı.

ellerini sandalyemin iki yanına koyarak beni güçlü kollarıyla sıkıştırdı ve öptü. Sert, tutkulu ve arzuyla dolu bir öpücüktü. Sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni kaldırdı ve duvara yapıştırdı. Bacaklarımı ona doladım ve sert, sıcak penisi aramızda duruyordu. Kalçalarını geri çekip içime girdi ve beni doldururken başımı duvara yasladım. Boğazından bir homurtu yükseldi ve dudaklarıma titreşti.

"Tanrım, O, inanılmazsın." Ağzını boynuma indirdi ve cildimi ısırdı.

"Her şey ters giderken, sen o kadar haklıydın ki." "Yatır beni ve hala beni kilit altında tutuyormuşsun gibi sik beni,"

diye fısıldadım ve dudaklarına öptüm.

Beni eski parke zemini kaplayan halının üzerine taşıdı ve sırt üstü yatırdı. Dizlerinin üzerine çöktü, ellerini uyluklarımın etrafına doladı ve beni kendine doğru çekti. Kısa bir süre önce dönüp bacaklarımın arasında onu gördüğüm anı hatırladığımda panikledim. Tuhaf bir şekilde benzerdi, ama bu sefer bir fark vardı.

Onu istiyordum.

Üzerime eğildi ve göğüslerimi öptü. "Seni esir gibi sikmeyeceğim, O, ama hala bana aitmişsin gibi sikeceğim, çünkü vücudun benim. Bu benim," diye fısıldadı, kalbimin üstündeki deriyi öperken. "Ve bu da." Başını kaldırdı ve dudaklarımı atlayarak alnımı öptü.

Alex kalçalarını öne doğru kıyırdı ve içime girdi. Başımı geriye attım ve o beni sikerken gözyaşlarım göz kapaklarımdan süzülüp akmaya başladı. Kendimi tutamadım. Hayatımda ilk kez, hiç beklemediğim birinden gelen yoğun bir aşk duygusu beni sardı. Gözyaşlarım, daha önce hiç yaşamadığım bir mutlulukla karışmıştı. Alex benim acımı biliyordu, ben de onunkini biliyordum. Yaşadığımız tüm acıyı unutmamıza yardım etmeye çalışırken her itişinde bunu hissettim. Sanki kendisinin bir yansımasıymışım gibi benimle sevişti ve bir kez olsun, ona bakan gözlerde gördüğü şeyden hoşlandı.

O oturup parmaklarıyla benim yarıklarımı okşadı. Sanki hayatı benim zevkime bağlamış gibi beni sikti ve ben de ona bunu seve seve verirdim. Başparmağı klitorisimi okşarken, ben de onu bana yaklaştıırken tırnaklarımı onun yanlarına geçirdim.

Onu içime çektim ve o beni okşarken omzuna nefes nefese kaldım. Çok yakındım. Çok çok yakındım.

"Sıkılaştığını hissedebiliyorum, O. Düşünmeyi bırak. Boşalmaya çalışmayı bırak ve bırak olsun," diye fısıldadı, başparmağını klitorisim boyunca gezdirirken.

klitorisimde kaydırırken fısıldadı.

Onun beni okşarken parmaklarının nasıl hissettiğine odaklandım. okşadığı hissine odaklandım. Her güçlü itişinde ağırlığı üzerime bastırıyor, içime gömülüyordu...

Ben titreyip onun etrafında kasılırken o da inledi. "Aferin sana, iyi kız," diye fısıldadı. Kalçaları benimkine çarparken orgazmımı yaşattı. "Ve sen benimsin," diye inleyerek içime boşaldı, benim orgazmımın peşinden kendi orgazmını da gönderdi. Eğilip beni öptü.

Alexzander cehennemin derinliklerinden ortaya çıktı ve şeytandan beni koruyarak bizi kaldırdı, ta ki yüzümüze ilk serin esinti değene kadar. Beni kapıda bırakmaya çalıştı ama ben izin vermedim. Buraya, dünyaya, benim yanıma geri dönmeyi hak etti. İnsanlar bir iblisle nasıl yatabildiğini merak edecekler, ama iblisler sadece düşmüş meleklerdir ve Alex çok sert bir şekilde düştü. O sadece tekrar ayağa kalkmak ve ismine layık olmak istiyordu.

Bunun gibi karanlık ve ahlaksız hikayeleri seviyorsanız, başka bir karanlık esir/esir alan korku romantizmi olan *Never Let Go*'ya göz atın.

Books2read.com/NLG

Biraz daha baharatlı ahlaksız hikayelerden hoşlanıyorsanız, *Toxic Love* ve *Toxic Desires*'a göz atın. Bu hikaye bir zamanlar içeriği nedeniyle yasaklanmıştı ve kalbi zayıf olanlar için uygun değildir! Buradan başlayın:

Books2read.com/Toxic-Love

Her iki kitap da ikili anlatımlı sesli kitap formatında mevcuttur.

Lauren ile bağlantı kurun

LaurenBiel.com adresini ziyaret ederek haber bültenine kaydolun ve Lauren'ın heyecan verici romanlarına ve diğer bonus içeriğe VIP (ücretsiz ve öncelikli) erişim hakkı kazanın!

Facebook grubuna katılarak diğer hayranlarla bağlantı kurun ve kitaplar hakkında tartışın ile yazar .

Daha fazla için
<http://www.facebook.com/groups/laurenbieltraumances> adresini ziyaret edin!

Lauren artık Patreon'da! Daha fazla içeriğe erişin ve gelecek romanlardan ön izlemeler alın. Daha fazla bilgi için www.patreon.com/LaurenBielAuthor adresini ziyaret edin!

Teşekkür

Kavanoz ve soda şişesi gibi birkaç talihsiz fikir veren kocama büyük bir teşekkür borçluyum. Yazarlık yolculuğum karardıkça bana destek olmaya devam ediyor. O benim en büyük hayranım ve ona çok minnettarım!

Bu hikaye, inanılmaz arkadaşım ve editörüm Brooke olmasaydı asla bu kadar iyi olamazdı! Ona bu kadar ahlaksız bir kitabı düzenlemesini isteyip istemediğimi sorsaydınız, size "evet, muhtemelen" derdim. Açık fikirli olduğun ve yazar-zilla olduğum zamanlarda bile arkadaşım olarak kaldığın için teşekkür ederim.

Sonsuz desteği için asistanım Christina Santos'a teşekkür ederim.

Beta okuyucularımın çoğu bu projeden vazgeçti. Kalıp bu kitabı okuyanlara, garip bir şekilde sizi seviyorum. Danielle G., Ash, Jay, Kolleen, Christina, Reneé, Nuzhat ve diğerleri!

Bu özel destekçilerim olmasaydı bunu başaramazdım: Lori (Sana özel sevgiler, dostum!), Nineette, Rachel, Amy W., Ariel, Kimberly B., Jay, Jessica, Dimitra, Venetta ve @doseofdarkromance.

Lauren Biel'in diğerk kitapları

Lauren Biel'in kitaplarının tam listesini görmek için şu adresini ziyaret edin:

<https://www.amazon.com/Lauren-Biel/e/B09CQYDK87>

Yazar

Lauren Biel, birçok karanlık romantizm kitabının yazarıdır ve birkaç kitap daha yazmaktadır. Çalışmadığı zamanlarda yazmaktadır. Yazmadığı zamanlarda ise kocası, arkadaşları veya evcil hayvanlarıyla vakit geçirmektedir. Onu at sırtında gezinti yaparken veya New York'un kuzeyindeki bir şelalenin yanında otururken de görebilirsiniz. Eserlerini okurken beklenmedik olaylara hazır olun.

Yakında çıkacak kitaplarından ilk haberdar olmak için lütfen www.LaurenBiel.com adresini ziyaret edin.

İçinde

[Başlık](#)

[Sayfası Telif](#)

[Hakkı](#)

[Adanma](#)

[İçindekiler](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Son Söz](#)

[Lauren ile bağlantı](#)

[kurun Teşekkür](#)

[Ayrıca Lauren Biel](#)

[tarafından Yazar](#)

[hakkında](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

